

Proslavljeno Uznesenje Blažene Djevice Marije

Diljem Crkve u Hrvata svečanim procesijama i euharistijama slavljena je Velika Gospa - Danas molimo za sve potrebe ljudi i naroda svijeta, za toliko narušeni mir u svijetu, za našu domovinu Hrvatsku, za plodnost zemlje koju nam je Bog dao.

Molimo posebno za naše poljoprivrednike, za zaštitu proizvođača i potrošača, za hrabrost i ustrajnost odgovornih da zaštite malog hrvatskog čovjeka od nemilosrdnog nasilja diktature tržišta, istaknuo je na svečanoj misi u bistričkom svetištu kardinal Josip Bozanić -

Majko Marijo, naša Domovina koja je i tvoja, ugrožena je odlascima i napuštanjima doma. Ti koja si se i sama iz tuđine vratila u svoj dom i domovinu prati i pomози da se povrate toliki naši mladi i obitelji. Čuj molitve braćnih drugova, blagoslovi njihovo braćno i obiteljsko zajedništvo, da mogu biti blagoslov za svoj dom i našu Domovinu, molio je u sinjskom svetištu nadbiskup Marin Barišić -

Posebno svečano bilo je u marijanskom svetištu u Voćinu gdje su se okupile obitelji s brojnom djecom iz Požeške biskupije

U Subotici proslavljena Dužijanca 2017.

Središnje slavlje predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak - Na tradicionalnoj Književnoj večeri bilo je riječi o skladatelju opere Dužijanca dr. Josipu Andriću

Domovinske vijesti

Proslava jubileja i polaganje doživotnih zavjeta u Družbi kćeri milosrđa

Sprovodni obredi vlč. Stjepana Klaića

Biskup Škvorčević pohodio prognanike u naselju Kovačevac

Proslava blagdana sv. Lovre u Požezi

Redovnice iz Slovačke u posjetu Misijском centru

Smotra klapa u Podstrani

Sinj: Nagrada za životno djelo fra Eugenu Poljaku

Hodočašće mladih Splitsko-makarske nadbiskupije Gospi Sinjskoj

Ploče: Don Petru Mikiću odlikovanje: „Red hrvatskog pletera“

Dijamantni jubilej o. Petra Galaunera

Kardinal Bozanić primio poljskog primasa

Jubilarna slavlja sestara Družbe Presvetog Srca Isusova

Crkva u Hrvata

Don Frano Markić proslavio 50 godina svećeništva

Hrvati iz Kanade u hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima u Rimu

Redovnica Janja Martina Katović dobila spor protiv općine Glamoč

Inozemne vijesti

Iz Južne Koreje upućen poziv za postizanje istinskog mira

Himna Papina posjeta Kolumbiji

Preminula pakistanska Majka gubavaca

Potrebna je dijalog, a ne zveckanje oružjem

Papina poruka mladima: Sanjate li o svojoj budućnosti?

Američki biskupi pozvali sve ljude dobre volje na molitvu i jedinstvo

Prilog dokumenti

Božje opraštanje – pokretač nade

Vjera – oslonac na životnom putu

Marija donosi svijetu Isusovu radost

Domovinske vijesti

Proslava jubileja i polaganje doživotnih zavjeta u Družbi kćeri milosrđa

S. Darija Lukić položila doživotne zavjete u ruke vrhovne predstojnice s. M. Cristine Orsillo

Blato, 6.8.2017. (IKA) - U Blatu na Korčuli na blagdan Preobraženja Gospodnjega, 6. kolovoza, proslavljena je 50. obljetnica zavjeta redovnica, a s. Darija Lukić položila je doživotne zavjete u Družbi kćeri milosrđa TSR sv. Franje, Družbe koju je osnovala hrvatska blaženica Marija Propetog Isusa Petković. Više redovnica obnovilo je privremene zavjete.

Proslava blagdana započela je u dvorani redovnica u nazočnosti sviju svečarica, njihovih obitelji i prijatelja. S. M. Darija Lukić uputila je pozdravni govor i zahvalu, a potom u ime redovnica koje slave pedesetu obljetnicu zavjeta riječ je uputila s. M. Fatima Kršlović. Provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić također je uputila pozdravnu riječ, zahvalu i poticaj svim redovnicama, a nakon nje obratila se i vrhovna predstojnica Družbe M. Cristina Orsillo, zahvaljujući Gospodinu na milosti doživotnih zavjeta s. Darije, vjernosti sestara koje slave pedeset godina zavjeta kao i onih sestara koje obnavljaju svoje zavjete, potičući ih na još veće predanje Gospodinu.

Svečanom procesijom do župne crkve Svih svetih započela je svečana euharistija. Pozdravnu riječ uputio je župnik župe Svih svetih don Željko Kovačević. Euharistijsko slavlje predvodio je hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk, u koncelecijaciji sa svećenicima: don Stjepanom Vrdoljakom, o. Zlatkom Žuvelom, (OCD), fra Domagojem Volarevićem, (OFM), fra Daliborom Stjepanovićem, (OFM), vlč. Tomislavom Lasićem, fra Markom Malovićem, (OFM), don Božom Baničevićem i don Goranom Lovakom.

Nakon poticajnih riječi u propovijedi s. Darija Lukić položila je svoje doživotne zavjete u Družbi kćeri milosrđa u ruke vrhovne predstojnice s. M. Cristine Orsillo, a svjedokinje su bile s. M. Emila Barbarić i s. M. Irena Bajan.

Svoje predanje Gospodinu u zavjetima obnovile su s. M. Marija Oreb, s. M. Anamarija Vuković, s. M. Zrinka Vuković, s. M. Danijela Bago i s. M. Kristina Injić, a svoju vjernost kroz pedeset godina ponovno su potvrdile zlatne jubilarke s. M. Biserka Bogdanić, s. M. Blažimira Čorić, s. M. Damirka Duvnjak, s. M. Hinka Gelo, s. M. Fatima Kršlović, s. M. Laurencija Malović, s. M. Snježana Pilić, s. M. Emercijana Ružić, s. M. Vladislava Terzić, s. M. Teodora Vilić, s. M. Zita Vuletić i s. M. Ruth Aranda. Nakon euharistijskog slavlja redovnice, biskup, svećenici i Božji narod zaputili su se u svetište bl. Marije Propetog Isusa Petković kako bi okupljeni oko njezinih zemnih ostataka još jednom zahvalili Gospodinu za sve milosti i zamolili njezin zagovor kod Gospodina. Slavlje se nastavilo za obiteljskim stolom u samostanu sestara.

Samoj svečanosti prethodile su duhovne vježbe koje je vodio o. Stjepan Vidak, (OCD), uvodeći sestre u govoru o veličini i značenju zavjeta koje čine veliki dio redovničkoga života. Svaki pojedini zavjet prati i određena krepost, tako zavjet poslušnosti prati krepost poniznost, zavjet čistoće krepost ne navezanosti i odricanja te zavjet čistoće prati bratsko sestrinska ljubav. Ohrabrene poticajnim riječima te svakodnevnim klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom i euharistijom redovnice su bile spremne za proslavu.

Sučut kardinala Božanića u povodu smrti kardinala Tettamanzija

Zagreb, 7.8.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Božanić uputio je u ponedjeljak 7. kolovoza kardinalu Angelu Scoli, apostolskom upravitelju Milanske nadbiskupije, pismo sućuti u povodu smrti kardinala Dionigija Tettamanzija, umirovljenoga milanskoga nadbiskupa, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Kardinal je u pismu istaknuo: „Svoju iskrenu sućut upućujem Vama, kao i mons. Mariju Delpiniju, imenovanom nadbiskupu, cijeloj Ambrozijanskoj nadbiskupiji te svima koji su cijenili i poštovali preminulog Pastira. Zagrebačka nadbiskupija sa zahvalnošću nosi uspomenu na posjet kardinala Tettamanzija našoj mjesnoj Crkvi prigodom svetkovine zaštitnice Grada Zagreba, Blažene Djevice Marije. Pridružujemo se molitvi Crkve za preminulog pastira, preporučujući ga božanskog milosrđu. U njemu je Crkva imala radosnog pastira, osjetljivog potrebama ljudi te učitelja vjere i morala, naročito svojih svećenika kroz duge godine poučavanja u Nadbiskupijskoj bogoslovlji. Nosimo živo sjećanje na primjer njegove ljubavi prema Crkvi i apostolskog žara u navještanju Evanđelja. Izražavajući duhovnu blizinu i zajedništvo u nađi uskršnuća koristim prigodu izraziti osjećaje zajedništva u Kristu".

U Metkoviću otvorena izložba slika „Koraci” i predstavljene dvije knjige Matije Maše Vekić

Metković, 7.8.2017. (IKA) - U Gradskoj knjižnici u Metkoviću u ponedjeljak 7. kolovoza prof. Matija Maša Vekić u svom rodnom gradu postavila je izložbu slika „Koraci” i predstavila knjige „Sveti Leopold Bogdan Mandić i sveti Pio iz Pietrelcine - svjedoci Božjeg milosrđa” i „Majka Božja od Kamenitih vrata - Gospa zagrebačka”.

Izložbu slika „Koraci” otvorila je povjesničarka umjetnosti prof. Katarina Barišić. Izložba je iskorak u likovnost - sinteza likovnosti i duhovnosti, gdje prof. Vekić nizom crtačkih i slikarskih tehnika predstavlja različite motive, teme i kompozicije, ali je Krist njezina odrednica života, pa i razumljivo da je većina slika temeljena na temi Krista i njegovja života, kao i brojni portreti žena koje su u vrijeme komunističkog režima bile prave križonoše, ali i velike Hrvatice u borbi za svoje domoljublje i nacionalni identitet. Time je izložba još više obogaćena.

Govoreći o knjizi „Majka Božja od Kamenitih vrata - Gospa zagrebačka” dr. Ružica Martinović-Vlahović istaknula je kako su u knjizi prikazana sva tri vida pobožnosti - molitelji, proslave s uglednicima i procesije svake godine uz čašćenje čudotvorne Gospine slike, koje kreću od katedrale, preko Trga bana Jelačića do Kamenitih vrata. Knjiga je podijeljena u dva dijela - prvi dio govori o svetištu Majke Božje od Kamenitih vrata, drugi dio obogaćen je pjesmama i molitvama Gospi zagrebačkoj, među kojima su i molitve kardinala Franje Kuharića i blaženog Alojzija Stepinca.

Na samom početku dvije su pjesme o Mariji sv. Petra Krizologa ili Zlatorječitog i francuskog književnika Paula Claudela, koje se mogu shvatiti i kao autoričina posveta knjige Majci Božjoj. Tu je i citat pape Benedikta XVI. U knjizi je 25 umjetničkih pjesama. Brojne vrijedne fotografije objekata i umjetnina čine je zanimljivom za čitanje.

O knjizi „Sveti Leopold Bogdan Mandić i sveti Pio iz Pietrelcine - svjedoci Božjeg milosrđa” govorila je autorica Vekić. Pročitala je i predgovor provincijala Hrvatske

kapucinske provincije fra Jure Šarčevića koji je zahvalio autorici na vrijednoj knjizi koja će zacijelo pomoći, ne samo štovateljima kapucinskih svetaca, nego i svim vjernicima da i dalje nastave živjeti milosrđe, sigurni da će dobri Bog i njima biti milosrdan, te zaželio da preko knjige dobri Bog nastavi izljevati milost u mnoge duše. Knjiga ima praktičnu stranu. Osim što ukratko donosi kratke biografije svetaca, dodaje i više molitava i devetnica svecima, kao i mišljenja uglednih osoba o kapucinskim svecima.

Matija Maša Vekić rođena je 1954. godine u Metkoviću, diplomirala je opću lingvistiku i indologiju te teologiju i duhovnost u Zagrebu. Svestrana je umjetnica, obogatila je hrvatsku književnu scenu sa svojih 28 knjiga iz područja kulture i duhovnosti, a izložba „Koraci“ njen je iskorak u likovnost. Slikarstvom se intenzivnije bavi posljednjih nekoliko godina. Sudjelovala je na osam skupnih izložbi u Zagrebu, Salzburgu i Velikoj Gorici, a ovo je njezina peta samostalna izložba slika.

Sučut nadbiskupa Hranića i Srakića u povodu smrti kardinala Tettamanzija

S časnom osobom preminuloga pastira Ambrozijanske Crkve na poseban nas način ujedinjuju veze naših dviju biskupijskih Crkava. Te su se veze pokazale osobito živima i plodnima po djelovanju Ambrozijanskoga Caritasa u župama naše nadbiskupije koje su bile pogođene ratnim stradanjima

Đakovo, 8.8.2017. (IKA/TU) – U povodu smrti umirovljenoga milanskoga nadbiskupa kardinala Dionigija Tettamanzija, đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, zajedno s umirovljenim nadbiskupom Marinom Srakićem, uputio je izraze zajedništva i sućuti Milanskoj nadbiskupiji. Pismo sućuti upućeno je dosadašnjem milanskom nadbiskupu, sadašnjem apostolskom upravitelju kardinalu Angelu Scoli te novoizabranom milanskom nadbiskupu mons. Mariju Delpiniju.

„S dubokim smo osjećajima zajedništva i solidarnosti primili vijest o smrti umirovljenoga milanskoga nadbiskupa kardinala Dionigija Tettamanzija (1934. – 2017.), koji je od 2002. do 2011. godine predvodio Milansku nadbiskupiju. S časnom osobom preminuloga pastira Ambrozijanske Crkve na poseban nas način ujedinjuju veze naših dviju biskupijskih Crkava. Te su se veze pokazale osobito živima i plodnima po djelovanju Ambrozijanskoga Caritasa u župama naše nadbiskupije (do 2008. Đakovačka i Srijemska biskupija, danas Đakovačko-osječka nadbiskupija i Srijemska biskupija) koje su bile pogođene ratnim stradanjima. S posebnom se radošću i danas sjećamo slavlja Jubileja 1700. obljetnice svetih srijemskih mučenika, kada je 26. listopada 2004. godine u Srijemskoj Mitrovici kardinal Dionigi Tettamanzi, okružen velikim zborom vjernika laika, redovnika i redovnica, svećenika i biskupa iz više zemalja, predvodio svečano euharistijsko slavlje, središnji događaj cijele jubilarne godine. Tada smo u nazočnosti i riječima kardinala Tettamanzija prepoznavali zauzimanje samoga sv. Ambrozija, koji je u svoje doba i sam došao u Srijem, kako bi i osobno mogao dati obol u obnovi jedinstva i mira u tijelu te drevne Sirmijske Crkve. Dok uzdižemo svoje molitve Gospodinu da svoga preminuloga slugu i pastira primi u slavu uskrsnuća, Vama upućujemo izraze svoje najiskrenije sućuti“, ističe se u sažalnici nadbiskupa iz Đakova.

Nadbiskup Eterović predvodio proslavu sv. Dominika u Starom Gradu

Stari Grad, 8.8.2017. (IKA) – Na blagdan sv. Dominika, utemeljitelja Dominikanskoga reda, u utorak 8. kolovoza, papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović predvodio je svečano misno slavlje u crkvi Sv. Petra mučenika u Starome Gradu na Hvaru. Uz nadbiskupa Eterovića koncelebrirali su dekan Hvarskoga dekanata i župnik Vrboske preč. Emil Pavišić, dominikanac iz tamošnjega samostana fr. Mario Marinov, starogradski župnik Marko Plančić i nekoliko svećenika među kojima i postulator kauze bl. Ivana Merza Božidar Nagy.

Samostan Sv. Petra mučenika osnovao je 1479. godine o. German iz Piacenze, član lombardijske provincije. Samostanska crkva završena je i posvećena 1488. godine. Od 2009. g. fr. Marinov jedini je redovnik toga hvarskoga samostana poslije smrti fr. Tončija Deškovića koji je dolaskom u Stari Grad 1981. godine počeo i dovršio obnovu samostana u kojemu je uredio muzej. Značajan doprinos očuvanju samostanskoga blaga, prije svega uređenju knjižnice, arhiva i samostanske galerije dao je dominikanac Marinov. „Svojim radom na obnovi samostana, tiskanju knjiga, uređenju knjižnice, arhiva i galerije u samostanu, napravio je veliki napor i iskorak u čuvanju i aktiviranju za Stari Grad vrlo važnoga dijela kulturne i duhovne baštine – dominikanskog samostana Sv. Petra mučenika“, stajalo je u obrazloženju povelje zahvalnosti koja je fr. Marinovu uručena protekle godine u prigodi 800. obljetnice dominikanskoga reda. Samostanska knjižnicu ima više od 20.000 svezaka te arhiv u kojemu se čuvaju važni dokumenti iz toga grada i samostana. Dominikanski samostan i crkva Sv. Petra mučenika dobili su 2015. godine status kulturnoga dobra rješenjem Uprave za zaštitu kulturne baštine Ministarstva kulture RH.

Sprovedni obredi vlč. Stjepana Klaića

Đakovo, 9.8.2017. (IKA/TU) – Umirovljeni župnik Stjepan Klaić preminuo je 7. kolovoza u Svećeničkom domu u Đakovu, u 79. godini života i 53. godini svećeništva. Sprovedni obredi održani su 9. kolovoza na Gradskom groblju u Đakovu, a potom je u đakovačkoj katedrali uslijedila misa zadušnica. U nazočnosti đakovačko-osječkoga nadbiskupa Đure Hranića, obred ukopa predvodio je generalni vikar mons. Ivan Ćurić. Nakon što je ukratko predstavio pokojnikov životni put, mons. Ćurić istaknuo je: „Godine i teret svećeničke službe pok. Stjepana bili su zahtjevni, donoseći uvijek različite izazove - najprije dugo razdoblje ateističkog društvenoga sustava zajedno s iskustvom dijaspore katoličke zajednice u Srijemu te, najposlije, napetosti u vremenu Domovinskoga rata. U svom umirovljeničkom životnom razdoblju, znao je naš brat Stjepan očitovati svoju naravnu ljudsku spontanost, jednostavnost i vedrinu. Nije se povlačio u samoću, štoviše, rado se uključivao u razgovore, susrete i, koliko je mogao više, u liturgijska slavlja u našoj katedrali, posebno kao zlatomisnik, o 50. obljetnici svoga ređenja 2015. godine.“ Nakon ukopa na Gradskom groblju, u đakovačkoj prvolstolnici slavljena je misa zadušnica. Uz nadbiskupa Hranića, umirovljenoga nadbiskupa Marina Srakića te veći broj svećenika, misno slavlje predvodio je srijemski biskup Đuro Gašparović. „Svećenik Stjepan bio je vjernik koji se sada susreće s Bogom i ostaje zapanjen. Nije mu sada potrebna vjera, nego stvarno gledanje Boga. Božja je volja da nitko iz stada ne propadne, a on je pripadao tom stadu, stadu Dobroga Pastira, koji reče: Ja sam uskrsnuće i život. Zato se život mijenja, a ne oduzima“, rekao je biskup te

ustvrdio kako je pokojni svećenik živio sigurnost Kristova poziva. „On je posvećivao druge po svećeništvu i sada za to prima nagradu i govori: Ja vjerujem - uskrsnut ću! Ovo moje tijelo vidjet će Spasitelja. To je naša vjera u Krsta umrlag i uskrslog. Smrću procvjetava vječna klica koju je Duh Sveti posijao u naše srce“, dodao je biskup Gašparović.

Zaključujući homiliju, istaknuo je: „Makar je ovo oproštaj, danas je naša Pasha, naše Uskrsnuće. Danas je dan blagdanski, dan utješne nade, vedre radosti, najdužeg odmora. Zašto? Zato što otajstvo Krista raspetoga i uskrsloga obasjava svjetlošću smrt svećenika Stjepana. Vjerujemo da on živi, živi s Bogom, živi potpuno. On je zaista s Kristom umro da bi s njim živio, bio je ustrajan da bi danas s Kristom kraljevao. U to smo uvjereni!“

U misnom slavju okupljeni su se prisjetili i pokojnog biskupa Stjepana Bäuerleina, zareditelja pokojnog svećenika Stjepana Klaića, koji je umro 9. kolovoza 1973.

Stjepan Klaić rođen je 25. kolovoza 1938. u Starim Perkovicima, filijali župe Donji Andrijevi, od roditelja Mije i Marije, rođ. Sočković. Premda su mu planovi za školovanje u početku bili drukčiji, životni put ga je vodio prema sjemeništu te je u sjemenišnoj gimnaziji u Zagrebu na Šalati završio 6 razreda, a maturirao u Liceju u Đakovu 1959. godine. Nakon vojnoga roka pohađa bogoslovni studij u Đakovu, gdje ga je na Petrovo, 29. lipnja 1965. zaredio biskup Stjepan Bäuerlein. Čitavo svoje svećeničko djelovanje proveo je u Srijemu, gdje je i inkardiniran u prezbiterij Srijemske biskupije (nakon njezina osamostaljenja 2008. godine). Najprije je obnašao službu župnoga upravitelja u Čereviću i Srijemskoj Kamenici, potom 1967. preuzima službu župnika u Sotu gdje ostaje sve do 1980. Nakon toga postaje župnikom u Indiji, a jednu godinu (1988./89.) upravlja i župom Maradik. Kao indijski župnik umirovljen je 2013. godine i nastanjuje se u Svećeničkom domu u Đakovu, gdje je, posebno u mjesecima teške bolesti, upućen na skrb ravnatelja, sestara, osoblja i subrača svećenika.

Biskup Škvorčević pohodio prognanike u naselju Kovačevac

Kovačevac, 9.8.2017. (IKA) - Uoči blagdana sv. Lovre, đakona i mučenika, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa, biskup Antun Škvorčević je kao i prijašnjih godina 9. kolovoza pohodio prognaničko naselje u Kovačevcu i ondje slavio misu. S njim su koncelebrirali župnik novogradiške župe Bezgrešnoga začeća BDM Perica Matanović i ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Ivan Popić. Na početku je biskup pozdravio sve nazočne, podsjetio ih na sutrašnji blagdan sv. Lovre, i naglasio kako će se na svečanom euharistijskom slavlju u Požegi toga dana održati euharistijska postaja caritativnih djelatnika. Posvjedočio im je da je i ove godine prije blagdana sv. Lovre želio biti s njima kako bi ih po otajstvu mise sa svim teretima i mukama njihova postojanja uključio u zajedništvo duhovnih dobara požeške mjesne Crkve. Podsjetio ih je da Crkva toga dana slavi blagdan sv. Edith Stein, Židovke koja je postala katolkinjom, kasnije redovnica karmelićanka po imenu Terezija Benedikta od Križa, koju su nacisti u vrijeme II. svjetskog rata prognali u Auschwitz i ondje ubili u plinskoj komori. Ona je, kao i sv. Lovro, umjela u patnji ostati sjedinjena s Isusom Kristom, u njemu pronašla smisao svoga trpljenja te s njime postala pobjednicom.

U homiliji biskup se osvrnuo na vrućine koja nam ovih ljetnih dana stvaraju veliku neugodu, istaknuvši da će nam u zimi smetati hladnoća te je ustvrdio da nikada neće postojati idealno stanje u kojem bismo bili zadovoljni. Povezao je to i

s rješavanjem prognaničkog statusa nazočnih vjernika, koji bi željeli ostati u naselju Kovačevac, premda su u njem uvjeti više nego skromni, umjesto premjestiti se u Glinu, kako se priča. To nezadovoljstvo biskup je protumačio kao Božji zov na onu puninu života koju nam je podario u Isusu Kristu.

Na temelju naviještene Božje riječi kazao je prognanicima da s njima nisu nešto naumili samo ljudi, nego da postoji i Božji naum o njima. Tumačeći ulomak iz Knjige brojeva naviješten u prvom čitanju, u kojem se opisuje kako je Bog, nakon što je oslobodio Židove iz egipatskog sužanjstva, poveo ih pustinjom prema Kanaanu, obećanoj zemlji, ne da ih pustinjским nevoljama ponizi, nego uvjeri kako su u konačnici ovisni o njemu. Govoreći o evanđeoskom ulomku u kojem je opisano kako je Isusu pristupila neka žena iz Kanaana, strankinja koja mu vjeruje i postiže čudesno ozdravljenje svoje kćeri, biskup je ustvrdio da je Bog htio u bezbožni i nevjerni Kanaan dovesti svoj vjerni narod, ali da se pokazalo kako taj njegov narod baš i ne vjeruje. Naime, pred samim ulaskom u Obećanu zemlju narod se obeshrabrio i htio odustati, kad je od izvidnika što ih je Mojsije prethodno onamo poslao, saznao da su ljudi koji ondje žive pravi gorostasi i uz to dobro naoružani. Rekao je da se Bog rastuzio nad narodom koji mu nije povjerovao da može zaposjesti zemlju koju mu je on obećao. Ipak, naglasio je biskup, bilo je među njima i onih koji su ostali vjerni Božjem obećanju, Kaleb i Jošua sin Nunov. Njima se na svoj način pridružila žena Kanaanka, koja je svojom vjerom ušla u zemlju obećanja, kraljevstvo nebesko, kojem je Kanaan bio predznak, a u koje nas je doveo Isus svojom mukom i smrću, ljubavlju koja pobjeđuje.

Primijenivši Božju riječ na konkretni život nazočnih vjernika, biskup ih je podsjetio na činjenicu da i u svakom od njih tinja želja stići u obećanu zemlju, nekamo gdje će se osjećati lijepo, gdje će biti zdravi i gdje će sve biti onako kako odnekud znamo da bi trebalo biti. Ustvrdio je da je tu želju i osjećaj u svakoga od nas upisao Bog, koji nam time poručuje da nismo stvoreni za ovo malo ovozemaljskog života, nego za nešto veliko što je on za nas smislio. Rekao je nazočnima da se i njihov život odvija u svojevrsnoj pustinji, koja se zove prognaništvo, i kao što je u pustinji ljudski život trajno ugrožen, tako je i naš ovozemaljski trajno označen prolaznošću i hodom ususret smrti. Bog se pobrinuo da ne ostanemo u pustinji, te nas je po muci, smrti i uskrsnuću Isusa Krista svojom moćnom ljubavlju oslobodio iz ropstva zla, grijeha i smrti. To oslobađanje od života u pustinju, biskup je pojasnio na primjerima sv. Terezije Benedikte od Križa i sv. Lovre. Sv. Terezija Benedikta od Križa shvatila je napose uz pomoć pisanih svjedočanstava sv. Terezije Avilske, da iz svoje patnje i smrti ne može izaći na drugi način, nego samo putem Isusova križa, i da on ostaje njezina jedina nada. Izvan Isusa Krista nema rješenja niti smisla patnje i trpljenja. Stoga je i pred smrću u plinskoj komori logora u Auschwitzu sačuvala vjeru u Isusa Krista, i njome napravila prodor iz pustinje ovozemaljskog života u nebesku domovinu. Biskup je pozvao je nazočne da se i oni poput sv. Terezije Benedikte od Križa vjerom oslobode privezanosti za pustinju ovozemaljskog života, sebe povjere moći Isusove ljubavi i njegovoj pobjedi nad smrću.

Jednako tako, nastavio je biskup, i sv. Lovro, mladi đakon rimske Crkve, koji je kao suradnik pape Siksta služio Kristu na oltaru i u siromašnima, postao žrtva progona, ali se vjerom vinuo u slobodu od svake mržnje i život svoj položio za Krista. Završavajući homiliju biskup je nazočnima poželio da se za blagdan sv. Lovre o dvadesetoj obljetnici utemeljenja Požeške biskupije čvršće povežu s Isusom Kristom, osobito kroz redovito sudjelovanje na nedjeljnoj

svetoj misi, u kojoj on obnavlja za nas svoju ljubav s križa, jaču od smrti, i želi biti naša sigurnost, naše svjetlo, naša nada – kako mu ove godine kličemo u našem biskupijskom geslu. Poželio im je da im duh bude ohrabren, vjera učvršćena, nada pročišćena i ljubav ojačana, kako bi i u poteškoćama posvema Isusovi živjeli dostojanstvo koje im on daje.

Na kraju misnog slavlja jedna je sudionica biskupu zahvalila za dolazak i za sve što inače čini za to prognaničko naselje. Biskup je zahvalio župniku Perici Matanoviću za njegovo desetgodišnje služenje u novogradiškoj župi Bezgrešnog začeca BDM i u prognaničkom naselju te mu poželio Božji blagoslov u novoj župi kamo ovih dana odlazi. Zahvalio je i s. Blanki Podoreški, koja je i ovom prilikom svirala i vodila pjevanje u prognaničkom naselju a uskoro odlazi iz Nove Gradiške. Nakon misnog slavlja Ivan Popić, ravnatelj Caritasa, uručio je prognanicima novčani dar Požeške biskupije.

Požega: Molitveno bdjenje u predvečerje svetkovine sv.

Lovre

Požega, 9.8.2017. (IKA) - Svečanom službom večernjih hvala koje je u predvečerje svetkovine sv. Lovre, 9. kolovoza, u svečevoj crkvi u Požegi predvodio biskup Antun Škvorčević, te potom molitvenim bdjenjem, započela je proslava zaštitnika Požeške biskupije i biskupijskog Caritasa. Na molitvi su sudjelovali kanonici Stolnog kaptola, svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova i gradskih župa, redovnice, bogoslovi, aspiranti za svećeništvo, mladi, karitasovi volonteri te drugi vjernici.

U homiliji, nakon kratkog čitanja iz Prve Petrove poslanice, biskup je pozdravio nazočne, zahvalivši im što su svojim raspoloženjem srca, nutarnjom radošću i vjerom dali snagu slavju kojim započinjemo proslavu zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa. Osvrnuvši se na naviješteni ulomak u kojem apostol Petar kršćanima poručuje da su zajedničari Kristovih patnja, biskup je ustvrdio da ono najdragocjenije što je Isus Krist, utjelovljeni Sin Očev, ostvario za nas jest to da je naše patnje usvojio kao svoje i u njih utisnuo moć svoje ljubavi, koja pobjeđuje, a da se najveće što mi ljudi sa svoje strane možemo učiniti događa onda kad postanemo dionicima Kristovih patnja i svoje ljudsko trpljenje pridružimo njegovim mukama. Sv. Lovro je to u vjeri dobro razumio od svoje mladosti i zato ga strah od patnji nije spriječilo da svoj život položi za Krista. Velikani duha shvaćali su patnju kao put pročišćenja i preobrazbe, peraspra ad astra – po trnju k zvijezdama, kazao je biskup.

Naglasio je da kršćani u euharistijskom otajstvu pronalaze snagu u svojim patnjama, jer u njem sam Isus Krist obnavlja svoju žrtvu ljubavi za nas, čiji dionici postajemo po svetoj pričesti. Od tog otajstva živi Isusova Crkva, i naša požeška mjesna Crkva već dvadeset godina te svoje patnje pridružuje Kristovima, da ih preobrazi u pobjedu. Kazao je nadalje da u naviještenom ulomku apostol Petar naše patnje stavlja u povezanost s onom konačnošću i puninom života koja će se ostvariti o drugom Kristovu dolasku, a koja je već sada početno prisutna u našim progonima i trpljenjima. Koje li perspektive Božjeg svjetla u mraku naših patnja i nemoći, zaključio je biskup. Uputio je sv. Lovri molitvu da nam on – dok se pripravljamo za Treći biskupijski euharistijski kongres o dvadesetoj obljetnici naše Biskupije – svojim zagovorom pomogne kroz Isusove patnje dublje razumjeti istinu o sebi i živjeti posvema sjedinjeni s njime.

Bdjenje je nastavljeno klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, koje je predvodio Mario Večerić, katedralni zborovođa i orguljaš. Na klanjanju su sudjelovali karitasovi

volonteri iz četiriju župa u gradu Požegi: iz župe sv. Terezije Avilke, iz župe Duha Svetoga, iz župe sv. Leopolda Mandiča te iz župe sv. Ivana Kristitelja. Njima su se pridružili bogoslovi i aspiranti Požeške biskupije te brojni mladi. Klanjanje je bilo prožeto meditacijom, molitvom, pjevanjem i sviranjem do kasno u noć, čime je stvoreno posebno duhovno ozračje u predvečerje svetkovine sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa.

Lovrenčevo u Petrinji

Petrinja, 10.8.2017. (IKA) - Petrinjska župa sv. Lovre svečano je u četvrtak 10. kolovoza proslavila blagdan svoga nebeskoga zaštitnika i zaštitnika Grada Petrinje. Svečano misno slavlje u prepunoj župnoj crkvi predvodio je župnik iz Vinica preč. Valent Posavec u zajedništvu s domaćim župnikom preč. Josipom Samaržijom, generalnim vikarom Bjelovarsko-križevačke biskupije mons. Stjepanom Ptičekom i petnaestak svećenika.

U homiliji preč. Valent podsjetio je na dugu povijest štovanja sv. Lovre u Petrinji. „Prije 425 godina na blagdan sv. Lovre, đakona i mučenika, kršćanska vojska pobijedila je tursku i oslobodila Petrinju. Od tada se slavi Lovrenčevo i zato je sv. Lovro izabran da bude trajni zaštitnik župe i grada. Godine 1780. na ovom je mjestu sagrađena i prekrasna velebna crkva, čiji se lijepi oltar danas može vidjeti tek na božićnoj razglednici. Tu obljetnicu izgradnje smo proslavili 1980. godine i od tada se na Lovrenčevo pjeva Lijepa naša. Na uzlazu u crkvu tada je stajao i natpis iz prve poslanice Korinćanima: 'Ako tko upropašćuje hram Božji, upropastit će njega Bog'. Godine 1990. pred crkvom je čistila časna sestra Celina kada je došao jedan gospodin u bijelom odijelu upitavši, je li tu crkva Sv. Lovre. Ona je odgovorila da je, a on je rekao da to (crkvu) treba srušiti. Bože sačuvaj, zavapila je s. Celina. Samo godinu dana kasnije do temelja je srušena crkva Sv. Lovre da nije ostao ni kamen na kamenu, kao i sve kapele i križevi i sve hrvatske kuće, i to od strane domaćih četnika potpomognutih jugoslavenskom vojskom. Povijest ne poznaje zločina takvih razmjera", ustvrdio je propovjednik.

Govoreći o životu sv. Lovre, preč. Posavec istaknuo je kako je on spremno dao svoj život za Isusa Krista. „Današnje evanđelje nam otkriva tajnu života i smrti sv. Lovre. Slušali smo u Evanđelju kako Isus poučava svoje učenike o Božjoj mudrosti života: 'Zaista, zaista kažem vam, ako pšenično zrno ne umre, ostaje samo, ako umre, donosi obilat rod'. To znanje nadilazi svaku ljudsku mudrost i tim znanjem poučen, položivši ispit u Isusovoj školi, bio je sv. Lovro, onaj koji je stekao najveće znanje i mudrost života. To znači, naučio je razlikovati istinu od laži, dobro od zla", rekao je Posavec, osvrnuvši se dodatno u nastavku na razaranje crkve Sv. Lovre u Domovinskom ratu i poručivši mladima da se ne daju zarobiti lažima suvremenog svijeta. „Gdje je car Valerijan, gdje su Lovrini mučenici danas? Nema ih. Gdje su oni koji su branili ići u crkvu, koji su snimali one koji su išli u crkvu? Gdje su oni koji su branili svećeniku odlaziti u Dom isповijedati starce i bolesnike? Otišli su s Olujom", zaključio je preč. Posavec.

Nakon popričesne molitve, preč. Samaržija zahvalio je gostu na predvođenju slavlja i čestitao svim okupljenima blagdan sv. Lovre i Dan Grada Petrinje.

Misi je prethodila svečana procesija oko gradskog parka u kojoj su osim brojnih vjernika petrinjskog i sisačkog kraja koji tradicionalno hodočaste u Petrinju na ovaj blagdan, sudjelovali i predstavnici branitelja, policije, vojske, kulturno-umjetničkih društava, DVD-a, Gradske limene glazbe Petrinja i drugih javnih institucija.

Proslava blagdana sv. Lovre u Požezi

Središnje slavlje zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa predvodio bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom Škvorčevićem i đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem

Požega, 10.8.2017. (IKA) - Na svetkovinu sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritasa, 10. kolovoza, na otvorenom prostoru ispred Biskupskog doma u Požezi u neposrednoj blizine svečeve crkve, središnje biskupijsko misno slavlje predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom Škvorčevićem i đakovačko-osječkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem te članovima Stolnog kaptola, četrdesetak svećenika iz središnjih biskupijskih ustanova i župa grada Požege te drugih dijelova Požeške biskupije.

Pozdravljajući na početku slavlja okupljene vjernike i čestitajući im svetkovinu zaštitnika Požeške biskupije, biskup Škvorčević rekao je da nas je danas sv. Lovro okupio u svojoj starodrevnoj crkvi na euharistijsku postaju karitativnih djelatnika u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije. Podsjetio je kako je na poticaj utemeljitelja Požeške biskupije sv. Ivan Pavao II., koji je svojim apostolskim brevem potvrdio sv. Lovru za nebeskog zaštitnika požeške mjesne Crkve, sv. Lovro izabran i za zaštitnika njezina Caritasa. Posebni pozdrav uputio je biskupu Huzjaku, zahvalivši mu što je svojim dolaskom u Požegu vjernicima Požeške biskupije posvjedočio ne samo zemljopisnu povezanost, nego i duhovnu blizinu i solidarnost.

Pozdravljajući nadbiskupa Hranića, rekao je da je njegovo sudjelovanje na ovom slavju očitavanje zajedništva Đakovačko-osječke crkvene pokrajine na prostorima Slavonije, koje je „zajedništvo Kristovih patnja“, kako je u svojoj poslanici pisao apostol Petar i da je „to zajedništvo još uvijek označeno brojnim neizliječenim ratnim ranama, a pored toga siromaštvom, odlascima mladih ljudi i cijelih obitelji u tuđinu“. Svećenicima i đakonima poručio je da je po njima danas ovdje prisutan mar i žar kojim oni u suradnji sa svojim biskupom nastoje služiti Božjem narodu Požeške biskupije, kao što je sv. Lovro surađivao s Rimskim biskupom. Zahvalio im je što tijekom 20 godina života te mjesne Crkve u njima nije ponestalo suradničke požrtvornosti u vršenju pastoralnog poslanja. Zamolio je sv. Lovru da prati, hrabri i pomaže svećenike koji ovih dana odlaze na nove župe i ondje u novim okolnostima nastavljaju vršiti svoje svećeničko poslanje. Pozdravio je nazočne vjeroučitelje, bogoslove i sjemeništare, predstavnike profesora i učenika katoličkih škola te njihove „najmaturante“ kojima je čestitao na školskim uspjesima. Poseban pozdrav uputio je svim djelatnicima biskupijskog Caritasa na čelu s novim ravnateljem Ivanom Popićem, tajnicom Ksenijom Mikulčić i suradnicima, kao i caritasovim volonterima iz različitih župa biskupije te im svima zahvalio za ono što nastoje činiti u prilog najmanje braće. Izraze dobrodošlice uputio je djelatnicima caritasove kuhinje u Požezi koji svakodnevno opskrbljuju kruhom i mlijekom te toplim objedom gotovo stotinjak bolesnih, siromašnih i osamljenih ljudi, pružajući im tako utjehu i ohrabrenje. Pozdravio je i predstavnike učenika i studenata koji su tijekom prošle školske godine primali stipendije od Zaklade Požeške biskupije, i izrazio nadu da će ih postignuti uspjesi u prošlogodišnjem školskom radu preporučiti i za stipendije u sljedećoj školskoj godini, za koje se danas otvara natječaj. Zahvalio je mladima koji su bdjenjem u

crkvi Sv. Lovre stvorili duhovno raspoloženje za današnje slavlje. Zamolio je sv. Lovru da svima pomogne da budu jači od svih životnih nevolja te poput njega ostanu pobjednici u Isusu Kristu.

U pozdravu biskup Huzjak istaknuo je da je sv. Lovro iz vjere živio i crpio snagu za svoje služenje sve do prolijevanja krvi. Podsjetio je nazočne da je i njih oko Kristova oltara sabrala upravo njihova vjera u Krista uskrsloga, koji je za nas i za naše spasenje krv svoju prolio. Pozvao ih je da u tom slavju budu molitelji za Crkvu, za djecu i mlade, bolesne i nemoćne, stare i napuštene te za sve one koji svojim životom i požrtvovnošću poput sv. Lovre pridonose da u svijet uđe dobro, istina i plemenitost.

U homiliji je biskup Huzjak govorio je o sv. Lovri kao mladom čovjeka koji je u davnom 3. stoljeću, gradeći planove za svoju budućnost, upoznao Krista i u njemu prepoznao nadu i ostvarenje svojega života. Rekao je da nam primjer života sv. Lovre i Božja riječ naviještena na njegovu svetkovinu govore što je to mučeništvo i što je zapravo kršćaninov život te nas pozivaju da u tom svjetlu i mi promislimo o svom vlastitom životu. Podsjetio je da je služenje (diakonia) koje je u Crkvi vršio đakon Lovro od samog početka bilo služenje Božjoj riječi i ljudima koji su u potrebi, kao i na činjenicu da su Crkvi za vršenje te službe bila potrebna i određena materijalna dobra. Podsjetio je i na činjenicu da je đakon Lovro svoju službu obnašao u vrijeme kad je rimski car Valerijan progonio Crkvu iz dva glava razloga, a to su pohlepa i bezbožnost. Vlastodršci u Rimskom Carstvu proganili su Crkvu, želeći joj s jedne strane otići ono što je posjedovala, a s druge strane njezine članove udaljiti od Krista i izbrisati sve ono što je Bog u njih usadio, odnosno lišiti je njezinih i materijalnih i duhovnih dobara. Ustvrdio je da nam povijest svjedoči kako su svi diktatori, koji su tijekom povijesti htjeli zauzeti Božje mjesto, bili vođeni pohlepom i bezbožnošću, odnosno neprijateljstvom prema istini koju je Bog objavio o sebi i o nama ljudima, i koja jedina može ispuniti čovjeka te ga uzdići na njegovo pravo dostojanstvo. Povijest nam također potvrđuje, nastavio je biskup Huzjak, da pohlepa i bezbožnost čovjeka vode u propast i lišavaju ga vječnoga života. Kao primjer naveo je ono što se događalo po završetku II. svjetskog rata, kad su komunistički vlastodršci, želeći u Hrvatskoj zauzeti Božje mjesto, Crkvi oduzimali imovinu i u sva područja javnog života silom nametali bezbožni ateizam, a činili su to zato jer su znali da se s bezbožnim ljudima može lako upravljati i manipulirati.

Đakon Lovro, poput braća Makabejaca iz prvog čitanja i tolikih drugih mučenika, nije se prestrašio pred vlastodršcima koji su ga proganili i mučili vatrom, već je svojoj mučeničkoj smrti pristupio s humorom, jer je žar vjere za Isusa Krista u njemu bio jači od svih muka. On je vjerovao Isusovoj riječi o pšeničnom zrnju koje umirući daje rod, i bio je uvjeren da će, ako svoj život položi za Krista, i on uroditi obilnim rodnom za život vječni. Naglasivši kako je mučenička smrt đakona Lovre mnogim ljudima bila poticaj da postanu kršćani, tako da se s pravom moglo reći da je „krv mučenika sjeme novih kršćana“, biskup Huzjak pozvao je nazočne da život i smrt sv. Lovre i njima bude poticaj da ne budu pohlepni i bezbožni, nego ljudi koji će imati „svega dovoljno za sebe i izobilno za svako dobro djelo“, kako kaže sv. Pavao u drugom čitanju. Ustvrdivši da pohlepni i bezbožni čovjek nikad neće imati dovoljno materijalnih dobara i da će se uvijek izgovarati da ne može drugima pomagati, zato što odbacuje Boga koji mu jedini može dati sposobnost da procijeni koliko je njemu dovoljno, a koliko može i treba dati drugima, biskup Huzjak pojasnio je kako čovjek koji ne vjeruje u Boga nema nikakvog razloga da

bude darežljiv prema svojim bližnjima. Lovrina motivacija da čini dobro je bio Bog, a to bi trebala biti motivacija i svakog kršćanina, a osobito karitativnog djelatnika, zaključio je biskup Huzjak, ustvrdivši da živimo u vremenu koje traži svjedoke, i tražit će ih sve više, jer svjedočanstvo buđi nasljedovanje. Završavajući homiliju pozvao je nazočne, osobito mlade, da budu nasljedovatelji Krista Gospodina, sv. Lovre i drugih mučenika, da vjeruju kako ovdje u Hrvatskoj imaju mogućnost steći materijalna dobra, koja ne samo da će biti dovoljna za njih, nego će od njih moći davati onima koji su u potrebi.

Za prikazne darove karitativni djelatnici iz različitih dijelova Požeške biskupije prinijeli su dobra koja će biti podijeljena siromasima.

Na svršetku misnog slavlja biskup Škvorčević je zahvalio sv. Lovri što svojim primjerom i zagovorom caritasove volontere potiče na žrtvu prema onima koji su siromašni i potrebni te stalno smišljaju kako u stanja ljudske nemoći unositi Isusovu blizinu. Zahvalio je mons. Huzjaku što je kao svećenik i biskup podijelio s njima u Požegi ono što nosi u svom srcu i tako obnovio i učvrstio zajedništvo između Požeške i Bjelovarsko-križevačke biskupije. Zahvalio je i nadbiskupu Hraniću što je – unatoč svojim velikim obvezama – sudjelovao na slavlju u Požegi i posvjedočio svoju pažnju prema susjednoj mjesnoj Crkvi.

Nakon mise u Dvorani sv. Terezije Avilske održan je prigodni program za caritasove volontere i korisnike caritasovih usluga. Biskupe, svećenike i sve nazočne na početku je pozdravio Ivan Popić, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije. Potom je biskup Škvorčević čestitao djelatnicima i volonterima Caritasa svetkovinu njihova svetog zaštitnika, zahvalio za njihovo dragocjeno služenje Isusu Kristu u najmanjoj braći, istaknuo određenu nepotpunost euharistijskog otajstva kad se ono ne konkretizira u svakodnevnom životu za druge te ih je ohrabrio na još zavzetije djelovanje i suradnju na karitativnom području.

Ivana Miličić, studentica prve godine Glazbene akademije u Zagrebu, izrazila je svoju zahvalnost Požeškoj biskupiji za stipendiju koje od nje prima sviranjem na violini Canzonette Dore Pejačević. Vjeroučitelj Mirko Čičak i diplomirana studentica medicine Marija Berić, nekoć i sami stipendijanti Biskupijske zaklade, zahvalili su biskupu Škvorčeviću za pruženu materijalnu pomoć njima i njihovim obiteljima, te posvjedočili koliko im je biskupijska stipendija značila ne samo u materijalnom, nego i u duhovnom smislu izgradnje u zrele kršćanske osobe te su potaknuli sadašnje stipendijante na marljiv rad i na pomaganje drugima. Biskup Škvorčević zatim je uručio naj-maturantima katoličkih gimnazija u Požegi i Virovitici nagradu za posvjedočenu marljivost i uspjeh te otvorio natječaj za učeničke i studentske stipendije u školskoj godini 2017./2018.

Slijedio je film o dvadesetogodišnjem djelovanju Caritasa Požeške biskupije koji je izradio Marijan Pavelić. Tajnica biskupijskog Caritasa Ksenija Mukulčić izvijestila je o karitativnim projektima koji su ostvareni minule godine, a Ljilja Marić, volonterka caritasa župe Kaptol, prikazala je njihov karitativni projekt. Sav program je vodio Miroslav Paulić, profesor hrvatskog jezika i književnosti u Katoličkoj gimnaziji s pravom javnosti u Požegi, a mladi požeški glazbenici pod ravnanjem Josipa Prajza svojim pjevanjem i sviranjem pridonijeli su ljepoti volonterskog susreta. Svi nazočni stipendijanti Požeške biskupije predali su vodstvu Zaklade izvješčaj o svojim uspjesima u minuloj školskoj godini. Volonteri su potom sudjelovali na domjenku gdje su imali prigodu izmijeniti iskustva o svom karitativnom radu.

Redovnice iz Slovačke u posjetu Misijskom centru

Josipovac Punitovački, 11.8.2017. (IKA/TU) - U prostorijama Misijskog centra blažene Zdenke Schellingove u Josipovcu Punitovačkom s. Renata Bunjova, voditeljica centra, u nazočnosti suradnika, punitovačkog župnika Đurice Pardona, dopisnice slovačkog lista „Pramen“ i dugogodišnjega bivšeg predsjednika Saveza Slovačka RH Andrije Kurica, primila je i pozdravila 11. kolovoza delegaciju redovnica iz Slovačke, č. M. Šebastijanu Tupkovu, provincijalnu poglavaricu Milosrdnih sestara sv. Križa slovačke provincije u Trnavi te sestre Viktoriju Kapustovu i Valeriju Smutnou. Bila je to vizitacija - uvid u rad Misijskog centra, prvog ovakve vrste u Hrvatskoj, otvoreno 1. listopada prošle godine s ciljem jačanja i njegovanja nacionalnog i vjerskog identiteta, kao i podupiranja u očuvanju vjere, jezika i kulture Slovačka. U josipovačkoj crkvi Sv. Mihaela arkanđela goste je dočekalo dvadesetak mještana i članova ŽEV-a i ŽPV-a, uz pjevanje crkvenih pjesama na slovačkom jeziku, a zajedno se zapjevala i „Matička Kristova“ (Majka Kristova). Župnik Pardon je nakon upoznavanja s poviješću josipovačke crkve i sela Josipovca, koje je 1881. naselio biskup Strossmayer Slovacima s područja Nove Bystrice, zahvalio sestrama što su u dogovoru s Nadbiskupijom, Općinom Punitovci i josipovačkom Maticom slovačkom omogućili osnivanje Misijskog centra. „Ovaj Misijski centar pokazuje da za nas i našu vjeru nema daljina, nema kilometara koji nas dijele. Naši narodi, u mnogo čemu slične prošlosti, ujedinjeni su u ljubavi i odanosti prema Gospodinu. Rad i djelovanje s. Renate pokazuje koliko je važno da Slovaci nauče zahvaljivati, razgovarati i moliti se Gospodinu na svom materinjem jeziku. Važan je to projekt u kojemu s. Renata uz pomoć suradnika može mnogo učiniti uz pomoć dobrih ljudi i zato joj hvala na do sada učinjenom. U ovoj crkvi znakovit je i kip Majke Božje koji su Josipovčani donijeli iz svoje postojbine pri naseljavanju Josipovca i čiju su repliku odnijeli u Slovačku te, blagoslovljenu po nitranskom biskupu Viliamu Judaku, darivali crkvi u Novoj Bystrici 2013. godine“, rekao je župnik. S. Renata upoznala je goste s radom: učenjem crkvenih pjesama, zajedničkim molitvama, radu s djecom u radionicama, posebno likovnim, brizi za bolesne, suradnji sa Selenčom, Jurjevcom Punitovačkim, Jelisavcem, pripremama za misno slavlje na slovačkom jeziku... „Želja mi je da uz pomoć suradnika i župnika naše aktivnosti budu bolje i veće i da se naše djelovanje proširi i na druga mjesta u kojima žive Slovaci i djeluju Matice slovačke - Ilok, Markovac, Zagreb, Osijek, Lipovljani i druge Matice. Samo nas Gospodin uz našu volju i zalaganje može voditi na putu zajedništva i očuvanja naše vjere i identiteta“, naglasila je s. Renata. Provincijalna poglavarica s. Šebastijana zahvalila je na lijepom prijemu i obećala pomoć misijskom centru uz želju uspjeha u radu i puno Božjeg blagoslova. „Prvi puta smo sestre i ja u Hrvatskoj, ovoj lijepoj zemlji i raduje nas otvorenost i gostoljubivost ljudi. Ono što smo vidjele lijepo je, a lijep je i Josipovac, selo dobrih ljudi. Hvala svima na pomoći s. Renati i radu Misijskog centra. Naše molitve na dva jezika iste su svojom nakanom u ljubavi prema Gospodinu, Majci njegovoj i Ocu njegovu. Neka su uvijek sa nama u činjenju dobrih djela“, rekla je s. Šebastijana.

Poslije razgledavanja crkve i Misijskog centra suradnice s. Renate pripremile su za goste i uzvanike malu zakusku, a počasni konzul Republike Slovačke u Osijeku Ivan Komak pripremio je za gošće svečani ručak u Osijeku. Gošće iz Slovačke posjetile su Vukovar i Memorijalni centar zajedno sa sestrama sv. Križa iz Đakova. Uz posjet Đakovu, posjetile su i sestre u Trnavi te karmelićanke u Breznici Đakovačkoj.

Splitske klarise svečano proslavile blagdan sv. Klare

Onaj tko je ušao u svetost i tko je povezan s Isusom Kristom nije ograničen vremenom ni prostorom, istaknuo nadbiskup Barišić

Split, 11.8.2017. (IKA) - Blagdan sv. Klare, majke i utemeljiteljice sestara klarisa, svečano je proslavljen u petak 11. kolovoza u samostanskoj crkvi redovnica klarisa u Splitu. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u konceleciji s nekoliko svećenika.

Na početku slavlja nadbiskup je pozdravio braću svećenike, sestre klarise i sve vjernike i štovatelje asiške svete i franjevačke duhovnosti naglasivši kako je samostan klarisa veliko bogatstvo za Crkvu i grad Split kroz tolika stoljeća njegova postojanja. Okupljenim vjernicima obratio se i samostanski kapelan fra Josip Lucić koji je u svoje, i u ime klarisa, zahvalio nadbiskupu na njegovoj prisutnosti, propovjednicima koji su predvodili devetnicu i vjernicima koji su se u velikom broju radosni okupljali u čast sv. Klare. Posebnu zahvalu uputio je klarisama koje pjevanjem svaku proslavu čine još svečanijom i bogatijom.

Podsjetio je na posebne pobožnosti klarisa Presvetom Srcu Isusovu, Presvetom Oltarskom Sakramentu i dr., istaknuvši da je „euharistijski Bog bio sav Klarin život“.

U homiliji mons. Barišić govorio je o povijesti svetaca kao najvažnijoj povijesti za ljudsku povijest, ali i budućnost. Premda se svetkovina sv. Klare slavi u kolovozu, njezina se svetost časti svaki dan i na svakom mjestu jer onaj tko je ušao u svetost i tko je povezan s Isusom Kristom nije ograničen vremenom ni prostorom. „Sv. Klara bila je razumljivi prijevod Riječi Božje. O njoj je često razmišljala i meditirala. Zнала je da onaj tko želi upoznati Gospodina mora otkriti Njegovu volju za svoj život te da samo ljubav pronađe u samu srž. Sv. Ivan je rekao: 'Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav.' To vrijedi i u obiteljskom okruženju i u samostanskoj zajednici. Ljubav osvjetljava vrline i strpljivo podnosi mane drugoga“, naglasio je nadbiskup te dodao: „Stoga sv. Klara nije velika jer gradila svoj život u askezi ili što je svojim naporom i trudom postigla nešto važno, nego jer je u kontemplaciji živjela potpuno predanje Božjoj milosrdnoj ljubavi.“

Sv. Klara nas poziva da u svojoj svakodnevici, unatoč poteškoćama, obvezama i vlastitim ograničenjima, tražimo i upoznajemo Boga te živimo jedni za druge jer ne možemo biti kršćani i Kristovi bez zajednice, bez blišnjega. „Poput Krista koji nije želio biti nam izvanjski gospodar koji će nam zapovijedati nego unutarnja životna limfa od koje ćemo živjeti, tako i mi trebamo drugima davati život a ne ga umanjavati. To se čini svakim gestom pažnje, dobrote, darivanja i praštanja. Dublje spoznajemo Boga kada otvorimo srce i darujemo dio sebe za blišnjega. Pravi primjer u tome mogu nam biti i naše sestre klarise“, kazao je nadbiskup.

Govoreći o samostanu klarisa u Splitu, naglasio je da od njihove molitve živi čitav grad i da nikada nećemo spoznati sve milosti koje su po njima prisutne u Crkvi i društvu. Samostan klarisa najstariji je ženski redovnički samostan u Splitu, koji na čelu s opaticom s. Dolores Mandić slavi 709 godina postojanja. U njemu danas ima dvadeset i tri sestre, od toga u 3 novakinje i 2 aspirantice. Klarise, redovnice koje žive u klauzuri, u Splitu su otvorile samostan godine 1308. i od tada su se održale sve do sada. Njihov današnji samostan podignut je godine 1883., a prije toga živjele su u dva samostana u staroj gradskoj jezgri. Uz samostan je 1884. podignuta i crkva koja je posvećena sv. Klari. Naslovnici crkve do godine 1983. bila je sv. Ana, a te je godine crkva posvećena i proglašena crkvom Sv. Klare.

Proslava sv. Klare kod klarisa u Požegi

Požega, 11.8.2017. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević na blagdan sv. Klare, 11. kolovoza pohodio je samostan sv. Klare u Požegi i u samostanskoj crkvi predvodio koncelebrirano misno slavlje. Među ostalim sudjelovali su i bogoslovi Požeške biskupije koji se ovih dana nalaze na svom ljetnom susretu u Velikoj. Na početku mise biskup je spomenuo kako su sestre klarise u dvadeset godina postojanja Požeške biskupije ugradile svojih sedamnaest godina molitve i žrtve, napose za svećenike i duhovna zvanja te da im tim slavljem žele zahvaliti za to plemenito služenje.

Potaknut riječima zborne molitve koja kaže da je Bog sv. Klaru nadahnuo ljubavlju prema evanđeoskom siromaštvu, biskup je u homiliji spomenuo da je to slavlje euharistijska točka sa siromašnim sestrama klarisama u pripravi za naš Treći biskupijski euharistijski kongres, i ujedno svojevrstni nastavak jučerašnje euharistijske postaje karitasovih djelatnika i volontera, koji služe siromasima. Podsjetio je kako je Klara, kad je navršila 18 godina - nadahnuta evanđeoskim siromaštvom koje je započeo živjeti sv. Franjo - pobjegla od kuće da bude siromašna. Mi smo svjedoci, nastavio je biskup, kako danas neki bježe iz Hrvatske u razumstvo da bi po mogućnosti bili bogati. Zapitao se, kako razumjeti pravilno ta opredjeljenja? Milošću Božjom i svjetlom odozgo Klara je shvatila da ono što su članovi njezine obitelji i drugi ljudi u ono doba nastojali živjeti (trgovina, viteštvo i sl.) nije dovoljno da bi mogla ostvariti vlastito postojanje u mjeri Božjoj, i da smisao njezina života nije u tome da ona služi materijalnome, nego da materijalno služi njoj u ostvarenju svoga života po Božjem naumu. Kazao je da Klara nije prezirala materijalnu stvarnost jer je i nju Bog stvorio, ali se nije dala njome zarobiti, pronašla je ars vivendi i cijelog života nastojala što savršenije živjeti evanđeosko siromaštvo. Klarino siromaštvo, zaključio je, bila je sloboda od navezanosti na materijalna dobra, kako bi mogla biti potpuno Isusova i u njemu pronaći vlastito ostvarenje i smisao života.

Biskup je spomenuo da o toj slobodi na svoj način govori i današnje prvo čitanje iz Knjige proroka Hošee, koje predstavlja Božju namjeru da Izrael, svoju zaručnicu povede u pustinju gdje će progovoriti njezinu srcu. Pojasnio je da je pustinja ovdje metafora za stanje u kojem čovjek nema ništa drugo na što bi se mogao osloniti, nego jedino Boga, odnosno da je u pustinji svoga života bez Boga čovjek izgubljen biće. Podsjetio je da su mnogi ljudi, među njima u njihovo doba i Charles de Foucauld, odlazili u pustinju da bi u njoj pronašli Božju blizinu i ondje mu služili. Biskup je pozvao nazočne da ispituju i provjere kako pristupaju vremenitim dobrima, pronalaze li evanđeosku mjeru po kojoj se njima tako služe da im Bog ostane prva i najvažnija stvarnost te u sjedinjenju s njime postignu vječna dobra, svoje vrhunsko ostvarenje i smisao.

Istaknuo je važnost tvrdnje sv. Pavla u naviještenom ulomku iz Druge poslanice Korinćanima, da Bog vjerom svijetli u našim srcima i pomaže nam da na licu Kristovu promatramo slavu Božju. Podsjetio je kako smo u suvremenoj civilizaciji na svoj način zarobljeni televizijskim i kompjutorskim ekranima, gledamo ono što možemo postati po nekim ljudskim, pakatkad nedobronamjernim strategijama koje nerijetko ponižavaju čovjeka i ispražnjuju mu dušu, ostavljaju nas na površini a da razmatranjem Kristova lica i otkrivajući na njemu Slavu Božju, puninu života ostvarenu za čovjeka u njegovoj mucu i smrti, postajemo dionicima Božjeg projekta o nama. Posvjedočio je kako ga uvijek impresionira kad se u bazilici Sv. Petra u Rimu prisjeti relikvije Veronikina rupca u kojem je ostalo utisnuto Isusovo

lice, i kako je pjesnik Dante zamijetio da vjernici iz Hrvatske, koji su u Rim hodočastili jubilejske 1300. godine, s nekom posebnom čežnjom gledaju tu relikviju i govore: Gospodine Isuse, takvo li je bilo lice tvoje. Istaknuo je kako je važno da Hrvati i danas ostanu bogotražitelji, tražitelji lica Isusova, i da u njemu otkrivaju svoju istinu i pronalaze svoju sudbinu.

Govoreći o konkretnim načinima kako svi mi poput Klare možemo promatrati lice Isusovo, biskup je kazao da to najbolje činimo kad slušamo Božju riječ i o njoj razmišljamo, a osobito kad sudjelujemo u Isusovoj žrtvi na križu koju on na oltaru obnavlja u svakoj svetoj misi, i kad u pričesti postavljamo dionicima slave Božje, to jest punine samoga Božjeg života. Spomenuo je kako Isus u današnjem evanđeoskom ulomku naše jedinstvo sa sobom pojašnjava slikom trsa i loze, istaknuvši da smo po svetom krštenju ucijepljeni u njega. On nas, nastavio je, po drugim svetim sakramentima, napose euharistiji ispunja svojom ljubavlju po kojoj on ostaje u nama i mi u njemu, hrani nas za život vječni. Biskup je ustvrdio da su sestre klarise u Požegi po uzoru na svoju svetu Majku napustile svoju obitelj, odrekle se bogatstva da bi poput nje bile posvema slobodne za Isusa Krista, svaki dan mogle promatrati njegovo lice, i u njemu pronalaziti snagu i smisao života, koji jedini može dati on koji je iz ljubavi za nas umro na križu. Potaknuo je sestre da nastave što savršenije živjeti evanđeosko siromaštvo, te na taj način rasti u što dubljem odnosu s Isusom Kristom, i budu snažne duhovne stanice požeške mjesne Crkve. Poželio je da i njima otajstvo euharistije koje svakodnevno slave i kojem se klanjaju bude snaga - kao što je bilo sv. Klari, koja je, kako kaže predaja, s Presvetim oltarskim sakramentom u rukama spriječila Saracene da naude njezinim sestrama - da se znaju oduprijeti napastima s ekrana suvremenog svijeta i ostati zagledane jedino u Isusovo lice. Zamolio ih je da svojom molitvom trajno prate naše bogoslove i svećenike kako bi ostali vjerni Isusu Kristu.

Na kraju mise biskup Škvorčević zahvalio je klarisama za njihovo služenje, molitvu i žrtvu, napose za svećenike. Čestitao im je svetkovinu sv. majke Klare, a s. Klari Lisac čestitao imendan. Pozvao je sestre na slavlje Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa, koje će pred požeškom katedralom 24. rujna, predvoditi kardinal Stanislaw Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II. i tako ih na sasvim poseban način povezati sa svetim utemeljiteljem biskupije.

Smotra klapa u Podstrani

Podstrana, 11.8.2017. (IKA) – U sklopu kulturne manifestacije Podstransko kulturno ljeto, kao dio proslave blagdana Velike Gospe, u dvorištu crkve Gospe u Siti u Strožancu održan je u petak 11. kolovoza po petnaesti put „Susret dalmatinskih klapa”. Priredbu su otvorili uime organizatora Ogranka Matice hrvatske u Podstrani dr. Darijo Radović i načelnik općine Mladen Bartulović.

U uvodnoj najavi voditeljica Edita Lučić Jelić istaknula je: „Tradicija okupljanja ljubitelja klapskog pjevanja počela je u Podstrani 2003. godine, najprije u ljetnikovcu obitelji Cindro, a potom u dvorištu crkve Gospe u Siti. Ovaj koncert, kao dio bogatoga podstranskog kulturnog ljeta, završni je dio višednevnog slavlja kojom se u crkvi Gospe u Siti u Strožancu proslavlja blagdan Velike Gospe, koji se od davnina na području Podstrane slavi upravo na tom mjestu.” Nastupile su mješovite klape: Praska, Ankora i Kurjože iz Podstrane, Krunik iz Kučina, klapa Čiovo s Čiova, klape Kolura, Spalatos, Sveti Mihovil i Rusule iz Splita, klapa Sveti Luka iz Otoka te klapa Pasike iz Kostanja.

Sinj: Nagrada za životno djelo fra Eugenu Poljaku

Sinj, 11.8.2017. (IKA) - U povodu Dana grada Sinja i nebeske zaštitnice čudotvorne Gospe Sinjske, na svečanoj sjednici Gradskog vijeća 11. kolovoza uručene su ovogodišnje nagrade grada. Nagradu za životno djelo dobio je fra Eugen Poljak (76) za svoj dugogodišnji sveukupan svećenički, duhovni – karitativni rad u svim župama i životnim situacijama, te pružanje nesebične pomoći potrebitima, organizaciju brojnih crkvenih i kulturnih aktivnosti, obogaćivanje duhovnog i društvenog života tijekom službe i aktivnosti na izgradnji crkve za žitelje Čitluka i Jasenskog.

Dodijeljene su i tri osobne nagrade. Dobili su ih dr. Hana Breko Kustura, za izniman doprinos u području muzikologinje, kroz istraživanje franjevačke glazbene baštine Splitske provincije i istraživanje uloge glazbe u Sinjskoj alki. Andrija Hrgović, alkar i profesionalni instruktor jahanja u KK Zagreb, za vrhunske uspjehe u konjičkim sportovima, Jozo Vuković za 101. darivanja krvi te dugogodišnjega volonterskog rada.

Kolektivne nagrade dobili su Krnjevalska udruga Didi s kamešnice s Gljeva i Biciklistički klub Vlaji Sinj za izniman doprinos u promicanju i omasovljavanju biciklističkog sporta u Sinju, posebno za hodočasničke staze Gospinim putem od Rame do Sinja. Ovogodišnje nagrade Grada zaslužnim pojedincima i kolektivima uručili su gradonačelnica Kristina Križanac i predsjednik Gradskog vijeća Joško Kontić.

U ime nagrađenih zahvalio je fra Eugen Poljak: „Hvala svima koji su prepoznali i vrednovali moj pedesetogodišnji svećenički rad, pa i na materijalnom polju, a onaj duhovni, često nevidljivi, ljudskim mjerilima neprocjenjiv, taj ću dio prepustiti pravednom ne nepodmitljivom sucu. Neka ovaj mali doprinos sviju nas nagrađenih pridonese boljem i sretnijem životu svih žitelja cetinskog kraja”.

Hodočašće mladih Splitsko-makarske nadbiskupije Gospi Sinjskoj

Sinj, 12.8.2017. (IKA) - Više tisuća mladih Splitsko-makarske nadbiskupije i ove se godine prigodom svetkovine Velike Gospe, u subotu 12. kolovoza, zaputilo na tradicionalno 35. hodočašće Gospi Sinjskoj „Od Gospe do Gospe” kako bi zahvalili BD Mariji na majčinskom zagovoru te pokorom Bogu iskazali slavu. Okupljanje je započelo ispred crkve Gospe od Otoka u Solinu sakramentom pomirenja, kojom je pristupio veliki broj mladih, a nastavljeno je molitvom krunice te euharistijskim slavljem koje je pred polazak na višesatno noćno pješačenje predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom, predstojnikom Ureda za mlade don Mihaelom Provićem, župnikom Gospe od Otoka don Rankom Vidovićem, solinskim kapelanom don Nikolom Mikačićem i tajnikom don Gabrijelom Kamberom. Pozdravivši svećenike i sve hodočasnike, mons. Barišić izrazio je radost što vidi toliko djece, mladih i starijih koji hodočaste Gospi i uzdaju se u njezin zagovor. Naglasio je posebnost tog hodočašća, koje ima za cilj približiti Bogu s kojim smo u sakramentu krštenja sklopili savez vjernosti. Ono treba osnažiti našu vjeru u Gospodina, kazao je nadbiskup dodavši da ima veliki broj katolika na papiru koji ne svjedoče vjeru u svom zvanju i zanimanju. „Zgodno netko reče: 'Ako hoćemo upoznati čovjekov problem trebamo se približiti njegovoj situaciji, ako hoćemo riješiti problem onda se trebamo približiti Gospodinu. Privatna vjera nas ne približava Gospodinu i ona

je nesposobna mijenjati. Tu vjeru vidimo kao instrument za neke naše ciljeve, ona ne ozdravlja nego je uzrok bolesti. Stoga imati privatnu vjeru znači da nismo praktični katolici jer praktični katolik živi i svjedoči svoju vjeru te mu je stalo do drugoga", kazao je nadbiskup. U surječju Psalma 119: „Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi“, nadbiskup je istaknuo da je svjetlo koje obasjava sve naše tame Isus Krist i da jedino s tim svjetlom možemo hoditi naprijed. Na kraju svoje propovijedi naglasio je da uvijek pred sobom moramo imati cilj: „Onaj koji ima cilj pred očima pa bio i spor brži je od najbržega bez cilja. Naš cilj je živjeti vjeru. Taman sporo hodio, napredovao, rastao brže ću doći od onoga najbržega bez cilja. S ovim svjetlom u ovoj tami želio bih da otkrijete sadržaj vjere i dođete do cilja. Cilj je Isus Krist, a najbolji put do njega je Majka Marija. Ona je put do Boga i do čovjeka.“ Hodočasnicima se obratio i povjerenik za mlade dr. don Mihael Prović koji je zaželio da im noć tišine, molitve i hoda bude korisna za duhovnu izgradnju.

Nakon misnog slavlja, kolone mladih vjernika krenule su na hod dug 30-ak kilometara da bi Majci Mariji donijeli svoje nakane, molitve i pjesme. Kako bi sve proteklo u redu, na putu su imali policijsku i medicinsku pratnju, a župljani iz Dicma su, uz pomoć Ureda za mlade, kao i svake godine kod crkve Sv. Jakova za hodočasnike pripremili okrepu.

Nakon sedam-osam sati pobožnoga i dostojanstvenog hoda u molitvi, u osvit nedjeljnoga dana 13. kolovoza u dvorištu svetišta Gospe Sinjske okupilo se više tisuća hodočasnika. Svi su zajedno sudjelovali u svečanomu bogoslužnomu slavlju, koje je predvodio gvardijan samostana fra Petar Klapež. Pjevanje je animirao vokalno-instrumentalni sastav zajednice mladih Čudotvorne Gospe Sinjske. Čestitavši hodočasnicima što su izvršili svoj zavjet gvardijan Klapež je kazao da je njihova hodočasnička žrtva svjedočanstvo vjerničkog života i spremnosti na žrtvu. U propovijedi je govorio o snazi molitve predaka i Gospinom čudotvornom zagovoru kroz našu povijest. „Gospa od milosti čuje vaše vapaje i molitve pritiješnjene bolešću i različitim poteškoćama, čuje vas zabrinute za sutra, vas nezaposlene i vas koji vapite zasnovati obitelji. Zato i danas molimo da svugdje živimo pod njezinim pogledom. Neka nas štiti da ne trebamo napustiti svoj dom i domovinu. Neka svojom milošću prati sve one koji su morali otići sa svoje grude i neka udijeli milost svima koji su odlutali da se vrate u zagrljaj svoje Majke. U tome se zagrljaju osjeća sigurnost i toplina, prihvaćanje i opraštanje, poziv i molitva“, naglasio je gvardijan Klapež, poručivši da nas Majka Marija neće nikada iznevjeriti. Potaknuo je mlade na redovito pristupanje sakramentu pomirenja i ustrajnu molitvu, kako osobnu tako i zajedničku u obitelji.

Ploče: Don Petru Mikiću odlikovanje: „Red hrvatskog pletera“

Ploče, 12.8.2017. (IKA) - Za osobiti doprinos razvitku i ugledu Republike Hrvatske i dobrobiti njezinih građana predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović je odlukom od 24. studenoga 2016. dodijelila odlikovanje dom Petru Mikiću dugogodišnjem župniku u Pločama na prijedlog Državnog povjereništva za odlikovanja i priznanja, a po prijedlogu Luke Ploče d.d., a svečano mu je uručena u subotu 12. kolovoza u Uredu Luke Ploče d.d. u Pločama.

Dijamantni jubilej o. Petra Galaunera

Tomašinci, 12.8.2017. (IKA/TU) - Isusovac o. Petar Galauner proslavio je 12. kolovoza u okrilju crkve Sv. Antuna Pustinjaka u Tomašancima svoj dijamantni svećenički jubilej – 60 godina svećeništva. Slavlje jubileja započelo je u petak 11. kolovoza misom uočnicom koju je preslavio isusovac Zvonimir Rubinić. Misu dijamantnog jubileja predvodio je o. Galauner. U zajedništvu oltara s jubilarcem bili su đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, provincijal Hrvatske provincije Družbe Isusove o. Dalibor Renić, ravnatelj Hrvatskog Caritasa mons. Fabijan Svalina, đakovački dekan preč. Josip Ivešić, vukovarski dekan fra Ivica Jagodić, mons. Luka Marjanović, rektor Hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu mons. Bože Radoš, preč. Mato Gašparović, o. Stjepan Fridl, fra Tomislav Glavnik, gvardijan franjevaca konventualaca, vlč. Matija Pavlaković, rektor Međubiskupijskog sjemeništa, vlč. Vicko Obradović te oko tridesetak drugih svećenika. Slavlju su nazočili sestra i obitelj o. Petra, rodbina, mnogi redovnici, redovnice i prijatelji. Riječi dobrodošlice i čestitke jubilarcu uputila su djeca i mladi iz svetišta Presvetog Srca Isusova iz Palmotićeve u Zagrebu, gdje o. Petar trenutačno živi i djeluje, Mato Kovačić, župljanin iz Tomašanaca te župnik iz Kuševca Mihael Mađarević, župni upravitelj u Tomašancima. U propovijedi o. Stjepan Fridl istaknuo je kako je o. Petar bio uvijek revan i neumoran u svom svećeničkom poslanju, čak i u ovoj životnoj dobi puno toga čini. Napose je poznat kao traženi ispovjednik i duhovni vođa mnogih koji mu se obraćaju. Uz to, o. Fridl prisutne je pozvao da čuvaju i njeguju svoje kršćanske korijene te se ne boje svjedočanstva za vjeru. Na kraju mise o. Galauner uputio je riječi zahvale svima, napose svojim sumještanima iz Tomašanaca. Prisjetio se svoje mlade mise te proslave svojih svećeničkih jubileja: 25., 40. i 50. obljetnice svećeništva koje je također slavio u Tomašancima. Istaknuo je kako su ga njegovi Tomašančani uvijek rado primali te kako je njihovom zauzetošću i pod vodstvom župnika Mađarevića i za ovaj dan sve bilo vrlo lijepo organizirano. „Postao sam poznat u zadnje vrijeme po zagrljaju s papom Franjom u Sarajevu. No, to je ipak samo zagrljaj s čovjekom! Tijekom 60 godina svećeništva svaki sam dan u misi na mističan način imao priliku zagrliti Krista, prisutnoga na otajstven način na oltaru. To je zagrljaj od kojeg se živi i koji daje život. Moj život je ispunjen... Hvala Mu!“, rekao je, između ostaloga, o. Galauner. Liturgijsko slavlje pjevanjem je uveličao župni mješoviti zbor, uz glazbenu pratnju Dore Filipović. Ljepoti slavlja pridonijela su djeca i mladi iz Tomašanaca u narodnim nošnjama. Nakon mise uslijedila je svečana večera svih sudionika. Za to vrijeme bio je i prigodni program. Dora Filipović čestitku izrazila je odsviravši na oboi Gabriel's Oboe. Nakon toga sudionici su imali priliku pogledati kratki video koji je pripremio Božidar Đambić o životu i djelovanju o. Petra kroz razne i uvažene službe koje je obnašao u Crkvi, hrvatskom društvu i svijetu, napose kao profesor, ravnatelj, odgojitelj i provincijal. Uslijedilo je još mnoštvo čestitki i zahvala gostiju i sudionika.

Kardinal Bozanić primio poljskog primasa

Zagreb, 12.8.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u subotu 12. kolovoza u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu mons. Wojciecha Polaka, nadbiskupa Gniezna i primasa Poljske, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. U pratnji nadbiskupa Polaka bio je mons. Janusz Blachowiak, tajnik Apostolske nuncijature u Republici Hrvatskoj.

Novi župnici Požeške biskupije uvedeni u službu

Požega, 13.8.2017. (IKA) - U 19 župa Požeške biskupije uvedeni su 13. kolovoza u službu novoimenovani župnici, a još petorica bit će uvedeni sljedeće nedjelje. Biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje u župnoj crkvi Bezgrešnog začeća BDM u Novoj Gradiški i uveo u župničku službu Branka Gelemanovića. Kao biskupovi delegati nove župnike uveli su u službu: generalni vikar Josip Krpeljević Ljubišu Krmara u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Turnašici, a u župnoj crkvi Sv. Ivan Krstitelja u Špišić Bukovici fra Marka Malovića; prepošt Stolnog kaptola Ivica Žuljević u župnoj crkvi Mučeništva sv. Ivan Krstitelja u Zapolju uveo je u župničku službu fra Nenada Metera a u župnoj crkvi Marije Kraljice i Sv. Jurja u Davoru Marija Cimbala; kanonik Antun Čorković u župnoj crkvi Sv. Petra Apostola u Cerniku uveo je u službu fra Vjenceslava Janjića a u župnoj crkvi Bl. Alojzija Stepinca u Novskoj Pericu Matanovića; kanonik Mario Sanić u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Končanici uveo je u službu mr. Ivana Bošnjaka a u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Daruvaru Antu Ivića; kanonik Matija Juraković u župnoj crkvi Pohoda BDM u Siraču uveo je u službu Mihaela Kosa; kanonik Nikola Jušić u župnoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Badljevinu uveo je u službu don Ivana Vargeca; pakrački dekan Jozo Zorić u župnoj crkvi Sv. Marije Magdalene u Donjoj Obriježi uveo je u službu Olivera Kranjčića; predstojnik Ureda za crkveno-pravna pitanja Požeške biskupije dr. Želimir Žuljević u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Slav. Kobašu uveo je u službu Gorana Kovačevića a u župnoj crkvi Sv. Ilije Proroka u Brodskom Stupniku mons. Antuna Prpića; ekonom Požeške biskupije Dražen Akmačić u župnoj crkvi Sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici uveo je u službi mr. Ivicu Bošnjaka a u župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla u Kaptolu mr. Marija Rašića; predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije Robert Mokri u župnoj crkvi Gospe Fatimske u Lužanima uveo je u službu Sašu Paveljaka a u župnoj crkvi Sv. Antuna Padovanskog Ivana Nikolića; požeški dekan Jozo Jurić u župnoj crkvi Sv. Ane u Skenderovcima uveo je u službu Miju Lasovića. Na svim navedenim slavljinama pročitana je dekret o imenovanju novih župnika, kratko je prikazan njihov život, a zatim su novi župnici položili propisanu ispovijest vjere. Biskup Škvorčević je u homiliji na slavlju u novogradiškoj crkvi Bezgrešnog začeća BDM među ostalim spomenuo kako je župničko poslanje poput Ilijine proročke službe, ljudima pomagati da otkriju Božju prisutnost u svom životu, te dok hodaju nemirnim vodama ovoga svijeta, susrećući svakovrsne probleme i nevolje, poput apostola u evanđelju, svu svoju nadu polože u Isusa Krista, jedino moćnoga spasiti ih od potonuća u zlu i smrti. Potaknuo je vjernike da pomognu svećeniku biti navjestiteljem cjelovite vjere Crkve, ne očekujući da im podilazi u njihovim osobnim željama, da služi njihovoj vjeri te ih po slavlju svetih otajstava uvodi u zajedništvo Božjeg života na zemlji i tako postignu vječnu slavu na nebu. Župa je zajedništvo vjernika kojem je središte uskrsli Gospodin, prisutan u euharistiji svojom žrtvom ljubavi na križu, te ih snagom svoga Duha ugrađuje u zajedništvo mjesne Crkve, a po njoj u zajedništvo opće Crkve, kojem u ljubavi predsjedka nasljednik sv. Petra u Rimu. Biskup je kazao kako sve to žele očitovati svojom biskupijskom kongresnom euharistijskom postajom 24. rujna u Požegi o 20. obljetnici Požeške biskupije te je sve nazočne pozvao na sudjelovanje. Biskup je na kraju zahvalio sestrama milosrdnicama na njihovu 120-godišnjem služenju u Novoj Gradiški, jer po odluci njihovih poglavara 31. kolovoza zbog manjka zvanja prestaje njihovo djelovanje u toj župi.

Biskup Bogdan u svetištu Gospe Lurdske u Vepricu

U olujama života, u iskušenjima sumnjamo poput Petra i tonemo u vlastitoj nevjeri. Tonemo u valovima vlastite nesigurnosti, poručio mons. Bogdan

Vepric, 13.8.2017. (IKA) – Na 19. nedjelju kroz godinu, 13. kolovoza, vojni biskup Jure Bogdan slavio je euharistiju u marijanskome svetištu Gospe Lurdske u Vepricu kraj Makarske. U predvečerje predvodio je euharistiju u zajedništvu s brojnim vjernicima koji su se okupili u omiljenomu Gospinu svetištu. Uz vojnoga biskupa koncelebrirao je čuvar marijanskoga svetišta Mijo Šurlin. Biskup Bogdan osvrnuo se na evanđeoski ulomak iz Matejeva evanđelja o susretu Isusa s apostolima na vodama genezaretskoga jezera, ustvrdivši kako taj misni navještaj nosi važnu poruku za današnje kršćane. Obrazlažući naviještenu ulomak biskup je pojasnio da su apostoli puni povjerenja prema Isusu krenuli na put vodama genezaretskoga jezera. Apostoli su dobro uočavali i osjećali Božju snagu koja je proizlazila iz njegove osobe. Ali apostoli su osjećali i svoju ljudsku slabost. Osjećali su svoju lomljivost, svoju krhkost. Zato su još više uočavali koliko im je potrebna oslonjenost i povjerenje u Isusa, primijetio je, uz ostalo, biskup Bogdan. Pojasnio je kako u primjeru apostola svatko od nas može prepoznati vlastitu slabost i ljudsku ograničenost. Ukazao je na različite trenutke života koji očituju ljudsku slabost te istaknuo da unatoč tim slabostima Bog uvijek ide k čovjeku ususret. „Bog uvijek misli na svoje. I kad mi ne mislimo na njega, On misli na nas, ide nas tražiti. Isus ide tražiti svoje, i to tako da hoda po vodi. Apostoli su uplašeni. Isus im poručuje 'Ja sam, ne bojte se'. Onaj slabi, krhki, ograničeni Petar, koji je samo čovjek, ima povjerenje u Isusa. 'Gospodine, ako si ti zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi'. Petar se prepao, posumnjao i počeo tonuti. Isus ga izvlači. Govori mu: 'Malovjerni, zašto si posumnjao?'", pojasnio je, između ostaloga, mons. Bogdan u osvrtnu na nedjeljni svetopisamski ulomak. Događaj s Genezaretskoga jezera povezao je s iskustvom vjernika u poteškoćama svakodnevnoga života. „U olujama života, u iskušenjima sumnjamo poput Petra i tonemo u vlastitoj nevjeri. Tonemo u valovima vlastite nesigurnosti", poručio je mons. Bogdan. Potaknuo je vjernike da se trude živjeti prema Božjoj riječi te u svjetlu te riječi nastoje vršiti Božju volju u svojem životu. Homiliju je zaključio riječima: „Gospodin je naš putokaz. S njime smo započeli živjeti svoj kršćanski život. Želimo taj život živjeti s njime do posljednjega dana".

Jubilarna slavlja sestara Družbe Presvetog Srca Isusova

Slavljenje redovničkih zavjeta i svećeničkih ređenja uvijek je povod za razmišljanje o otajstvu poziva što ga Bog upućuje čovjeku, istaknuo nadbiskup Devčić

Rijeka, 14.8.2017. (IKA) - Trinaest sestara Družbe Presvetog Srca Isusova proslavilo je u ponedjeljak 14. kolovoza svoje redovničke jubileje. Dijamantni redovnički jubilej (60. obljetnicu redovničkih zavjeta) obilježile su s. Ana Vračić i s. Dominika Brulc. Zlatni redovnički jubilej (50. obljetnicu redovničkih zavjeta) proslavile su: s. Agata Raguž, s. Apolonija Krezo, s. Bernardina Maslač, s. Đurđenka Meštrić, s. Felicita Špehar, s. Gema Mrkonja, s. Marina Tadić-Šutra, s. Robertina Medven, s. Svjetlana Badrov, s. Valentina Marinović i s. Zvonimira Marojević. Tim povodom riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić predvodio je svečano misno slavlje u crkvi Blažene Djevice Marije Karmelske na Donjoj Drenovi u zajedništvu s mnogobrojnim svećenicima Riječke metropolije iz župa u kojima sestre Družbe Presvetog Srca Isusova djeluju, te u

zajedništvu s mons. Guidom Assmanom iz Neussa, njemačkog grada u kojima je djelovalo pet jubilarke. Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Omišlja koji također vodi jedna od zlatnih jubilarke.

Slavljenje redovničkih zavjeta i svećeničkih ređenja uvijek je povod za razmišljanje o otajstvu poziva što ga Bog upućuje čovjeku, rekao je nadbiskup Devčić u propovijedi. U traženju suradnika za spasenje svega stvorenoga nebeski Otac pozvao je i svoga jedinorođenoga Sina Isusa Krista. „U svjetlu starozavjetnih proročkih poziva te Marijina i Josipova poziva, zatim Isusova poziva apostolima i prvim učenicima, moramo gledati i sve pozive u povijesti Crkve. Kako smo rekli, već je stvaranje Božji poziv. A Crkva shvaća i krštenje kao novo stvaranje ili rođenje na novi život u Kristu, dakle kao poziv na život koji se sastoji u nasljedovanju Isusa i u participaciji u njegovu otkupiteljskom djelu. U tom smislu svi su ljudi pozvani biti suradnicima Božjega stvaralačkog i spasiteljskog djela.”

U nastavku je kazao kako se taj poziv osobito odnosi na kršćane. Bog u Crkvi budi redovnička i svećenička zvanja i radi toga kako bi svi kršteni i svi ostali ljudi imali primjer i pomoć za življenje svaki svoga specifičnoga poziva. Svako životno stanje i zvanje znači određen Božji poziv na suradništvo s njime, na uključivanje u njegovu djelo spasenja svijeta i dovršenja svega stvorenoga. Duhovna zvanja u Crkvi trajan su znak Božje zauzetosti za spasenje i promaknuće svakog čovjeka. U tom smislu može se reći da je svaki duhovni poziv Božje ljubavno pismo čovjeku i svemu stvorenome, kojim Bog potvrđuje da nikad ne odustaje od čovjeka i svoga stvorenja. U tom svjetlu trebate, drage sestre, gledati i svoj poziv. Bog vam ga nije dao samo radi vas, za vašu privatnu upotrebu, nego radi Crkve koja je sakrament njegova spasenja u svijetu, poručio je nadbiskupa Devčić.

Dodao je da Bog nikad ne šalje samo križeve, jer uvijek s njima daje i svoju milost, kako bismo ih mogli prihvatiti i nositi. „Dok danas razmišljate o svom proteklom životu koji je obilježilo vaše prihvaćanje Božjega poziva, dakako da se sjećate trenutaka kada vam se činilo da dodirujete zvijezde, da vam je nebo na dlanu. Ali ne možete se ne sjetiti i onih drugih trenutaka, kada ste bile žalosne poput Marije i Josipa zbog 'izgubljenog Isusa', kada ste poput proroka Jeremije zdvajale i prebacivale Bogu što vas je pozvao, štoviše, zaveo. Niti možete zaboraviti časove kada ste bile u svome Getsemaniju, moleći zajedno s Isusom nebeskog Oca da otkloni od vas čašu patnje i muke, a on vam je, slično kao i Pavlu, također velikom patniku zbog Božjeg poziva, svaki put odgovarao: 'Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje'”.

Također, sestrama je poručio da imaju razloga pohvaliti se svojim slabostima i da to čine iz duboke poniznosti i svijesti jer bez Boga i Božje pomoći ništa ne bi bio i ništa ne bi postigao čime bi se mogao pohvaliti.

„Drage jubilarke, ako dobro i pogotovo ponizno promotrite svoj život, i vi ćete uočiti da ste više primile nego dale, štoviše, da je sve što jeste, što ste postigle i što vam se događalo protiv vaše volje, u konačnici ipak dar koji vam je Gospodin strpljivo godinama davao na razne načine, a ponajviše preko vaših sestara i ljudi kojima ste služile. Zato danas i uvijek neka u vašim srcima bude mjesta samo za 'hvala' i 'oprosti', a nipošto za hvastanje i nadimanje. Ako u tom svjetlu pogledate svoj život, vidjet ćete da su i brojna trpljenja Božji dar jer vas je Bog njima jačao u ustrajnosti i pouzdanju u njega i u konačno spasenje, koje daje onima koji ustraju do kraja.” Na kraju mise čestitao je jubilaricama te potaknuo na molitvu za nova redovnička zvanja.

Biskup Križić predslavio uočnicu Velike Gospe u svetištu Gospe od Čudesa

Oštarije, 14.8.2017. (IKA) - Misu uočnicu i bdjenje uoči blagdana Uznesenja BDM u svetištu Gospe od Čudesa u Oštarijama predslavio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. Svečanost je počela pokorničkim slavljenjem u svetištu a nastavljena procesijom od središta Oštarija preko starog Marmontova mosta do crkve i velebnih ostataka nekadašnje katedrale unutar kojih je slavljena misa. U procesiji je sudjelovalo više od tisuću hodočasnika iz župa Ogulinskog dekanata, od najsjevernije Lipe na Dobri pa do najjužnijeg Saborskog. Hodočasnici su u procesiji sudjelovali sa svojim barjacima, a procesiju su uzveličale brojne laičke udruge iz župa Oštarija, Cerovnika, Ogulina, Josipdola, među kojima i povijesna postrojba Frankopanska garda. Vatrogasci i Dobrotvorna podupirajuća društva imali su znatnu ulogu u organizaciji proslave. Koncelebriralo je desetak svećenika na čelu s čuvarem svetišta popom Antunom Luketićem i prevoditeljem trodnevice dr. Milanom Šimunovićem te ogulinskim župnikom i dekanom preč. Robertom Zubovićem. Misu je animirao združeni zbor više župa pod vodstvom i uz orguljsku pratnju Franje Puškarića te Domagoja Šlata i Mihaela Peca.

Marijina svetišta uvijek privlače jer vjernici osjećaju unutarnju potrebu da Mariji iskažu zahvalnost za njezinu majčinsku pomoć u različitim životnim poteškoćama, Bezbrojna su svjedočanstva Marijine pomoći a sva naša marijanska svetišta ispunjena su zahvalnim pločama koje živo svjedoče tu istinu, istaknuo je na početku biskup Križić te je u homiliji govorio o značaju Marije kao sljedbenice Božje riječi koja je prijala uz volju Božju, koja ju je prihvaćala i provodila ju u djelo te je u svom djelovanju bila nadahnuta ljubavlju i duhom služenja. Najblaženiji su oni koji slušaju riječ Božju i vrše volju Božju a Isusova majka to je najbolje razumjela. Da bi se vršila volja Božja potrebno je iskreno i hrabro odgovoriti na pitanje „Što Bog želi da učinim u ovoj situaciji” ili „Što bi Isus učinio da je u mojoj situaciji?” Problem je što ima mnogo kršćana koji sve čine da se uvjere da je volja Božja ono što njima paše, no to nije traženje volje Božje, jer bi čineći tako Isus izbjegao svoj križ. Osobe često osjete što je volja Božja ali im se čini preteško ono što Bog traži pa čine sve da se uvjere da Bog od njih traži nešto drugo. Biskup je zatim istaknuo primjer velike mističarke i naučiteljice Crkve sv. Terezije Avilske, koja je isticala slične probleme. Naš problem je što ljudsko srce opire u nerazumijevanju Božjih zahtjeva, no vjera mora biti jača od pukih sklonosti srca, jer vršiti volju Božju zahtijeva napor. Potvrdio je to Isus u Getsemanjskom vrtu kada je imao snage reći: „Ne moja, nego Tvoja volja neka bude”. I apostol Pavao je na kraju života znao reći da je dobar boj bio i tako vjeru sačuvao. Najgore je kada čovjek dođe do uvjerenja da se Bog s njime uvijek u svemu slaže.

Za Mariju se kaže da kada Boga nije dobro razumjela, o Božjoj riječi je razmišljala u srcu i tako vršila volju Božju. Važna osobina Marijina koju treba nasljedovati je da je sve činila s ljubavlju. To je velika poruka nama, da činimo sve s ljubavlju. Jer to posvećuje. Mi smo skloni stvari činiti mrzovoljno, površno i nervozno, no od toga nikakve koristi, to ne posvećuje. Za svetost nisu potrebna neka herojska djela, nego vjernost onim svakodnevnim obvezama, sitnicama. To možda neko neće pohvaliti, no Bog to vidi i to neće ostati nenagrađeno. Zahvalni smo tolikim našim majkama, očevima, bakama i djedovima koji skrovito u tišini obavljaju mnoge poslove u kući i izvan nje, podnose žrtve o kojima mediji ne donose izvještaje, za koje im nitko ne kaže hvala. Oni to rade u tišini i s ljubavlju i to je ono što posvećuje njih i cijelu Crkvu. Marijina poruka svima je:

„Učinite sve što vam Isus kaže“, zaključio je biskup Križić. Završne pozdrave na kraju prenio je čuvar svetišta pop Ante Luketić koji je istaknuo značajan jubilej, 280. obljetnicu od osnutka bratovštine u Oštarijama, pohvalio je brojne hodočasnike i istaknuo mise zornice kojima su se domaći vjernici spremali za blagdan, pohvalivši na kraju predvodnika trodnevice dr. Milana Šimunovića.

Vigilija Gospi Sinjskoj 2017.

Sinj, 14.8.2017. (IKA) - Vigilijom Velikoj Gospi još jednom je otvoreno najveće sinjsko slavlje u godini, kada u taj grad hodočasti preko 100 tisuća vjernika iz Dalmacije i cijele Hrvatske, Bosne i Hercegovine. Sinjani i njihovi gosti kroz devet dana pripremali su se za slavlje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo te su s radošću u srcu dočekali početak crkvenih svečanosti i skidanje slike Gospe Sinjske s velebnog mramornog oltara. Nakon godinu dana Gospa je ponovno među svojim narodom, baš kao i slavne 1715. kada je sinjska Tvrđava odoljela osmanlijskim napadima. Malena četa vojnika pobjedu nad nadmoćnom neprijateljskom vojskom odmah je pripisala zagovoru nebeske Majke i od tada postade mila zaštitnica Sinjana i svih Cetinjana.

U predvečerje njezina slavlja, Sinjani i njihovi dragi gosti obnovili su zavjet vjernosti Bogu i Gospi. Slavlje je započelo sviranjem fanfara i svečanim zvucima zvona, koji su cijelom gradu označili da franjevci skidaju srebrni okvir s neprocjenjivim blagom, biserom i najljepšim uresom cetinskog kraja, a to je slika Čudotvorne Gospe Sinjske. Kao i svake godine, trojica franjevaca sudjeluju u samom skidanju slike, a ove je godine ta čast pripala fra Ivanu Čikari, fra Josipu Repeši i fra Ivanu Novakoviću. Gospina je slika, okićena zlatom, srebrom i biserjem, načas položena pred oltarom, kako bi joj i svećenstvo iskazalo svoju počast. Prvi među njima je sisački biskup Vlado Košić, koji je ove godine predsjedao slavljem Vigilije. Koncelebrirao je fra Joško Kodžoman, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, fra Petar Klapež, gvardijan i upravitelj Svetišta, fra Perica Maslač, župnik i samostanski vikar, don Marko Medo, biskupski vikar za pastoral u MORH-u, i fra Frano Delić. Obredničar kod slavlja bio je fra Antonio Mravak, a koordinator procesije fra Boris Čarić. Asistirali su bogoslovi i sjemeništarci. Mons. Košić pokadio je sliku Gospe Sinjske, a procesija je krenula preko samostanskog dvorišta prema Trgu dr. Franje Tuđmana, gdje se već tradicionalno na svetkovinu slave vjanska misna slavlja. Sliku prema običaju nose franjevački bogoslovi.

Nakon što je slika Gospe Sinjske položena na za to pripremljeno mjesto kod vanjskog oltara, fra Antonio je otpjevao „Pohvale Čudotvornoj Gospi Sinjskoj“, starodrevnu pjesmu koja pripovijeda svetu povijest Slike, Sinja i franjevaca. Biskup Košić u propovijedi je istaknuo radost što kao hodočasnik može stupiti pred milosni lik Gospe Sinjske i biti učenik u Njezinoj školi. Naglasio je da smo i mi „pozvani odgovoriti svojim pristankom na Božju volju da Gospodin može doći i k nama i sklopiti s nama svoj vječni savez. Ključ je u pristanku, u prihvaćanju. Marija je imala povjerenja u Boga i prihvatila je što je on tražio, a mi se često ispričavamo raznim izlikama jer nemamo dovoljno povjerenja. Zato je Marija naša učiteljica, mater et magistra, ona nas svojim primjerom poučava da se otvorimo Bogu i njegovim planovima s nama.“ Protumačivši naziv „kovčeg novoga saveza“, biskup je kazao da se upravo u Marijinoj poslušnosti ogleđa njezino blaženstvo. Zaključio je da ona „želi da i svi mi pođemo u njezinu školu te prijeđemo iz raspadljivosti u neraspadljivost, iz smrti u besmrtnost. Gospo

Sinjska, moli za nas, za svakoga od nas koji te častimo i tebi se utječemo! Moli za naše obitelji, za otvorenost radosti života! Moli za ovu sinjsku krajinu i našu domovinu Hrvatsku jer ti si naša Najvjernija majka i Odvjetnica Hrvatske, ti si Kraljica Hrvata, Duša duše hrvatske, Gospe Sinjska, naša mati!”

Liturgijsko pjevanje animirao je mješoviti zbor Gospe Sinjske. Euharistijsko slavlje prenosilo se na službenoj Facebook stranici „Gospa Sinjska“ te su tisuće ljudi pratili prijenos diljem svijeta i na taj način duhovno sudjelovali u sinjskom slavlju. Okupljenima se na kraju obratio fra Petar, koji je posebno zahvalio mons. Košiću i provincijalu Kodžomanu, ispovjednicima, koji danima neumorno ispovijedaju u samostanskom klausturu. Tradicionalno se, prema točno utvrđenim pravilima, poslije biskupova svečanog blagoslova, udjeljuje blagoslov na četiri strane svijeta sa slikom Gospe Sinjske. Taj blagoslov najavljuju svečani zvuci fanfara, koji još jednom pozivaju vjernike da prignute glave prime blagoslov za sebe i svoje obitelji, koje su u Sinj pristigle iz Livna, Splita, Tomislavgrada, Knina, Rame, Mostara, Šibenika, Imotskog i Zadra, kao i drugih krajeva Lijepe Naše. Potom je slika u procesiji vraćena u crkvu i postavljena na oltar, na mjesto gdje će među svoj puk još jednom krenuti na svetkovinu Velike Gospe.

Blagdan sv. Maksimilijana Kolbea proslavljen u Zagrebu *Euharistijsko slavlje na Bijeniku predvodio biskup Mijo Gorski*

Zagreb, 14.8.2017. (IKA) – Blagdan sv. Maksimilijana Kolbea svečano je 14. kolovoza proslavljen u istoimenoj zagrebačkoj župi na Bijeniku. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u koncelebraciji s provincijalnim ministrom Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josipom Blaževićem, te tajnikom provincije fra Nikolom Šantekom, OFMConv., mons. Zvonimirom Sekeljem, župnikom župe sv. Antuna Padovanskoga i dekanom Gornjogradskoga dekanata fra Martinom Jakovićem, OFMConv., župnim vikarom župe sv. Antuna fra Josipom Ivanovićem, OFMConv. i domaćim župnikom fra Michaelom Pavićem, OFMConv.

Uvodeći u slavlje biskup Gorski vjernicima je čestitao blagdan župe te naglasio kako pred „sobom imamo sveca i zaštitnika koji nije negdje u dalekoj prošlosti, nego je suvremenik našega doba koji je kroz nezamislivu patnju, predavši svoj život za drugoga poslužio da nam bude uzor i zagovornik“. U tom je duhu vjernike pozvao da preispitaju svoju savjest kako da velikodušno daruju svoj život, svoje sposobnosti, svoje vrijeme, svoju vjeru bližnjima oko sebe. Osvrćući se na riječi iz misnoga evanđelja „nitko nema veće ljubavi od ove, nego kad život daje za svoje prijatelje, a vi ste prijatelji moji“, biskup je naglasio kako je to Isus izgovorio neposredno pred početak svoje muke, te je u prvom redu mislio na sebe. „Prije svega želio je apostolima objasniti razlog svoje smrti, a to je ljubav. Mislio je na sebe, jer je on položio život za svoje prijatelj tj. za nas, za one koji vrše njegove zapovjedi“. U tom je kontekstu biskup prisutne pozvao na promišljanje tri područja života koji su nam darovani, posredovani, a naša je odgovornost da vidimo što ćemo s tim darom života učiniti.

Prvi dar je duhovne naravi koji nam je Isus zaslužio na križu, a to je neizmjerni plod njegova predavanja. „Zato mi možemo svaki puta u ispovijedi primiti oprostjenje, nadati se nebu“. Podsjetio je kako je taj dar duhovni, dar milosti nismo primili rođenjem, već krštenjem da od sebe milošću Božjom učinimo nešto novo i lijepo. „Stoga je ovo evanđelje

poziv na promišljanje što smo učinili s tom klicom, je li ono gorušično sjeme u nama izraslo u stablo i donijelo plod. Ne zaboravimo: Isus nam reče 'niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i postavio i rod donosite'. Htio je da živimo tu sa svojim obiteljima, u ovom našem gradu Zagrebu, u ovoj župi ovdje, u domovini Hrvatskoj, postavio nas je da idemo i donosimo rod. A koji je rod? Jesmo li prenijeli dar ljubavi, nadu, da se unatoč svim problema koje imamo uvijek nadamo i uvijek iz početka počinjemo s Gospodinom i s bližnjim?"

Drugo se pitanje veže za naš biološki život. Ne radi se o tome da se život položi odjednom. „Polaganje života, ugradnja svog života da bi drugi živio ponekad ne traje danima, tjednima, godinama, nego cijeli životni vijek. Nesebično darivanje vlastitoga života je obitelj, rađanje, a upravo na tom području prepoznajemo možda i uzroke demografske krize danas u Hrvatskoj. Mnogi će naći razne načine da se ne daje život. No, ako ne postoji unutarnja svijest da ono što smo primili kao dar da smo to dužni posredovati i umnažati bližnjemu, nikakve izvanjske sile i okolnosti neće promijeniti sebično stanje duha".

Treće područje davanja života je društveno, rekao je biskup Gorski, te podsjetio kako se veliko polaganje života događalo u Domovinskom ratu. „Naši branitelji polagali su svoje živote za dobro bližnjih, za dobro obitelji, za dobro domovine, darovali su najveći dar i iskazali najveću ljubav. Kako brzo zaboravljamo taj izraz ljubavi za svoju domovinu, za svoje sugrađane. To nam se čini kao da je normalno, i da zbog toga ne moramo biti zahvalni. No, ipak to polaganje života obvezuje nas na izgradnju domovine prava, jasnih moralnih načela, kršćanske i ljudske solidarnosti, jednakih mogućnosti za sve".

Kriza - društvena, moralna, gospodarska - nije uzrokovana samo nekakvim izvanjskim čimbenikom koji dolazi sa strane, već je to znak da smo prezreli tuđu muku. Da nam ništa ne znače životi drugih, jer je sve na prodaju što je cijena života. Doista trebamo postati svjesni da živimo zato jer je netko za nas već dao život, položio svoje dane i svoje godine. Nije sebičnost zadržati samo materijalna dobra, sebičnost je zadržati svoj život, potrošiti ga samo za sebe, jer mi se ostvarujemo kao ljudi. Samo u odnosu na drugoga, na Boga i na čovjeka. I ljudski život vrijedi samo onoliko koliko je potrošen za čovjeka, za Boga, naglasio je biskup, te vjernike potaknuo na razmišljanje pitanjima „postoji li osoba za koju sa spreman dati život, postoji li ta vrednota samo ono za što se može umrijeti bez gorčine vrijedno je svakog napora, svake žrtve vrijedno je života". Danas slavimo sv. Maksimilijana redovnika, franjevca, svećenika velikog štovatelja Majke Božje, zauzetog propovjednika koji je izgarao za spasenje duša, milosrdan otac siromasima. Dao je svoj život na svakom području, jer što god je činio, činio je svom dušom, predajući se do kraja povjerenom mu poslu, bez zadržke, bez toga da nešto za sebe zadrži, predajući se Bogu i bližnjemu. Neka nas on koji se nesebično darovao, potakne na nesebično darivanje i biološko i duhovno, zaključio je biskup Gorski.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale svima koji su se ugradili u slavlje patrona župe uputio je župnik Pavić. Biskup Gorski naglasio je pak da iako je ta župa mala, slavlje je veliko, te u tom kontekstu posebnu zahvalu izrekao u ime Zagrebačke nadbiskupije franjevcima konventualcima za sve što čine za dobro vjernika u ovoj župi. Biskup je zahvalu za rad u župi izrekao i o. Paviću koji odlazi na novu dužnost. Euharistijsko slavlje pjevanjem je uveličao župni zbor.

Kardinal Bozanić predvodio euharistijsko slavlje u Mariji Bistrici

Marija Bistrica, 15.8.2017. (IKA) – Na svetkovinu Uznesenja BDM na Nebo, 15. kolovoza, na prostoru Crkve na otvorenom bl. Alojzija Stepinca u svetištu Majke Božje Bistričke pred mnoštvom hodočasnika euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Osvrćući se na početku homilije na Marijin hvalospjev „Veliča duša moja Gospodina", naglasio je kako u njemu nalazimo onaj odgovor na koji Bog zove Crkvu. Stoga smo, „poput Marije, i mi pozvani pridonositi spašavanju svijeta slobodnim prihvaćanjem Božje volje. A to je moguće živjeti, ako prihvaćamo Mariju kao 'putokaz nade i utjehe' na našem ovoznom putovanju".

Podsjetio je kako se bistričko svetište veže uz blaženoga Alojzija Stepinca, pastira i mučenika, koji je svjedok vjere, svjedok svetoga pouzdanja u Boga. „Zato je tako lako povezati Marijin hvalospjev i svjedočanstvo našega Blaženika". „Najprije treba istaknuti da sve što Bog čini ne može biti drukčije nego aktualno, suvremeno, ono što čovjeka unapređuje i otvara budućnosti u kojoj pobjeđuje dobro". U tome je smisao trajne aktualnosti Marijina hvalospjeva kao i aktualnost svjedočanstva života i djela bl. Alojzija. „Spominjem to zbog toga što se u javnosti, posebno od promicatelja osporavanja svetosti blaženoga Alojzija, može čuti da nije potrebno vraćati se u prošle događaje i isticati Stepinčev lik, jer – govore nam – on više nije aktualan. Treba, prema njima, sadašnjosti pristupiti na suvremeniji način. No, nema ničega što bi bilo suvremenije od Boga i od njegove prisutnosti u životima onih koji su sebe stavili u službu Božje providnosti i ljubavi."

U tom je kontekstu kardinal ukazao na činjenicu Stepinčeve aktualnosti i suvremenosti što potvrđuju „događaji ne samo u vrijeme njegova života na zemlji, nego tijekom svih godina nakon njegove smrti sve do danas. Zar nam to ne govori i nedavno završen rad Komisije Katoličke Crkve i Srpske pravoslavne Crkve? Nije li dovoljno jak pokazatelj te aktualnosti to da dvije Crkve razgovaraju i raspravljaju o njemu na razini nositelja najodgovornijih služba? Još i više od toga! I naša suvremena pitanja, i ona društvena, pa odgojna, kulturna, nacionalna, od onih najdubljih i temeljnih državnih do svakidašnjih, u raznim područjima života mogu dobiti odgovore u aktualnosti blaženoga Alojzija koji ostaje smjerokazom i za našu budućnost". To je potkrijepio riječima, koje je na tom prostoru 1998. godine izrekao sv. Ivan Pavao II. U nastavku homilije posebno se osvrnuo na lik kardinala Stepinca, te upozorio, kako se „njegovo djelovanje i uloga ne mogu razumjeti bez ukorijenjenosti u Boga", jer „on nije svodiv na političko značenje, nego se i političke posljedice njegove službe mogu rasvijetliti samo polazeći od njegove službe pastira, od njegove povezanosti s Bogom i od njegove potpune predanosti Crkvi", te je ustvrdio: „Blaženi Alojzije bio je nadbiskup, a ne politički vođa", jer „on polazi od Boga koji je u neizrecivome promislu iz ljubavi stvorio svijet i čovjeka; polazi od otajstva života koji je Božji dar i s kojim Bog ima svoj plan. Zato je današnja svetkovina, koja obuhvaća početak i završetak povijesti čovjeka, njegovo stvaranje i proslavu u nebu, prikladna za taj pristup, posebno ovdje u svetištu Majke Božje Bistričke s kojim je blaženi mučenik Alojzije srašten u svojoj pobožnosti i molitvi, u pastirskoj službi i pouzdanju". Istaknuo je da je Marijin pogled pročišćen Božjom ljubavlju, a ne oblikovan ljudskim kriterijima i obzirima. Tko usvaja taj Marijin pogled, otkriva da Bog voli čovjeka i poziva ga na življenje dara kao Božjeg stvorenja, stvorena na sliku Božju. „Tu se vidi ključ svega što slijedi u zauzimanju blaženoga Alojzija za čovjeka bilo kojega podrijetla, vjere i

nacije, u borbi protiv nepravde, u nastojanju da hrvatski narod ne prihvata nikakva idolopoklonstva, ponude zla, nego da bude vjeran Bogu. Stepinčev duh nije u politici i u zemaljskim ciljevima, nego – u Bogu. Zbog toga je morao živjeti napetost sa svim totalitarističkim režimima i ideologijama, koje se uvijek bore ponajprije protiv Boga, koje su i bezbožne i protubožne".

Osvrćući se na drugi dio Marijina hvalospjeva u kojem ona ističe velika djela koja su ponajprije u dobroti, u milosrđu prema onima koji Boga ljube, koji se pouzdaju u njega i njegovu riječ, odnosno – rečeno biblijskim jezikom – prema onima 'koji se boje Boga'. „Ta ljubav prema Bogu, nošena milosnim darom Božjega straha, postaje ljubav prema čovjeku. Božje milosrđe odražava se u milosrđu prema bližnjima; ne kao prolazni osjećaj, nego kao nutarnji stav kakav ima majka prema djetetu od prvoga trenutka u njezinu krilu", rekao je kardinal. Upozorio je da nije slučajno „da Božji neprijatelj napada baš otajstvo prenošenja života, kao i blizine i združenosti ljudi između sebe; to su ponajprije: obiteljska, rodbinska, susjedska povezanost i narodno zajedništvo. Božji neprijatelj to čini unoseći zavodljive ponude koje u svojoj jezgri imaju tjeskobu i strah iz kojih proizlaze razne vrste nasilja, nesloga i nemira". Pouzdajući se u Boga, vidimo tolike primjere u kojima dobro prevladava nad zlim. Služenje nadbiskupa Stepinca prepuno je takvih obrata i obraćenja. Koliki su samo plodovi milosti od proglašenja kardinala Stepinca blaženim, rekao je kardinal, istaknuvši kako se dovoljno zaustaviti u zagrebačkoj katedrali pokraj Blaženikova groba i promatrati: neprestane procesije, molitve u sabranosti, posebno mladih vjernika, djevojaka i mladića, domaćih i stranaca, a zatim redovito ispovijedanje u našoj prvostolnici. „Stoga vjerujemo da će Gospodin u konačnici još snažnije pokazati uzvišenost Blaženikove poniznosti. Nakon svega što se iščitava iz služenja blaženoga Alojzija, lako se vidi što je Bog po njemu činio. Te Božje zahvate potvrđuju ne samo tolika nama znana i neznana očitovanja zahvalnosti ljudi kojima je pomogao, nego i čudesni znakovi što ih je prepoznao i potvrdio proces beatifikacije i kanonizacije. Povijesna će istraživanja pred sobom imati ono što je dostupno znanstvenoj metodi povijesnih znanosti na temelju sačuvanih dokumenata. Njih se višestruko razmotrilo i svako će objektivno istraživanje između zapisanih redaka vidjeti dublji razlog i šire značenje Stepinčevih postupaka. No, nastave s kojom se susrećemo su nadolazeći naraštaji koji nalaze ohrabrujuće nadahnuće za prepoznavanje Božje blizine po zagovoru našega Blaženika. On im posređuje novu snagu za prepoznavanje Božjega djela u njihovu životu, za darove ljubavi i velikodušnosti, za suočavanje sa zlom koje nastoji zatvoriti čovjeka u zemaljsku stvarnost sukoba, nezadovoljstva i straha. Služba blaženog Alojzija se nastavlja: bio je neumoran dok je aktivno obavljao pastirsku službu, postao je moćniji po trpljenju u zatvoru i zatočeništvu, a nakon smrti ostaje Alojzije Stepinac veliki naš zagovornik kod Boga".

Na kraju homilije, kardinal je istaknuo: „Mi danas molimo za sve potrebe ljudi i naroda svijeta, za toliko narušeni mir u svijetu, za našu domovinu Hrvatsku, za plodnost zemlje koju nam je Bog dao. Molimo posebno za naše poljoprivrednike, za zaštitu proizvođača i potrošača, za hrabrost i ustrajnost odgovornih da zaštite malog hrvatskog čovjeka od nemilosrdnog nasilja diktature tržišta. Pridružujući se Mariji svojim hvalospjevima, danas molimo: 'Veličamo te, dobri naš Oče, jer si nam učinio velika djela; jer si nam darovao svoga Sina Isusa Spasitelja i Otkupitelja; jer si nam dao Presvetu Bogorodicu Mariju za Majku; jer nas raduješ zagovorom blaženoga Alojzija, koji i nas uči da se uvijek

pouzdamo u tebe". Homiliju je kardinal zaključio riječima: „Kao zagrebački nadbiskup, s ovog povijesnog prostora beatifikacije, danas s ponosom ističem: blaženi Alojzije je veliki hvalospjev svetosti, ispjevan hrvatskom dušom, koji odzvanja cijelom Crkvom, a razumije ga i lako ga prepoznaje srce čovjeka". Nakon pričesti, riječ zahvale svima koji su se ugradili u pripremu slavlja izrekao je rektor svetišta vlč. Domagoj Matošević.

Prije blagoslova, kardinal Božanić izrazio je radost zbog velikoga broja djece koja su hodočastila u bistričko svetište zajedno sa svojim roditeljima. Pjevanje je predvodio zbor svetišta Majke Božje Bistričke pod ravnanjem s. Tihomile Sente.

Nadbiskup Barišić predvodio slavlje u svetištu Gospe Sinjske

Sinj, 15.8.2017. (IKA) - U Svetištu Gospe Sinjske na slavlje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo - Velike Gospe, 15. kolovoza, okupilo se više desetaka tisuća vjernika iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine i šire. Hodočasnici, od kojih su neki pješačili i po nekoliko sati, u svetište su počeli pristizati u ranim jutarnjim satima pa im je već od 3 sata na raspolaganju za sakrament pomirenja bilo mnoštvo svećenika. Slavlje misa počelo je u 4 sata, a mise su potom slavljene svakih sat vremena, sve do 9.30 kada je slavljenje zvona i sviranje fanfara označilo da iz Gospina svetišta kreće svečani ophod - tradicionalna procesija gradskim ulicama sa slikom čudotvorne Gospe Sinjske.

Staru Gospinu sliku, okićenu zlatom, dragim kamenjem te brojnim zavjetnim darovima nosili su alkarski momci u starim odorama, a uz njih u procesiji su sudjelovali i alkari, bogoslovi, redovnice, djevojke u narodnim nošnjama, predstavnici gradskih i županijskih vlasti, hrvatske vojske, MUP-a, braniteljskih udruga, majke, vjeroučitelji, vatrogasci, profesori, glazbenici, djelatnice Caritasa župe Sinj, poduzetnici, medicinsko osoblje, različite crkvene i civilne udruge te puk grada Sinja i cijele Cetinske krajine.

Euharistijsko slavlje, kao i svečani ophod, predvodio je mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit, u koncelecijaciji s provincijalom fra Joško Kodžoman, sinjskim gvardijanom fra Petrom Klapežom, župnikom Gospe Sinjske fra Pericom Maslačom, dekanom Cetinskoga dekanata don Stipom Ljubasom i brojnim svećenicima. Misi su, između ostalih, nazočili sinjska gradonačelnica Kristina Križanac, izaslanik Hrvatskog sabora triljski gradonačelnik Ivan Šipić, ministar Goran Marić te izaslanik premijera Hrvatske vlade splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban, koji od 1976. godine o blagdanu Velike Gospe pješice hodočasti u Sinj.

Pozdravivši sve okupljene i čestitavši Sinjanima Dan grada, nadbiskup Barišić na početku homilije kazao je kako je Majka Marija dionica radosti svoje djece, ali i tješiteljica u poteškoćama materijalne neimaštine kao i duhovnog siromaštva. Govoreći o Mariji kao „memoriji naše povijesti" naglasio je da su svi naši važniji događaji vezani uz Mariju i njezine blagdane: oslobođenje Sinja i Imotskoga od Turaka (Velika Gospa i Gospa od Anđela), oslobođenje od agresora u Domovinskom ratu (Dan pobjede – Gospa Snježna). „Gospina krunica, štit naših branitelja, je molitva u kojoj je ispisana sva naša povijest i borba za krst časni i slobodu zlatnu. I mi smo Isusovu i našu Majku poput učenika Ivana uzeli k sebi u svoj dom. I na svadbi nam je bila. Njezin lik trajno je prisutan u našem domu, među tolikim dragim obiteljskim slikama, na najčasnijem mjestu. I danas, stojeći u svetištu pred Njezinim likom, na Njezinu licu, u Njezinu

srcu vidimo sebe, svoje bližnje i udaljene. Nikakvo čudo jer Isusova i naša Majka nikada ne napušta i ne odbacuje svoju djecu, pa i onda kada ne idemo dobrim putem. Njezini smo. I ranjena Majčina ljubav ostaje ljubav."

Majčinu ljubav ranjava porast rastava u Hrvatskoj, naglasio je nadbiskup te dodao: „Prema podacima Državnog zavoda za statistiku, a kojeg su prenijeli gotovo svi portali, 2016. godine u Splitu bilo 779 vjenčanja, a je 466 rastava. Zaista, ove brojke nikoga ne mogu ostaviti ravnodušnim. Ni Crkvu ni društvo, ni medije ni kurikularne reforme, ni gospodarstvo ni politiku, ni obrazovanje ni odgoj."

Majku Mariju, kao i sve nas, zabrinjava napuštanje svoga zavičaja. Uvijek se događalo, nastavio je nadbiskup, „da su neki odlazili iz svoje domovine zbog materijalne oskudice, trgovine, rada, studija... Poznato nam je da su u onim vremenima mnogi napustili svoj dom i domovinu ne samo zbog ekonomskih razloga, nego i iz političkih progona i želje za slobodom. I Marija je sa svojom obitelji doživjela napuštanje domovine i odlazak u Egipat. Na sreću, vremena represije su iza nas. Očekivali smo da će se mnogi naši iseljenici vratiti i zajedno s nama izgrađivati Lijepu Našu u slobodi i blagostanju. No, svjedoci smo da već dugi niz godina dom i Domovinu napuštaju toliki mladi pa i čitave obitelji. Tako smo neki dan u medijima mogli pročitati da je samo u Njemačkoj 441 tisuća Hrvata i ljudi hrvatskog podrijetla, a prosječna dob im je 38 godina. A kolika nam je prosječna dob u Domovini? Umjesto da Hrvatska bude svečana svadbena povorka budućnosti života, sve češće smo nalik na sprovedne povorke. Uostalom zar nam nisu češći sprovedi nego rođenja? I školske klupe nam to pokazuju. Samo prošle godine u Njemačku je otišlo 55 tisuća ljudi. Doista naša Domovina za kojom su tolike generacije čeznule, a mnogi svoje živote položili, nalazi se u ozbiljnoj krizi između odlaska iz Domovine i napuštanja doma – pojava rastave."

Izrazio je čuđenje zbog gospodarske krize jer „imamo vrijedne radnike, dobre ljude, pametne učenike, nagrađivane inovatore, uspješne sportaše. Prije svega, naši mladi i naše obitelji imaju pravo na budućnost u svojoj Domovini (Patrija – patrimonij – očevar dar)". Izrazio je nadu da će se oni koji su otišli vratiti u domovinu i u njoj graditi bogatstvo duhovnih i moralnih vrednota: „Domovina nije samo teritorij: ravnice, polja, šume, njive, mora, rijeke, jezera, otoci... već su dom i domovina i: vjera, jezik, identitet, kultura, duhovne i moralne vrijednosti, povijesno pamćenje, jubileji, mir, pravda, solidarnost, praštanje, opće dobro. Dom i domovina danas su prije svega radno mjesto, pristojna primanja, rad i molitva, obitelj i slavlja, suživot i zajedništvo; dom i domovina su među nama invalidi domovinskog rata i toliki branitelji koji su dali svoj život za našu slobodu i budućnost novih naraštaja. Oni koji ovako vide svoju domovinu mogu reći: ni pod cijenu teže ekonomske krize ne napuštam. Ostajem doma. Ostajem se boriti."

Podsjetio je da su nas kroz povijest uvijek povezivale izvanjske opasnosti te da nas tako trebaju ujedinjavati naše unutarnje poteškoće. „Katastrofa je kada nam vatra ugrozi naselja i proguta maslinike. Ali je još opasnije i žalosnije gledati kako neodgovorno izazivamo požare kojima se 'spaljuju' mogući zajednički programi općeg dobra. Kada sam na vlasti mislim jedno, ali kada sam u oporbi imam drugu varijantu. Nažalost, politikanski se gleda samo na rejting svoje stranke. 'Ja i moja stranka' nije Hrvatska. Hrvatska smo svi zajedno." Upozorio je da se razdvajamo upravo tamo gdje bismo trebali biti najujedinjeniji – u braku, što najviše pogađa djecu koja ne žele biti podijeljena i rastrgana između oca i majke nego zagrljena. „Ako je Hrvatska podijeljena u svojoj temeljnoj i nosivoj stanici

života i zajedništva – u braku, ne urušava li se u svojem najvažnijem i svetijem dobru - savezu bračne ljubavi? Kad god se dijelimo tamo gdje trebamo biti zajedno, ne sluti na dobro. Tu nije dobro ni kada je ekonomski dobro." U tom je surječju istaknuo da egoizam i individualizam najviše ugrožavaju svaki oblik zajedništva te da se ono ne može živjeti bez opraštanja i traženja oprostjenja.

Homiliju je nadbiskup zaključio molitvom: „Majko Marijo, naša Domovina koja je i tvoja, ugrožena je odlascima i napuštanjima doma. Ti koja si se i sama iz tuđine vratila u svoj dom i domovinu prati i pomoz da se povrate toliki naši mladi i obitelji. Čuj molitve bračnih drugova, blagoslovi njihovo bračno i obiteljsko zajedništvo, da mogu biti blagoslov za svoj dom i našu Domovinu. Pomoz nam Majko da zajedno s Tobom mogemo, zbog silnih djela koja nam učini, klicati 'Veliča duša moja Gospodina.' Gospe Sinjska, majko i ženo obasjana Suncem, dušo duše našeg doma i Domovine, Isusova i naša Mati, sunce naših stradanja i nadanja, ne prestaj nam sjati."

Na kraju misnog slavlja, na kojem je pjevao zbor Svetišta, hodočasnica se obratio gvardijan i upravitelj svetišta Čudotvorne Gospe Sinjske fra Petar Klapež, koji je zahvalio svima koji su na bilo koji način sudjelovali u toj svečanosti. Slavlje je završilo nadbiskupovim blagoslovom i himnom "Lijepa naša". Gospina slika je u procesiji vraćena u crkvu Gospe Sinjske.

Biskup Mrzljak na Veliku Gospu u Biškopcu

Pokušajmo vidjeti kako Marija danas živi s nama

Biškupec, 15.8.2017. (IKA) - U prigodi proslave župnog blagdana u varaždinskoj župi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Biškopcu je, ispred crkve na otvorenom, središnje misno slavlje u utorak 15. kolovoza, na svetkovinu Velike Gospe, predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak. Suslavili su svećenici Donjovaraždinskoga dekanata uz domaćeg župnika vlč. Tomislava Dodleka. Možemo slobodno reći da je ovo u Varaždinu ujedno i najveće hodočašće u kojemu se okuplja najveći broj vjernika koji ovdje upućuju molitve našoj nebeskoj majci da nas zagovara kod Sina Isusa, kazao je prije početka misnog slavlja vlč. Dodlek.

Biskup Mrzljak naglasio je da je svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo radostan događaj. Danas slavimo da jedno Božje stvorenje, jedan čovjek, nije istrunuo u zemlji, nego je dušom i tijelom uzneseno na Nebo. To je naša nada i vjera da je to i sudbina nas ljudi. Zato je ovo danas radostan blagdan, rekao je biskup, dodajući da taj blagdan budi nadu u nama. U propovijedi je biskup Mrzljak napomenuo da svetkovina Velike Gospe okuplja mnoštvo vjernika po raznim Marijinim središtima i crkvama u domovini, ali i po cijelom svijetu. U Hrvatskoj je državni blagdan. Vodstvo države prepoznalo je volju gotovo 90 posto katolika u domovini da je to njihov veliki blagdan, ali isto tako prepoznalo je i vrijednosti toga blagdana. Ne samo slobodan dan od poslovnih obaveza, nego da i vidimo koje se vrijednosti kriju u tome blagdanu. Što ta istina naše vjere o Marijinu Uznesenju na nebo može nama danas reći? Što nam i cijeli Marijin život može poručiti? Pokušajmo vidjeti kako Marija danas s nama i među nama živi, poručio je mons. Mrzljak i vjernike potaknuo na razmišljanje o aktualnoj reformi školskog sustava.

Često možemo čuti kako su Crkva i država dvije odvojene institucije. I to je točno, ali tko čini Crkvu, a tko državu? Nismo li mi ovdje i jedno i drugo? Sve ono što se događa u ovome društvu, to se događa i nama te i mi o tome razmišljamo i želimo donijeti doprinos društvu u kojem

živimo. Kada se ovih dana u našoj državi govori o reformi školstva, to je sigurno tema koja nas treba sve zanimati. Svjesni smo da se školstvo mora reformirati. Stariji se sjećaju kada su đaci išli u školu s jednom pločicom i pisaljkom i to je bilo sve što su imali. Danas je to sasvim nešto drukčije. Pitanje je sigurno što treba mladim ljudima dati da bi oni odrasli u prave ljude kako bi mogli dati doprinos društvu u kojem žive. Svi se slažemo kako je potrebna reforma u školi. Dakako, u prvom redu odgoj i obrazovanje, posebno odgoj, kreće od obitelji. I tu možemo vidjeti Mariju i Njezinu majku Anu koja ju je učila od malena kako treba slušati ono što Bog želi od čovjeka. Isto tako Marija je prenosila to na svoga sina Isusa koji je odrastao kao čovjek. Marija je morala vjerovati da je njezino dijete Sin Božji. Možemo se ugledati u Mariju kako ona može i nama dati u ovom vremenu itekako puno toga. Želimo mladima dati ono najvrjednije u odgoju koji će primiti u obitelji. Ali u odgoju sudjelujemo svi mi. Svi mi dajemo primjer najmlađima kako treba živjeti. Obrazovanje prepuštamo školi, onima koji su u tome stručni, i zato s interesom pratimo što će naši mladi učiti da će odrasti u prave ljude. Što zapravo znači biti čovjek? Tko nam to može reći? Što ćemo i kako učiti u školi, pitamo se postoje li neke vrijednosti koje su vrijedile i prije 2000 godina, vrijede i danas i vrijedit će uvijek? Postoji li nešto stalno, nešto čvrsto? Kada govorimo o dogmama u našoj vjeri, onda zaista počinjemo od nečega što je stalno. To je jedna od dogmi, Marijino Uznesenje na Nebo. Tako isto u ljudskom životu postoje vrijednosti koje su čvrste, stalne, koje uvijek vrijede. Često ćemo čuti kako je Crkva nešto što ne ide naprijed, što se ne može prilagoditi životu suvremenog čovjeka i svijeta. No, mi ćemo kazati kako nam je povjereno nešto vrijedno - Riječ Božja. Kao što je i Mariji bila povjerena Božja Riječ koju je ona prihvaćala i uvijek bila spremna reći: „Evo Bože, ja želim vršiti Tvoju volju“. Zato valja prepoznati tu stalnost Božje Riječi koja je povjerena Crkvi, zajednici vjernika, a Crkva čuva to bogatstvo vjere, poručio je biskup Mrzljak. Na središnjem misnom slavlju u Biškupci pjevali su župni zborovi Sion i Bedem uz tamburašku pratnju.

Velika Gospa na Krasnu

Krasno, 15.8.2017. (IKA) - Gospičko-senjski biskup Zdenko Križić predslavio je blagdan Uznesenja BDM u središnjem marijanskom svetištu Gospičko-senjske biskupije Krasnom u suslavlju 11 svećenika Gospičko-senjske biskupije i gostiju. Blagdan Marijina uznesenja na nebo okupio je oko pet tisuća vjernika među kojima brojne hodočasnike koji su za susret s Gospom prepješačili i više od 100 kilometara da bi došli u Marijino svetište u srcu Velebita. Nakon uvodnog pozdrava upravitelja svetišta vlč. Marija Vazgeča i predsjednika odbora za proslavu mons. Tomislava Šporčića, biskup Križić vjernicima je poručio da danas pred Mariju stave svoje želje, strahove i potrebe ali i zahvalnost.

Zašto je do ostvarenja ljudskog života patnja neophodna, zašto nitko bez križa ne može biti Kristov učenik, zapitao se na početku biskup Križić te brojnim vjernicima govorio o Marijinu trpljenju i značenju trpljenja i patnje u životu vjernika. Vjernici često teško razabiru logiku patnje pogotovo što u praksi često grešnici žive bolje od vjernika te se pitaju isplati li se biti vjerna Bogu? Čovjek je naime oduvijek imao problema s prihvaćanjem patnje kao prokletstva i Božje kazne. Isus i Marija svojim životima i patnjom demantirali su ovakva zaključivanja. U tom smislu Bog je najbolji pedagog koji osobu polagano priprema za patnju dajući joj osobnu snagu, pa je tako i Marija bila

pripremana za svoje poslanje. Najviše volimo ono što smo ostvarili uz veliku muku i patnju. Marija nije Bogu Na vrhuncu svoje patnje Marija je dobila novo poslanje, postala je Majka Crkve. Proživljena patnja često kasnije pokaže puno dragocjenosti. I Isus je slao svoje učenike ljudima patnje da imaju kome reći da im je teško. Ljudi patnje imaju potrebu govoriti o svojim mukama, no u tom govorenju ne treba pretjerivati jer dolazi do banalizacije i razvodnjavanja. Dostojanstveno življenje patnje obogaćuje život. Patnja nam pomaže u izgradnji duhovnosti bića, srca i osjećaja za Boga i ljude. Patnja nam postavlja pitanja, što je u životu važno? Ona je granična situacija i tjera na radikalne odluke kao i radikalne razgovore s Bogom. Mnogi su Boga otkrili upravo u patnji a Isusovim dolaskom patnja je osmišljena. Konačno, u patnji nas Bog nikada neće napustiti, zaključio je biskup Križić, citirajući pjesmu Đure Sudete.

Pjevanjem je liturgiju pratio združeni zbor pod ravnanjem Ivana Prpića Špika i uz orguljsku pratnju sjemeništarca Kristijana Pajdakovića. Na kraju mise generalni vikar Gospičko-senjske biskupije uime Odbora za proslavu Velike Gospe na Krasnu mons. mr. Tomislav Šporčić podsjetio je na pastoralni plan biskupije koji je bio u znaku „Otajstva ljudske patnje“ te najavio od blagdana Krista Kralja novu pastoralnu temu „o obitelji“. Istaknuo je brojne hodočasnike koji su došli u svetište, od Gospića, Otočca i Senja a posebno one iz riječke župe sv. Mateja s Viškova koji su 13 puta hodočastili na Krasno udaljenost od 130 km i koji su biskupu darovali majicu s logom hodočašća, kao i pripadnike Udruge specijalne policije Ajkule iz Rijeke koji su na 8. godinu hodočašća preko Velebita u dužini od 250 km i koji su prinijeli svetištu i biskupu Križiću zavjetnu svijeću.

Popodnevnu misu predslavio je ovogodišnji mladomisnik biskupije Pero Jurčević.

Biskup Košić predvodio euharistiju u svetištu Majke naših stradanja u Gori

Slavlje okupilo više tisuća hodočasnika, od kojih je glavnina pristigla pješice iz tri petrinjske župe te iz Gline

Gora, 15.8.2017. (IKA) - Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo svečano je u utorak 15. kolovoza proslavljena u svetištu Majke naših stradanja u Gori misnim slavljem koje je predvodio sisački biskup Vlado Košić. U koncelecijaciji bili su svećenici Petrinjskoga i Glinskoga dekanata, te rektor svetišta preč. Paško Glasnović, koji je na početku i pozdravio sve okupljene. Blagdansko slavlje okupilo je više tisuća hodočasnika, od kojih je glavnina pristigla pješice iz tri petrinjske župe te iz Gline, a prisutni su bili i predstavnici gradskih i županijskih vlasti.

U homiliji biskup je istaknuo kako se Marija osim radosnom s pravom naziva i žalosnom Gospom, a ovdje u Gori i Majkom naših stradanja. „Ona se doista žalostila i mnogo patila - i kad je Isusa rodila u odbačenosti u Betlehemu, među životinjama, u štali, i kad je s Isusom i Josipom bježala u Egipat pred kraljem Herodom koji je želio ubiti novorođenče, i kad je osobito tada, kad je išla za svojim sinom Isusom koji je osuđen na smrt nosio svoj križ na Kalvariji gdje je bio i raspet, ona gledala patnje i njegovo umiranje, te kad su joj njegovo mrtvo tijelo položili u krilo! Stabat Mater dolorosa! Ali ona i danas s nama pati i žalosna je kad gleda kako se naše obitelji boje rađati djecu, kako se bore otac i majka da othrane obitelj a nemaju posla, kad odlaze naši mladi ali i čitave obitelji u inozemstvo i napuštaju lijepu našu domovinu... Marija je majka žalosna kad gleda korupciju, veze i klijentelizam koji vlada u našem društvu, kad gleda ljude na položajima koji bi se morali

brinuti za zajedničko dobro, a koji misle samo kako sebi i svojim osigurati bolji život... Marija je žalosna kad gleda na naše hrvatske branitelje koji su svojom krvlju stvorili, obranili i oslobodili Hrvatsku, a onda su ostavljeni kao nepotrebni, kao višak, na koje se mediji i domaći izdajice nabacuju blatom, a nisu im vrijedni ni noge oprati, ali oni u toj svojoj razočaranosti više ne znaju za kakvu su se oni to zemlju borili... pa ih je već gotovo tri tisuće diglo ruku na sebe. Ja prozivam sve dosadašnje političare i ljude od utjecaja i položaja a koji su skrivali to stanje da je toliko branitelja učinilo samoubojstvo: vi ste ih ubili, vi ste krivci za njihovu razočaranost; dakako, i cijelo društvo je odgovorno, ali ponajviše političari - izdajice vlastite domovine, oni koji su radili i rade protiv interesa Hrvatske za koju su oni bili spremni dati život", upozorio je biskup Košić.

U nastavku, propovjednik se zapitao zar se Majka ne žalosti kad vidi da njezina najbolja djeca toliko pate, padaju u depresiju i čine zlo sebi i svojim obiteljima kada dižu ruke na sebe? „Zar Majka može biti radosna kada joj djeca nestaju i odustaju od života jer ne vide izlaza, a oni koji bi trebali biti odgovorni provode život u raskoši i bahatosti, te kao onaj bogataš iz Isusove prispodobe nemaju srca ni vremena dati mrvice sa svoga stola siromasima koji prose pred njihovim vratima? Pa ipak, Majko Marijo, raduj se danas! A Tvoja su radost djeca čovječja. Zato se Ti možeš radovati samo kad vidiš da smo mi, učenici Tvoga Sina, na pravom putu, da idemo radosni kroz život i time učvršćujemo Tvoju radost. Tako da anđelov pozdrav i poziv na radost, koji i mi toliko puta ponavljamo moleći molitvu Zdravo Marijo, zapravo znači poziv svima nama da učinimo sve da Marija doista može biti radosna. Ona sama je doduše proslavljena jer je uznesena u nebesku slavu, ali njezina radost može biti potpuna samo ako i mi budemo sretni, ako mi idemo putem života a ne smrti, putem koji nam je njezin Sin pokazao”.

Biskup je rekao i ako želimo biti iskreni hodočasnici i štovatelji Blažene Djevice Marije na nebo uznesene, trebamo nadvladati svako zlo i žalost i s njome biti uz Krista, našu snagu i našu radost. „Kada krstim odrasle, a to je svake godine u katedrali na Veliku subotu u Vazmenoj noći, tada pitam katekumene – kao što to pitam i roditelje i kumove kod krštenja njihove djece, jer krstim peto i brojnije dijete u obitelji po našim župama Biskupije: 'Odričeš li se sotone... i svih djela njegovih... i svega sjaja njegova?' Često razmišljam što misle tada katekumeni, odnosno roditelji i kumovi pri krštenju, čega ili koga se to oni sada odriču, što to moraju ostaviti, da bi mogli ispovijedati pravu vjeru i postati kršćani? Dakako, sotona je đavao, taj napasnik, onaj 'ubojica ljudi od početka, otac laži, knez ovoga svijeta', kako ga je Isus nazivao. On je i njemu pristupio i kušao ga. Sjetimo se četrdeset dana u pustinji prije početka javnog djelovanja, prije nastupa kao Mesije koji dolazi ljudima navijestiti Kraljevstvo nebesko i pozvati ih na obraćenje – Isusu je pristupio napasnik i tražio da svoje naviještanje svede na zemaljske ciljeve: kruh /hranu, slavu ljudi/odnosno čast te vlast zemaljsku/odnosno moć. Krist je sve to odbio. Kada je pak apostolima navijestio da će ga židovski glavari dati ubiti u Jeruzalemu i da će morati trpjeti, ali da će treći dan uskrsnuti, apostol Petar poveo ga je na stranu i pokušao odvratiti od toga govoreći mu kako se to njemu ne smije dogoditi. Isus mu je na to odgovorio: 'Nosi se od mene, sotonu! Jer ti nije na pameti ono što je Božje nego što je ljudsko!' I kad je u Getsemanskom vrtu Gospodin molio prije predanja u smrt, znojio se krvavim znojem i osjećao je napast da odustane, jer je molio Oca: 'Ako je moguće, Oče, neka me mimoide ova čaša', ali je odmah na to i dodao: „ali

ne moja volja, nego tvoja volja neka bude!' Mariju – gledamo danas u Otkrivenju – kao ženu trudnu koju vrebao zmaj, đavao, ubojica od početka. On želi pogubiti njezina sina. Ali sam Bog dolazi zaštititi tu Ženu koju uzima k sebi tako da joj je sunce poput odjeće u koje se zaogrnila, vijenac oko glave čini joj niz od 12 zvijezda, a pod nogama joj mjesec... Majku je Bog spasio od svakog đavolskog utjecaja. Ali mi – mi se još moramo boriti. Koliko je đavao zaveo ljudi, nudeći im lakši put, a zapravo ih je odveo u propast! To je kao u ekonomiji, kada vam neka banka ili zalagajnica nudi veliku i brzu zaradu, znajte da će vas prevariti. Mnogi su tako stradali, polakomivši se da će brzo uspjeti. A onda su doživjeli financijsku propast. Kad dakle trebamo poći za Isusom i svojim spasenjem, moramo se odreći đavla, sveg sjaja njegova i svih djela njegovih. Sveti papa Ivan Pavao II. u svojoj knjizi 'Prijeći prag nade' kaže kako su ljudi 20. stoljeća doživjeli toliko zla na zemlji da mogu reći i misliti kako ni nema nekog drugog pakla negoli je bio npr. Auschwitz. I doista, to je iskustvo zla pogodilo velik broj ljudi, a to im se dogodilo od drugih ljudi koji su očito bili pod vlašću zloga. Zar bi netko mogao imalo normalan toliko mučiti i ubijati druge ljude, kad ga ne bi zaveo đavao? Tako je sigurno da se odricanje od đavla treba shvatiti sasvim konkretno i kao odricanje od totalitarnih ideologija i njihovih vođa tj. idola, pa bi se tako pitanje: Odričeš li se sotone? – trebalo u našim hrvatskim okolnostima prevesti: Odričeš li se Maršala? Da, i Führera i Ducea i Generalissimusa ali – ponajviše –Maršala! Premda njega više nema i on ne vlada nama već više od 37 godina, nažalost još uvijek mnogim dušama vlada taj krivi bog, još uvijek mu se prinosi ne samo tamjan nego i žrtve, ne samo da se žrtvuje istina i zatire pravednost, nego se žrtvuju i ljudi", poručio je biskup te na kraju zaključio: „Pobjegnimo stoga od zloga, odrecimo se svakoga đavla i utecimo se Gospodinu. Molimo Mariju, presvetu Bogorodicu i Majku i Sunce naših stradanja, Mariju na nebo uznesenu da moli za nas i da nam izmoli na zemlji sretan život u miru i radosti, te na nebu vječnu proslavu”.

Misno slavlje animirao je mješoviti župni zbor pod ravnanjem i uz ogruljašku pratnju vlč. Roberta Jakice, a prije mise biskup je i blagoslovio novopostavljene propovjedaonice u dvorištu župne kuće.

Biskup Rogić predvodio slavlje u biskupijskom svetištu Vrpolje

Vrpolje, 15.8.2017. (IKA) - „Došli smo k tebi Majko naša nebeska, Majko Sina Božjega, ovdje u Vrpolje, na Goricu koja je kroz stoljeća natopljena molitvama Tebi u čast: za vječni spas duše i vječni pokoj preminulih, za sreću djece koja u život kreću - a toliko puta u daleki svijet, za zdravlje duše i tijela, za sreću i slogu u obitelji, za slobodu, napredak i pomladak hrvatskog naroda i Domovine, za mir u svijetu, za prevladavanje svekolikih muka koje čovjeka znaju zadesiti, za snagu vjere, za tolike milosti Neba, milosti Božje bez kojih sami izdržali ne bi na moru života", poručio je preko središnje proslave svetkovine Velike Gospe u Šibenskoj biskupiji, u biskupijskom marijanskom svetištu Vrpolju, šibenski biskup Tomislav Rogić. Koncelebrirali su umirovljeni biskup Ante Ivas, župnik i upravitelj svetišta u Vrpolju don Ante Omazić; te još desetak svećenika.

U homiliji biskup je poručio kako Gospa vjernike okuplja oko svoga Sina, k njemu nas vodi da poput nje poslušamo njezina Sina u svemu što nam govori. „Strahova ima raznih i kao da svakog dopadne poneki. Bojimo se izbijanja novih ratova, neizvjesne budućnosti, klimatskih poremećaja, raznih bolesti, novih rodnih ideologija koje udaraju na samu narav

ljudskog bića kako je od Boga stvoreno. Metež i zbrka da se više ne zna tko je tko. Čovjeku se nudi pojam apsolutne slobode da može birati što želi biti, a zapravo skovani su mu okovi ovisnosti. Ovisnost o modernoj tehnologiji, ovisnost o uzgojenom sjemenu, o kupovnoj moći, nametnutom odgoju i tolikim drugim stvarima. Nameću se okovi mišljenja o napretku u kojem se zapostavlja obitelj, majčinstvo, očinstvo, prava požrtvovna ljubav koja se ostvaruje u darivanju, žrtvovanju jednih za druge, podizanju novog života. Zavođenja svake vrste lažnim slikama sreće i ljubavi, ostvarene na brzinu, pritiskom na tipku daljinskog upravljača ili posjedovanjem nekog novog proizvoda koji bi automatski trebao donijeti sreću i mir. Umjesto otvaranja života nudi se kultura smrti i samoživosti, sebičnosti", naglasio je biskup Rogić.

„Gledajući tebe Majko, znamo da se može drukčije, da se može s vjerom u Boga pobijediti zamke svijeta i vlastite slabosti. S Tobom smo sigurno na pobjedničkoj strani Uskrsnuća, neka nas ništa od tebe ne rastavi. Po ustrajnoj molitvi učvrsti nam dobre odluke, ojačaj nam vjeru i pouzdanje u Krista Spasitelja da i mi s njime pobijedimo svako zlo i nevolju. Ti si Marijo na nebo uznesena, od Boga nagrađena i proslavljena, daj da i nama to bude cilj – doći Bogu zauvijek. A ako nam to bude cilj, a Ti stalna zagovornica naša, onda će i sve drugo u našim životima biti osvijetljeno posve novim svjetlom, dobiti posve novi smisao i dovesti nas do prave sreće, ljubavi i mira", zaključio je homiliju biskup Rogić.

Velika Gospa proslavljena u Poreču

Poreč, 15.8.2017. (IKA) - Središnje svečano misno slavlje o svetkovini Uznesenja Blažene Djevice Marije, u utorak 15. kolovoza, u porečkoj prvostolnici predvodio je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša u suslavlju s katedralnim župnikom preč. Milanom Zgrablićem i drugim svećenicima. Preč Zgrablić na početku je izrazio dobrodošlicu svim okupljenima, a s obzirom na nazočnost velikog broja gostiju koji svoj odmor provode u Poreču prigodnu dobrodošlicu izrekao je na talijanskom te njemačkom jeziku.

Za bolje razumijevanje današnje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije potrebno je sagledati dvije temeljne dogme katoličke vjere koje se odnose na njezin život, Bezgrešno začecje te Uznesenje na nebo. Te dvije dogme donesene su u dva različita povijesna konteksta sa stoljećem razlike. Dogma o Bezgrešnom začecju donesena je u vrijeme napretka tehnologije i znanosti što je dovelo do oholosti čovjeka do te mjere da je želio staviti sebe, čovjeka, na mjesto Boga. No, tijekom vremena došli su ratovi i druga zla koja je donio takav čovjekov stav, te je današnji blagdan dizanje čovjeka iz onoga palog svijeta, iz grijeha. Crkva nam danas poručuje nekoliko misli vezanih uz današnju svetkovinu. Bog, Isus Krist, nije dopustio da njegova Majka bude prepuštena propadljivosti ovoga svijeta. Kako je napravio intervent na početku njezina života, Bezgrešnim začecjem, jednako je tako i na kraju njezina života učinio da bude uznesena na nebo dušom i tijelom. Zato mi danas slavimo taj blagdan. Ona je bila puna milosti i zaslugom svoga Sina uzdignuta je na nebo. Ona je Suotkupiteljica, uz svoga Sina sudjelovala je u svemu onome što je bilo po Božjoj volji. Ona je izvršavala Božju volju i što se je od nje tražilo ona je činila. Ona je molila i utjelovila molitvu „neka bude volja Tvoja". I mi molimo tu molitvu Gospodnju, no često, u svakodnevnim i životnim izborima tražimo da se izvršava naša volja. Upravo stoga dolazi do problema u obiteljima i međuljudskoj komunikaciji općenito, jer svatko želi nametnuti svoju volju. Blažena Djevica Marija pokazala

je kako čovjek može biti velik u malenosti, velik u jednostavnosti. To nije slabost već veličina. Nije veličina nekoga maltretirati, već je veličina služiti drugim ljudima. Blažena Djevica Marija imala je posebne zasluge, zato je uznesena na nebo, pa nije morala čekati, poput ostalih svetaca, dan Uskrsnuća. Danas nas Bog poziva da budemo čisti i sveti, da budemo hram Duha Svetoga, i da se ne predajemo grijehu nego da smatramo svoje tijelo od Boga dano, te da ne činimo ono što nije u skladu s Božjim zakonom. Ova nam svetkovina poručuje da se trebamo čuvati grijeha, Blažena Djevica Marija mogla je biti uznesena upravo jer je bila bez grijeha. Mi smo uskrsnućem Gospodina našega Isusa Krista oslobođeni od grijeha, no ako činimo grijeh, i ako se stalno vraćamo postajemo robovi grijeha. Blažena Djevica Marija nas poziva i daje nam snagu da je možemo zazvati i tražiti njezin zagovor, da nas zagovara kod svoga Sina. Nemojmo se bojati tražiti njezin zagovor i danas iznesimo svoje potrebe i prošnje koje nosimo u dubiti srca, da nam ih Bog može uslišati po njezinu zagovoru, zaključio je biskup.

Misno slavlje uveličao je katedralni zbor.

Na Veliku Gospu obitelji s brojnomo djecom iz Požeške biskupije hodočastile u Voćin

Voćin, 15.8.2017. (IKA) - Obitelji s brojnomo djecom iz Požeške biskupije 15. kolovoza, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, hodočastile su u voćinsko svetište, gdje je svečano euharistijsko slavlje predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. On je najprije pred likom Gospe Voćinske uputio trostruki pozdrav Isusovoj Majci koji su hodočasnici popratili pjevajući poklik „Blažena ti što povjerova". Potom je pozdravio hodočasnike, napose obitelji s brojnomo djecom, koje na svetkovinu Velike Gospe o dvadesetoj obljetnici utemeljenja Požeške biskupije slave svoju euharistijsku postaju u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, koji će se održati 24. rujna u Požegi.

U homiliji biskup je rekao da nas svetkovinom Marijina uznesenja na nebo Crkva želi podsjetiti da je Bog u Isusu Kristu, koji je u Mariji postao čovjekom, slomio moć smrti i poveo čovječanstvo prema pobjedi života. Ustvrdio je da je Bog svoju strategiju pobjede nad smrću stavio u ruke ženi, u čijem je porodu pobijedio smrt. Osvrćući se na našu Hrvatsku situaciju, biskup je ukazao na tužnu činjenicu da očekujemo spas i budućnost naše domovine po nekim drugim pobjedama, u njoj je sve manje rađanja i iz nje život sve više uzmiče. U svoje osobno ime, i u ime Crkve zahvalio je obiteljima s brojnomo djecom za njihovo dragocjeno služenje životu, za uključenje u Božju strategiju koja ide putem rađanja novih ljudskih bića, i što prihvaćanjem žrtve ljubavi omogućuju Bogu da po njima i u našoj Hrvatskoj dadne jasne znakove kako nas nije napustio i želi ostvariti svoju pobjedu nad smrću.

Biskup je rekao obiteljima s brojnomo djecom kako jako dobro znade s koliko je žrtava i poteškoća povezano njihovo služenje životu, ali je izrazio uvjerenje kako se one ne straše zbog toga jer znaju da nas je Bog kroz žrtvu, muku i smrt svoga Sina poveo k pobjedi uskrsnuća. Gdje god postoji žrtva ljubavi koja se sjedinjuje s Isusovom žrtvom ljubavi na križu, tu se događa Božja pobjeda nad smrću, naglasio je biskup, upozorivši istodobno da nema života ondje gdje je na djelu sebičnost i bijeg od žrtve. Potaknuo je obiteljima s brojnomo djecom da budu ponosne što njima nije ovladala sebičnost, što su na Božjoj strani, i snagu za svoj život crpe iz mise, u kojoj Isus Krist, uskrsli pobjednik snagom svoga Duha obnavlja svoju žrtvu ljubavi. Biskup je rekao da su te obitelji velika dragocjenost za Požešku biskupiju, čiju su

dvadesetu obljetnicu postojanja odlučili proslaviti velikom biskupijskom misom, Euharistijskim kongresu u Požegi, koji će predvoditi poljski kardinal Stanislaw Dziwisz, tajnik pape Ivana Pavla II., utemeljitelja biskupije, a na kojoj će obitelji s brojnom djecom imati posebno mjesto. Spomenuo je da će takve obitelji iz Voćina i Đulovca navedenog dana dopratiti u Požegu lik Gospe Voćinske, koji je sv. Ivan Pavao II. tijekom svoga trećega pastirskog pohoda Hrvatskoj svečano okrunio, 7. lipnja 2003. godine.

Osvrnuvši se potom na naviješteni ulomak iz knjige Otkrivenja, biskup je podsjetio kako postoje sile protivne životu koje žele smrt. Sedmeroglavi zmaj ugrožava život djeteta koje se ima roditi, ali nas sveti pisac uvjerava da će pobijediti Žena koja se opredijelila za život, a ne zmaj koji je protiv života. Pozvao je nazočne da se ne prestraše protivnika života kojih ima u Hrvatskoj, nego se pridruže onima koji se u našoj domovini zalažu za život, u nadi da protuživotnasedmeroglava aždaja ni u Hrvatskoj neće pobijediti. Izrazio je uvjerenje da nazočni hodočasnici ne traže istinu o svojoj sudbini u tarot kartama, u talogu od kave ili na neki drugi praznovjerni način, nego je iščitavaju u Marijinu liku, i pred činjenicom njezine proslave na nebu zahvaljuju Bogu što je tako veličanstveno smislio i našu proslavu. Pozvao je hodočasnike da se molitvom obrate Mariji da im pomogne čvrsto vjerovati Bogu i surađivati s njegovim naumom o životu, te da nikome ne dopuste da im u duši zamrači Božje obzore.

Nakon popričesne molitve uslijedila je središtem Voćina procesija s likom Gospe Voćinske, praćena pjesmom i molitvom kojom su obitelji s brojnom djecom i drugi hodočasnici iskazivali odanost Isusovoj Majci. Po povratku u crkvu biskup je predvodio čin povjere Isusovoj Majci i na kraju rekao da je ona ovom pobožnošću i procesijom poručila svim hodočasnici, a osobito obiteljima s brojnom djecom da se ne boje, jer nisu sami u nevoljama svoga života, nego nad njima bdije ljubav koja je pobijedila smrt. Uslijedio je podnevni odmor i okrepa hodočasnika koji su se zatim sabrali u prostorijama Hrvatskog doma u Voćinu nedaleko svetišta, gdje je za obitelji s brojnom djecom održan prigodni program. Voditeljica Centra Požeške biskupije „Za život i obitelj“ Ana Matković predstavila je što je Požeška biskupija nastojala činiti za brak i obitelj tijekom 20 godina svoga postojanja. Potom je biskup Škvorčević rekao među ostalim da su obitelji s brojnom djecom, služiteljice života, Božje djelo, te im je zahvalio za žrtvu koju svakodnevno prikazuju za svoju djecu. Rekao je da su supružnici u takvim obiteljima svojim bračnim životom utemeljenim na sakramentu svete ženidbe primjer drugima u Hrvatskoj kako treba surađivati s Bogom s obzirom na život. Kazao je da je ponosan na njih, i da se raduje svakom susretu s njima na slavljinama krštenja u njihovim župama, ali da se osobito raduje susretu s njima u Požegi na Euharistijskom kongresu. Skupina djece iz Pleternice u kratkom skazanju je predstavila važnost praštanja i pomirenja u obitelji. Sav program obogatila su svojim pjevanjem djeca iz Voćina, koje je sviranjem pratila Ksenija Mikulčić, tajnica Biskupijskog caritasa. Na završetku susreta Ivan Popić, ravnatelj Biskupijskog caritasa, zajedno s bogoslovima suradnicima uručio je obiteljima s brojnom djecom novčani dar Požeške biskupije s Pismom biskupa Škvorčevića u kojem im on čestita svetkovinu Marijina uznesenja na nebo i poziva na Euharistijski kongres u Požegi.

U Pećnom proslavljeno Uspenije presvete Bogorodice

Pećno, 15.8.2017. (IKA) - Na blagdan Uspenija presvete Bogorodice, 15. kolovoza, u žumberačkom naselju Pećno svečanu svetu liturgiju služio je protojerej stavrofor Milan Vranešić u zajedništvu sa žumberačkim svećenstvom. Mnoštvu vjernika koji su se povodom Velike Gospe okupili u pećanskoj župnoj crkvi propovjednik je govorio o čudu koje se zbilo u Pećnom davne 1942. godine. Stavrofor Vranešić podsjetio je vjernike kako je u jeku ratnih strahota zapaljen i pećanski župni dvor koji je uslijed požara do temelja izgorio, a na zgarištu su sutradan pronađeni potpuno neoštećeni crni epitarhilj (štola) i jedan kalež. Bio je to znak Neba da će na ovdašnjim prostorima zavladati vrijeme „crnog epitarhilja tj. smrti“, ali će ipak nakon teških dana uslijediti vrijeme „neoštećenog kaleža tj. života“. Vidjeli smo vrijeme crnog epitarhilja, a sada se nadamo vremenu Kristova kaleža tj. obnovi života. Život se obnavlja upravo preko obitelji. Od obitelji kreće obnova života, zato smo ove godine mi, žumberački svećenici, posebnu pažnju posvetili upravo obitelji – proglašavajući 2017. godinu Godinom obitelji. Moramo biti svjesni da Sotona upravo u naše vrijeme nemilosrdno napada obitelj, ona mu je glavna meta, želi je uništiti i razoriti na najperfidnije načine. Zato budimo budni u vjeri i svjesni svih opasnosti koje vrebaju obitelji i oduprimo se tom nasrtaju zloga, istaknuo je među ostalim propovjednik. Sve prisutne vjernike stavrofor Vranešić pozvao je na središnju proslavu Godine obitelji koja će se održati u Koretićima u subotu 9. rujna. Na kraju liturgijskog slavlja svećenike i vjerničko mnoštvo pozdravio je mjesni župnik o. Nenad Krajačić, koji je zahvalio svima koji se u molitvi i zajedništvu tradicionalno na Uspenije okupljaju u Pećnom. Po završetku liturgije vjernici su u ophodu cjelivali križ Gospodnji, a bratsko druženje svećenika, njihovih obitelji i vjernog naroda nastavljano je u radosti i zajedništvu.

Proslava Velike Gospe uz kapelu između dva sela

Štitar/Babina Greda, 15.8.2017. (IKA/TU) - Svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo vjernici župa Štitar i Babina Greda tradicionalno, dugi niz godina, obilježavaju zajedničkim misnim slavljem kod kapelice Blažene Djevice Marije koja je izgrađena na putu između dva sela. Misu je ove godine predvodio štitarski mladomisnik Petar Maskaljević. U propovijedi je vlč. Maskaljević istaknuo snažnu poruku liturgijskih čitanja i svetkovine. „Marija, mlada djevojka, od početaka je odabrana i određena za majku Božjega Sina, ona je „blažena među ženama“ i kao takvu ju najprije prepoznaje njezina rođakinja Elizabeta. Marijin je život ispunjen boli i kušnjama koje svaka majka razumije. Kroz život ju je vodio Bog, pouzdanje u Njegovu ljubav i vjernost. Dao Bog i nama, poput Marije, ustrajati u vjeri i vjernosti, prihvaćati svoj križ i nositi ga s Kristom kako bi već ovdje na zemlji, s Božjom milošću, naši životi bili ispunjeni nadom i radošću. Budimo i mi poput Marije, ustrajni u vjeri, nepokolebivi u kušnjama i napastima života kako bismo i mi jednom, sa njom, uživali nebesku slavu.“

Misno slavlje animirali su združeni zborovi obje župe. I ove se godine kod kapelice okupilo mnoštvo župljana Štitara i Babine Grede, ali i njihovih gostiju koji rado ovu svetkovinu slave sudjelujući na misi u svome kraju. Župnik domaćin Pavao Madžarević pozvao je okupljene da pred Mariju iznesu svoje molbe, prošnje, a ona će ih majčinskom ljubavlju uzeti u svoje srce i uzdignuti na nebo. Mi smo na ovome svijetu hodočasnici koji su na putu u nebeski Jeruzalem, neka nam Marija bude pomoć na tome putu.

Crkva u Hrvata

Don Frano Markić proslavio 50 godina svećeništva

Ljuti Dolac, 6.8.2017. (IKA) - Zlatnu misu, na blagdan Preobraženja Gospodinova, u nedjelju 6. kolovoza, ispred župne crkve Sv. Ane u hercegovačkom Ljutom Docu, proslavio je svećenik Dubrovačke biskupije don Frano Markić, mnogima poznatiji kao Aleluja. Sve je pozdravio župnik župe sv. Ane fra Ante Kurtović, a Ivanka Čule i Nada Bokšić izgovorile su iste one stihove koje su kao djevojčice recitirale na zlatomisnikovoj mladoj misi, što je posebno dojmlivo nazočne.

Među petnaesticom svećenika koncelebrirana bila su još dvojica jubilaraca iz Dubrovačke biskupije: don Stanko Lasić i don Grgo Tomić. Propovijedao je mostarsko-duvanjski biskup Ratko Perić, koji je na početku propovijedi istaknuo kako su se danas ovdje okupili „da proslavimo jer je don Frano osvojio zlatnu medalju“, te nastavio: „Isus je izabrao trojicu svojih apostola i poveo ih sa sobom visoko na goru Tabor ne govoreći im o tome što ih gore čeka. Tako je i prije šezdesetak godina Gospodin izdvojio iz mnoštva hercegovačkih momaka njih četvoricu Ivana Vlašića iz Sovića, Vladu Pucu iz Kruševa, Frana Markića iz Biograca i Stanaka Lasića iz Jara i poveo ih na more, u Dubrovačku biskupiju. Hvala im što su se odazvali!“ Propovjednik je također izračunao kako je don Frano služio više od 18.500 misa te je zamolio Gospodina da ga nagradi za vjeru i vjernost kroz proteklih 50 godina te da primi sve njegove žrtve i po njima Crkvi udjeli nova duhovna zvanja. Biskup Perić iznio je nekoliko najvažnijih stvari koje su odredile zlatomisnika, povezujući don Franove životne činjenice sa slikom Gospodinova preobraženja koje se slavilo tog dana.

Zanimljivo je bilo i spontano svjedočenje don Stanka Lasića na kraju misnog slavlja koji je rekao kako je malo poznato da je upravo don Frano zaslužan za njegov dolazak u dubrovačko sjemenište, koji je toliko lijepo govorio o sjemeništu, naglasivši također i dvije najveće zlatomisnikove vrline: pobožnost i poniznost kojima se oduvijek isticao.

Zlatomisnik, obučen u istu misnicu s mlade mise, zahvalio je svima koji su se na bilo koji način utkali u njegov život i bili uz njega sve ove godine. Zahvala je bila upućena i svima koji su bili uključeni u organizaciju proslave njegove zlatne mise. „Drago mi je što se volimo! Ostanimo u toj ljubav jer Bog je ljubav!“- rekao je zlatomisnik i zaključio u svom prepoznatljivom stilu, zazivajući Božji blagoslov s uskršnim poklikom Aleluja.

Među brojnim vjernicima i uzvanicima bili su mnogobrojni članovi zlatomisnikove obitelji koji su za tu prigodu došli iz mnogih krajeva Domovine i svijeta. Došli su i vjernici iz mnogih župa Dubrovačke biskupije u kojima je zlatomisnik djelovao. Mnogi od njih darovali su zlatomisniku Markiću prigodne darove koji će ga podsjećati na mjesta u koja je utkao samog sebe kroz svoje svećeničko služenje.

Po završetku misnog slavlja svi okupljeni zaputili su se na svečani ručak i okrepu u obližnji svadbeni salon gdje se druženje nastavilo uz bogatu trpezu i pravo svečarsko raspoloženje prožeto zajedništvom i radošću.

Don Franjo Miljenko Markić je rođen je 1941. godine u Biograca/Ljuti Dolac u Hercegovini. Pučku školu pohađao je u rodnom selu, a gimnaziju u Širokom Brijegu (Lištica) i u Dubrovačkom sjemeništu do 1961. godine. Teologiju je studirao u Zadru i Splitu. Za svećenika je zaređen u Splitu 29. lipnja 1967. godine. Posljednju godinu studija (pastoralni praktikum) Markić je djelovao u župi Radošić u Šibenskoj biskupiji. U kolovozu 1968. imenovan

je župnikom u Stravči, zatim župnikom u Ponikvama. Nakon smrti majke, koja ga je pratila kroz njegove svećeničke službe, odlučio je poći u misije. Bio je misionar u Africi, u biskupiji Livingstone u Zambiji (1984.-1990.), nakon čega se vraća u matičnu biskupiju. Po povratku preuzima službu dušobrižnika u župama Smokvica i Čara, zatim u župama Smokovljani i Lisac. Opet odlazi u Zambiju (1998.-2001.), a po povratku preuzima župu Pridvorje. Zatim postaje župnikom na Lopudu, a danas obnaša službu župnika u Putnikoviću. Misijsko djelovanje obilježilo je njegov svećenički život. Danas je biskupijski delegat za misije i još uvijek održava veze s misijskim krajevima i pomaže im.

Hrvati iz Kanade u hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima u Rimu

Rim, 9.8.2017. (IKA) - U hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima u Rimu u srijedu 9. kolovoza na večernjoj misi na hrvatskom jeziku sudjelovali su hrvatski hodočasnici iz Kanade. Pod misom su pjevali članovi Kanadsko-hrvatskoga pjevačkog društva (Canadian Croatian Choral Society) iz Kanade, pokrajina Ontario, pod vodstvom dirigenta Edwarda Josepha Mavrince. Misu je predvodio Marko Đurin, vicerektor crkve i Zavoda sv. Jeronima koji je u kratkoj homiliji hodočascima predstavio lik sv. Jeronima, nebeskog zaštitnika crkve i zavoda. Osim članova zbora na misi su sudjelovali i članovi njihovih obitelji te prijatelji. Na misi su bili nazočni i veleposlanik Bosne i Hercegovine pri Republici Italiji Josip Gelo s obitelji te Zlata Penić Ivanko, savjetnica u Veleposlanstvu Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici. Istoga dana prijepodne hodočasnici su sudjelovali i na redovitoj audijenciji srijedom sa Svetim Ocem. Nakon boravka u Rimu, zbor nastavlja svoje putovanje prema Hrvatskoj gdje između ostaloga na svetkovinu Velike Gospe pjevaju na misi u zagrebačkoj katedrali. Hodočašće organizira Anna Stajrer. Kanadsko-hrvatsko pjevačko društvo osnovano je 2013. godine. Sastavljeno je većinom od Hrvata koji žive u Kanadi u pokrajini Ontario, iz mjesta Oakville, Toronto, Missisauga, Hamilton, Stoney Creek i drugih. Osim nastupa u Kanadi, zbor je 2014. boravio u Hrvatskoj gdje je, između ostaloga, nastupao u zagrebačkoj i varaždinskoj katedrali te u Zadru i Šibeniku.

O skladatelju opere Dužijanca dr. Josipu Andriću na Književnoj večeri u Subotici

Subotica, 10.8.2017. (IKA) - U organizaciji Katoličkog društva „Ivan Antunović“ u četvrtak 10. kolovoza u svečanoj dvorani HKC „Bunjevačko kolo“ u Subotici održana je tradicionalna Književna večer u sklopu Dužijance 2017. Na početku večeri brojne posjetitelje pozdravio je predsjednik Katoličkog društva „Ivan Antunović“ vlč. dr. Ivica Ivanković Radak, istakavši značenje dr. Josipa Andrića, čija je bogata književna i glazbena djelatnost bila tema književne večeri. Dr. Ivanković Radak kazao je kako se ove godine obilježava 50. obljetnica smrti Josipa Andrića, pripovjedača, jezikoslovca, publicista, velikog skladatelja opere Dužijanca i člana Hrvatskoga katoličkog pokreta, koji je u svom djelovanju svjedočio vjeru kroz angažiranu kulturnu djelatnost.

Prvo izlaganje bilo je posvećeno životu i književnoj djelatnosti Josipa Andrića, o čemu je govorila Klara Dulčić, profesorica jezika i književnosti. Osvrnula se na Andrićevo dugogodišnje uredničko iskustvo u Katoličkoj nakladničkoj

kući sv. Jeronima i brojnim glasilima, bogat književni opus i izdvojila Andrićeve putopise Irska – zeleni otok i U Kristovoj domovini- Govoreći o Andrićevoj prozi, Dulić je kazala kako je ona velikim dijelom oslonjena na katoličku tradiciju, a kao osnovnu svrhu Andrićeva djelovanja istaknula je služenje svome narodu.

U nastavku večeri Miroslav Stantić, katedralni zborovođa i orguljaš, govorio je o muzikološkom i skladateljskom radu Josipa Andrića. Stantić je govorio o dragocjenom doprinosu Josipa Andrića na polju sakupljanja narodne građe, kao i bogatom skladateljskom opusu, koji se sastoji od skladbi za tambure, klavir i orkestar. U svom izlaganju Stantić je govorio i o povijesti i značaju opere Dužijanca, kao najvećega djela Josipa Andrića.

Tijekom večeri mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik i član Vijeća Katoličkog društva „Ivan Antunović“, dodijelio je priznanja Katoličkoga društva „Ivan Antunović“ za iznimne zasluge u njegovanju i očuvanju kulture, povijesti i duhovnosti Hrvata u Bačkoj te promicanje kršćanskih vrijednosti u društvu i sredini u kojoj živimo. Svake godine Društvo dodjeljuje ovo priznanje zaslužnom pojedincu, udruzi i brojnoj obitelji. Lucia Tošaki Knezi iz Lemeša dobitnica je priznanja koje se dodjeljuje pojedincu, Franjevačkom samostanu u Subotici dodijeljeno je priznanje kao zaslužnoj instituciji, a priznanje za brojnu obitelj pripalo je obitelji Marinka i Jasne Kujundžić. U ime dobitnika priznanja obratila se Lucia Tošaki Knezi, iskazavši zahvalnost Bogu za brojne talente.

U sklopu programa književne večeri pročitana su i imena dobitnika nagrada za najbolje izloge s temom Dužijance, a nagrade će biti dodijeljene tijekom Risarske večeri na središnjem gradskom trgu. Zbor Collegium musicum catholicum uljepšao je večer izvođenjem dviju skladbi pod ravnanjem Miroslava Stantića. Voditeljica Gordana Cvijin najavila je na kraju večeri program Dužijance 2017.

Priredivanje Književne večeri pomogli su: Državni ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske, Pokrajinsko tajništvo za obrazovanje, propise, upravu i nacionalne manjine-nacionalne zajednice Pokrajinsko tajništvo za kulturu, javno informiranje i odnose s vjerskim zajednicama, Grad Subotica i Hrvatski Caritas.

Dužijanca 2017: Svečana Večernja u katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske

Subotica, 12.8.2017. (IKA) - U sklopu središnje proslave Dužijance 12. kolovoza slavlje u katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske počelo je svečanom Večernjom molitvom. Molitvu je predvodio katedralni župnik mons. Stjepan Beretić u nazočnosti biskupa gosta Dužijance 2017. bjelovarsko-križevačkoga biskupa Vjekoslava Huzjaka i domaćeg biskupa Ivana Penzeša. Na početku slavlja biskup domaćin u pozdravu je među ostalim rekao: „Preuzvišeni i dragi biskupe Vjekoslave, hvala Ti što si prihvatio naš poziv! Puno toga nas povezuje, a ovdje bih istaknuo našu zajedničku nebesku zaštitnicu sv. Tereziju Avilsku, kojoj su posvećene naše katedrale“ te je pozvao sve: „Uzdignimo svoje molitve Gospodinu, a neka naša zahvala za žetvu uključi i zahvalu za sve one darove kojima nas Gospodin svakodnevno obilato obasiplje“.

Slijedila je molitva I. večernje iz božanskoga časoslova. Pjevanje je predvodio katedralni zbor „Albe Vidaković“, pod ravnanjem Miroslava Stantića, katedralnog zborovođe i orguljaša. Za orguljama je bio gost-orguljaš Alen Kopunović Legetin. Solo dijelove pjevali su vlč. Dragan Muharem i Emina Tikvicki. Kratko čitanje pročitao je bogoslov Dražen Skenderović a Molbenicu bogoslov Bogdan Rudinski.

U propovijedi mons. Beretić izrazio je tugu što se za ovogodišnju Dužijancu neće oglasiti katedralna zvona kao ni orgulje, jer je katedrala oštećena i u tijeku su radovi sanacije. Također je ukazao na masovno iseljavanje stanovnika Subotice. Ipak je pozvao sve prisutne na zahvaljivanje: „Sva nam je povijest velika njiva. I ova naša ubava Bačka je njiva i vinograd, voćnjak i šuma, naša je Bačka kutić raja. Tko da nabroji sve ono dobro zrnje, što je dragi Bog posijao kroz našu povijest! U spremištima naše prošlosti su plodovi rada cijelih naraštaja! Naši su stari zapušteni i zanemarenu bačku ravnice učinili najbogatijom žitnicom. U očima našeg seljaka čita se radost. On u duhu vidi: „obasjanim brazdamama zori žito. Spuštenih glava pjevaju jedri klasovi“, kao što piše Kokić. Ne rodi Bačka, ne rodi Subotica samo žitom i vinom. Ne rađa Subotica samo slasnim voćem. Rađala je ova naša zemlja od pijeska i crnice djevojke i majke velikoga srca i brojne obitelji. Naše su nam nane rodile velikane pera, velikane lijepe riječi. U rukama njihovih sinova tako umiljato zvone tambure. Ovdje su korijeni Matoševi, ovdje je nikao Albe Vidaković. Na ovoj nas je zemlji naša nana na noge postavila.“

Tu je našu bilu Suboticu zavolio i na jugu Bačke rođeni Josip Andrić. I njega je bačka zemlja rodila. Bio je čovjek širokoga srca. Volio je Bačku, Slovačku, volio tamburicu, volio je zelenu Irsku, volio Isusovu domovinu. Pjevao je, pisao je, radio je do smrti u Zagrebu. Volio je dužijancu, pa ju je u operu slio... Dužijanca je svečani Te Deum, svečani himan zahvale Bogu ne samo za žetvu, već i za korijene naše, za ljude naše, za roditelje naše. O toj veličini Dužijance neka sutra posvjedoči naše „Tebe Boga hvalimo“. Što da kažemo Gospodinu u predvečerje velike svetkovine? Ovih mi je dana došla lijepa riječ o Bačkoj: Bačka je u meni, u zemlji, u sjeni, Bačka se zeleni. Bačka je perjanica, perlica Bunjevaca, od srca tamburica. Bačka se zlati, pjevaju vlati, krilata žita. Od naših otaca Bunjevaca i Šokaca raste dužijanca. Bačka je u meni, u pjesmi i veselju. Tko će voljeti ovu zlatnu zemlju kad se sasuši naša lipa grana“, upitao je mons. Beretić i zaključio: „Već dugo smo na valovima koji prijete. Kao da tonemo. Dok večeras zahvaljujemo za svako pšenično zrno i za sjeme Isusove riječi u nas posijano, boli nas ono što oko sebe vidimo. Što se to s nama zbiva? Više se ne grade škole. Više se škola stapa u jednu. Čuo sam za jednu subotičku školu, gdje je od kraja jedne školske godine do početka nove „nestalo“ čitava tri razreda. Čitamo o tome, kako će na stotine škola biti zatvoreno zato što nema djece. Izmiče nam život. Vode nam do grla dođuše. Najradije se obraćamo Isusu zajedno s Petrom: Gospodine, zapovijedi mi, da dođem k tebi po vodi. Bože, mi te Ocem svojim zovemo. Neka nam u srcu poraste duh sinovstva, pa da se radujemo ovoj zemlji što nam tvojom dobrotom oci namriješe, da nas jednom obraduješ baštinom obećanom tvojim kćerima i sinovima“.

Dok se pjevao hvalospjev Veliča, bandaš Luka Gabrić i bandašica Ana Ivanković Radak donijeli su pred oltar krunu ovogodišnje Dužijance koju je u tehničar slame izradila poznata slamarka Jozefa Skenderović.

Na kraju Večernje okupljenim vjernicima obratio se biskup Huzjak. Zahvalio je biskupu Penzešu i katedralnom župniku na pozivu i izrazio svoju radost što može biti predvoditelj slavlja ovogodišnje Dužijance. Pozvao je okupljene da vole život, jer je to zalag opstanka kao i budućnosti Dužijance.

Zbog kiše nije održan predviđen večernji program u sklopu Dužijance: Polaganje vijenaca od žita na spomenik risaru i na bistu mons. Blaška Rajića u parku pored Gradske kuće te Risarska i Folklorna večer i dodjela nagrada najboljim aranžerima izloga grada u duhu Dužijance.

Redovnica Janja Martina Katović dobila spor protiv općine Glamoč

Sarajevo, 13.8.2017. (IKA) – S. Janja Martina Katović iz Glamoča nakon šest godina dobila je spor protiv općine Glamoč koja ju mora imenovati za ravnateljicu vrtića, javlja Večernji list. Naime, u ponovljenom postupku pred Vrhovnim sudom FBiH, odbijena je revizija općine Glamoč čime su zapravo potvrđene presude nižih sudova kojima je utvrđena diskriminacija Janje Martine Katović zbog toga što je redovnica. Stoga je općini Glamoč naloženo da Janju Martinu Katović imenuje ravnateljicom vrtića. Podsjetimo, s. Katović jedina se prijavila na raspisani natječaj na mjesto ravnateljice glamočkog vrtića, no do imenovanja nikada nije došlo zbog protivljenja Općinskog vijeća, premda je zadovoljavala sve uvjete. Na spomenutu dužnost imenovalo ju je Upravno vijeće vrtića, dobila je i podršku Vijeća roditelja u kojem su predstavnici sva tri naroda, ali to nije potvrdio Općinsko vijeće nakon čega je oštećena pokrenula sudski spor. Dvije ranije presude Županijskog i Općinskog suda u Livnu potvrdile su postojanje diskriminacije u slučaju njezina neimenovanja na mjesto ravnateljice glamočkog vrtića. Međutim, Vrhovni sud je 2014. ukinuo presudu Županijskog suda Livno uz obrazloženje da nema dokaza da je Janja Martina Katović žrtva diskriminacije zbog toga što je redovnica. Stoga su časna sestra i njezin pravni tim zajednički odvjetački ured Paponja-Bunoza podnijeli apelaciju Ustavnom sudu BiH, a koji je u lipnju potvrdio kako Janja Martina Katović nije imala pravično suđenje pred Vrhovnim sudom FBiH te je predmet vraćen na ponovno odlučivanje. Pravna borba ovih dana zaključena je u ponovljenom postupku pred Vrhovnim sudom FBiH koji je odbio reviziju općine Glamoč, a čime su zapravo potvrđene presude nižih sudova kojima je utvrđena diskriminacija.

Središnja proslava Dužijance 2017.

Subotica, 13.8.2017. (IKA) - Nedjeljno jutro u Subotici je osvanulo okupano sunčevim zrakama i pobudilo je nadu da će se slavje toga dana moći održati prema predviđenom programu. Međutim kiša je, ipak, omela jedan dio programa. No, nije pomutila svečano, radosno i ponosno ozračje ovogodišnje Dužijance. Prvi dio slavja, već više od dvadeset godina, odvija se u župi i crkvi Sv. Roka. Ondje se u jutarnjim satima okupe bandaši i bandašice iz okolnih naselja te gradski bandaš i bandašica sa svojim pratiocima kao i „Kerske kraljice“. Nakon zajedničkog fotografiranja u dvorištu župe, u svečanoj procesiji ulaze u crkvu Sv. Roka, koja je „kolivka“ Dužijance, jer je u njoj, 1911. godine, mons. Blaško Rajić slavio prvu Dužijancu u crkvi.

U prigodnom obredu sve okupljene je pozdravio župnik mons. Andrija Anišić. Bandašica Ana Ivanković Radak pročitala je pjesmu Mladena Pokića „Molitva za hrvatski kruh“, a bandaš Luka odlomak iz 1. Poslanice Solunjanima. Molitvu vjernika je predmolio načelnik Pastoralnog vijeća župe sv. Roka i novi predsjednik HKC „Bunjevačko kolo“, Lazar Cvijin. U procesiji od crkve Sv. Roka u svečanim zapregama krenuli su na najvažniji i najsvetiji dio Dužijance, na euharistijsko slavje u katedralu-baziliku Sv. Terezije. Na čelu povorke išao je konjanik s barjakom Dužijance, a na začelju konjanici ergele „Kelebija“. Prije mise sve goste i sudionike Dužijance 2017., koji su potpuno ispunili prostranu subotičku katedralu-baziliku, pozdravio je u ime organizatora mons. Andrija Anišić, predsjednik Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanaca“.

Misno slavje predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak. Njega, sve svećenike, redovnike i redovnice te bogoslove, okupljene vjernike i goste Dužijance

pozdravio je biskup domaćin Ivan Penzeš. On je pozdravio i sve slušatelje Radio Marije kao i sve gledatelje lokalne TV K23, koji su imali prilike uživo pratiti tu misu zahvalnicu. Božju riječ pročitali su bandašica i bandaš, molitve vjernika mladi u narodnim nošnjama, a darove za misu kao i plodove zemlje prinijeli su također mladi u narodnim nošnjama kao i mali bandaš i bandašica. Bandaši i bandašice iz Žednika, Bajmoka, Tavankuta, Male Bosne i Đurđina prinijeli su krunu odnosno slike od slame koje su ove godine bili simboli Dužijance u njihovim župama a bandašica Ana i bandaš Luka krunu ovogodišnje katedralne-gradske Dužijance koja simbolizira krunu Gospe Fatimske. Krunu je izradila poznata slamarka Jozefina Skenderović.

U pozdravu na početku mise, biskup Huzjak zahvalio je biskupu Penzešu na pozivu da bude sudionik slavja ovogodišnje Dužijance, a zatim se zagledao u djecu i mlade u narodnim nošnjama te uskliknuo: Kako čovjek ne bi bio oduševljen gledajući ovu djecu u bjelini u toj nošnji koja je rađena s ljubavlju i koja u sebi krije bogatstvo duha ali i vjere, jer su sve te nošnje rađene zato da bi se istaknula ljepota i vjernost Bogu kojemu su tu ljepotu namijenile naše bake, naše majke... Kad gledamo ovu djecu i mladost tako lijepo obučenu i urešenu onda u njima vidimo ona stoljeća vjere našu, ona stoljeća hrvatske vjernosti Bogu jer iz te vjernosti živjeli su naši stari a i mi danas živimo i radimo i stvaramo, jer zahvala za žetvu je zahvala Bogu ali je također zahvala i za ono što smo mi mogli dati i ugraditi u ono što danas slavimo.

U propovijedi mons. Huzjak istaknuo je kako je Dužijanca zahvala Bogu za dar žita, za dar plodova zemlje. Prisjetio se nekadašnjeg načina obrade zemlje, kako je to činila i njegova obitelj i on sam. Bio je to naporan i težak posao a plodovi su bili skromni: „Nije bilo često prilike skupljati i imati puno nego je to bila briga da se prehranjuje obitelj, ali je zato obitelj bila brojna i puno života... danas strojeva koliko hoćeš, tehnike koja pomaže čovjeku da živi lagodno. Kuće su ogromne, lijepe, bogate. No, ima li života u njima? Slabo. Život je počeo nestajati jer je čovjek počeo vrednovati više ono što je oko njega nego ono što je u njemu... Bog je utisnuo u naša srca, u naše ruke snagu ljubavi da možemo raditi, živjeti i davati život. Ako život postane manje vrijedan, ako život prestane biti prva vrijednost u čovjekovu životu, tad čovjek počinje umirati, počinje nestajati. Što je veća i radosnija vijest u čovjekovu životu od rođenja djeteta? Ako tako gledamo život i tako učimo djecu i mlade neće biti zatvaranja škola jer ćemo ljubeći djecu, ljubeći život Bogu zahvaljivati za ono što nam je dao i osigurati svom narodu opstanak i napredak“.

U zaključku propovijedi biskup Huzjak istaknuo je: „Neka ova Dužijanca bude doista zahvala Bogu ali neka očituje i radost što možemo kao kršćani zajedno živjeti. Što možemo i kao hrvatski narod živjeti, činiti nešto lijepo u zajedništvu s drugim narodima, zajedno stvarat zajednicu koja čini čovjekov život radosnim, blagoslovljenim, lijepim.“

Na misi je pjevao katedralni zbor „Albe Vidaković“ pod ravnanjem Miroslava Stantića a za orguljama je bio Alen Kopunović Legetin. Ulogu starješina katedrale i ove godine obavljali su prim. Dr. Marko Sente i Gabrijel Kujundžić. Misa je završila oduševljenim pjevanjem himna „Tebe Boga hvalimo“ i, nakon blagoslova, pjesmom „Rajska djevo, kraljice Hrvata“.

Poslije mise, budući da je vani padala kiša, izostala je svečana povorka do glavnog gradskog trga, stoga su bandaš i bandašica u katedrali predali kruh subotičkom gradonačelniku Bogdanu Labanu. On ga je pokazao na sve četiri strane katedrale odnosno grada, očitujući tako zahvalnost Bogu i marnim ljudima koji su ga svojim radom

osigurali za sve građane našega grada. Gradonačelnik je podsjetio i na manifestaciju „Takmičenje risara“ koja nas podsjeća „risa“ nekadašnjeg načina košenja žita te dodao: „Taj posao su čekali, za njega se pripremali, a kad su ga obavili, znali su da će kruha biti i za iduću godinu. Zato su završetak risa proslavljali ponosno i s velikom radošću, a iz tog veselja koje se u salašarskim porodicama dešavalo posle žetve nastala je i Dužijanica, kao običaj zahvalnosti Bogu na rodu pšenice. Gradonačelnik je istaknuo potrebu pojačane promocije Dužijance što bi pridonijelo širenju turističke ponude našeg grada, tim prije što bismo imali što pokazati. A pokazali bismo da je Dužijanica – između ostalog – manifestacija u kojoj se prepliće tradicionalno i suvremeno, seosko i gradsko, svjetovno i duhovno; da je poštovanje tradicije, jedinstven kulturni projekt, pokretni etnološki i tehnički muze. Rekao je da je za Dužijancu od izuzetnog značenja ljubav i posvećenost ljudi koji su uključeni u realizaciju ove manifestacije i afirmaciju njenog kulturnog identiteta. Stoga je obećao da će uprava grada Subotice i ubuduće podržavati Dužijancu.

Ni ove godine nije zaboravljen utemeljitelj crkvene Dužijance mons. Blaško Rajić. U popodnevnim satima, bandaš i bandašica te direktor i predsjednik UBH „Dužijance“ posjetili su njegov grob u subotičkom „Kerskom groblju“. U prigodnom obredu bandaš Luka položio je na njegov grob vijenac od žita a bandašica buket Cvijeća. Oni su ujedno preuzeli na sebe brigu da u narednih godinu dana povremeno posjećuju njegov grob i vode brigu da bude lijepo uređen i za velike blagdane okićen cvijećem, zovom ili mladim zelenim žitom.

Slavlje Dužijance 2017. završilo je bandašicinim kolom na Trgu slobode. Na ovo tradicionalno narodno veselje okupi se uvijek veliki broj građana iz Subotice i okolnih naselja kao i turista koji se zateknu u gradu. Bandašicino kolo započelo je pozdravom predsjednika UBH „Dužijance“ dr. Andrija Anišića. Izrazio je radost što je Udruga, predvođena organizacijskim odborom Dužijance i direktorom Marinkom Piukovićem mogla i ove godine prirediti puno toga lijepoga i zanimljivoga iz bogate kulturne baštine bunjevačkih Hrvata. Zatim su bandaš i bandašica recitali pjesmu „Kolo igra, tamburica svira“, te pozvali okupljeno mnoštvo da zajedno s njima zaigra „Bunjevačko kolo“. Nakon tog službenog otvaranja Bandašicina kola nastavljeno je slavlje uz igru različitih kola i narodnih igara uz pratnju četiri tamburaška ansambla a svaki je svirao po jedan sat.

„Dužijanica 2017. je završena. Bogu hvala koji nas je pratio svojim blagoslovom od prve do posljednje manifestacije. U organizaciju i ove Dužijance uloženo je puno truda i napora, a najviše ljubavi. Nedavno smo pokušali izbrojati koliko je ljudi bilo uključeno u organizaciju pojedinih sadržaja koji su ušli u program ovogodišnje Dužijance, pa smo zaključili da ih je bilo više od dvjesto. Sve su to volonteri, dragovoljci koji su željeli, htjeli i znali prirediti različite sadržaje koji će biti zanimljivi i na radost brojnoj publici, odnosno sudionicima različitih naših manifestacija. Hvala svima i volonterima ali i publici, jer mi radimo mi radimo Bogu na slavu, našem narodu na ponos i diku ali i publici na radost. Zahvaljujemo Bogu što nas je u organizaciji ovogodišnje Dužijance kušao kišom, zbog koje nisu mogle biti održane sve manifestacije kao i malim sitnim neuspjesima. Tako nas je još više učvrstio u vjeri da je On gospodar neba i zemlje, napose gospodar prirode. Stoga smo shvatili da u svemu što radimo još više trebamo upirati pogled u nebo, tražeći njegov blagoslov i zaštitu. Tako ćemo najbolje posvjedočiti da volimo njega i Dužijancu, istaknuo je u kratkoj izjavi predsjednik UBH „Dužijanica“, mons. Andrija Anišić.

Velika Gospa u Koraću

Koraće, 15.8.2017. (IKA) - Svetkovinu svoje nebeske zaštitnice - Veliku Gospu svečano je u utorak 15. kolovoza proslavilo više stotina Koraćana. Euharistijsko slavlje u hladovini Gospina dvorišta na vanjskom oltaru predvodio je vlč. Ivan Tolj, župnik župe sv. Antuna Padovanskog u Sijekovcu – Gornja Močila. Uz domaćeg župnika fra Ivana Marića, plehanskoga gvardijana fra Antu Tomasa suslavila su još osmorica okolnih svećenika. Slavlje je pjevanjem uveličao kantautor Luka Balvan iz Zagreba.

U homiliji vlč. Tolj promišljao je o važnosti uloge Blažene Djevice Marije u životu Crkve i svakoga njezinog člana. „Samo onaj tko se Bogu daruje postat će velik, postat će netko i bit će zadovoljan i sretan u svome životu. Marija nam je pokazala kako to trebamo činiti“, ustvrdio je propovjednik, potkrijepivši to brojnim primjerima svetaca kroz povijest koji su krenuli s Bogom u avanturu i dopustili da ih On dotakne, preporodi, učini od njih nova stvorenja te blagoslov ovome svijetu. „Bogu je sve moguće, jer vjera mijenja čovjeka i čini od njega nešto novo. Dopustimo mu da nas on po zagovoru BDM dotakne, obnovi“, ponovio je vlč. Tolj. Svjestan stradanja Hrvata toga dijela Bosanske Posavine koji vapi za svojim vjernicima, koji su ga tijekom Domovinskog rata 1992. morali napustiti i potražiti utočište diljem svijeta, ustvrdio je: „Ma kako škrti bila ova zemlja, ako to budemo htjeli, od nje ćemo opet napraviti plodnu zemlju, koja je tolike prehranila, vratiti život u nju. Samo vjera spašava, uzor nam je u tome Blažena Djevica Marija. S vjerom je moguće vratiti život u ovaj kraj, osobno postati novi čovjek, i imati sretan i zadovoljan život, neovisno o tome tko smo, što smo, koliko imamo ili nemamo. Ali, na taj susret s Bogom valja nam krenuti korak po korak, a Bog će onda sve naše napore blagosloviti“. Naglasio je da unatoč neuspjesima koje su doživjeli osobno ili kao zajednica u Posavini, ne smiju poticati kulturu tragičnosti i mentalitet smrti i stanje neuspjeha, jer time negiraju i vjeru i antropološke kriterije, time izdaju život, izdaju sebe. Dodavši ponovno da je sve moguće ako smo u Bogu, pozvao je Posavljake da toga velikog dana učine Gospi zavjet započeti nešto novo kako bi stvarali kulturu života, iz pustoši ponovno stvorili život te tako uspjeli i kao pojedinci i kao narod.

Župnik fra Ivan zahvalio je župljanima koji su svojim darovima pomogli te su u crkvi tijekom ove godine dostavljena četiri vitraja, a u pripremi je njih još pet. To su domaći sinovi svećenici fra Blažen Lipovac, fra Vislav Krijan i fra Mladen Jozić te obitelji Ignjata i Ružice Čosić, Kate i Ilije Garić, Manda Barišić te Ivica Pranjić i zajednica Hrvata u Stuttgartu. Posebno je zahvalio svojim župljanima članovima HKUD-a „Tamburica“ Koraće, koji su prikupljenim prilozima na posljednjoj osmoj koraćanskoj božićnoj večeri nabavili opremu i u crkvu uveli ozvučenje. Oni su naime dva dana prije, u nedjelju 13. kolovoza, organizirali petu u nizu Smotru folkloru i tako obilježili 50. obljetnicu djelovanja toga društva koje ima za cilj očuvanje tradicije i običaja svoga kraja.

Fra Mirko Filipović tom je prigodom predstavio i vjernicima darovao novi broj glasila „Fra Lovro“, koji promiče svetost sluge Božjega fra Lovre Milanovića, koji je u tim krajevima bio župnikom. Na misi su bili nazočni i predstavnici društveno-političkih vlasti BiH i Hrvatske na čelu s ministrom Davorom Čordašem i zamjenikom gradonačelnika Slavonskog Broda Hrvojem Andrićem. Baš kao nekada Koraćani su zapjevali i zaigrali kolo poslije mise u dvorištu svoje Gospe. Svetkovini je prethodila trodnevica koju su predvodili domaći sinovi fra Vislav Krijan i fra Mladen Jozić.

Inozemne vijesti

Papino suosjećanje zbog žrtava napada u crkvi u Nigeriji
 Vatikan, 7.8.2017. (IKA) - Papa Franjo duboko žali zbog žrtava „nasilnog napada“ u crkvi Svetoga Filipa u južnonigerijskom gradu Ozubulu. Naime, maskirani je muškarac za vrijeme nedjeljnog bogoslužja otvorio vatru na vjernike, a pritom je stradalo najmanje 11 osoba, dok je oko dvadeset osoba ozlijeđeno. Pojedini mediji izvještavaju o znatno većem broju žrtava, prenosi Radio Vatikan. U brzojavu, koji potpisuje Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin, Sveti Otac izrazio je sućut i svoju blizinu vjernicima, posebice obiteljima poginulih i svima onima koji su pogođeni tom tragedijom. Papa je zazvao Božji blagoslov utjehe i snage na čitavu biskupiju Nnewi, u kojoj se dogodio napad. Šef policije nigerijske savezne države Anambra zasad isključuje mogućnost terorizma jer teroristička skupina Boko Haram ne djeluje na jugu te afričke zemlje. Vjerojatnije je riječ o osobnom obračunu ili plemenskom sukobu.

Iz Južne Koreje upućen poziv za postizanje istinskog mira

Seongju, 9.8.2017. (IKA) - U povodu 64. obljetnice prekida rata i proglašenja primirja između dviju Koreja u južnokorejskom je gradu Seongjuu održana međureligijska svečanost na kojoj je upućen apel za „istinski mir“ između tih dviju zemalja. Katolici, protestanti i budisti su se 3. kolovoza spomenuli 27. srpnja 1953. godine, kada je okončan sukob između dviju Koreja, no nažalost nije otpočeo mir, izvijestila je agencija AsiaNews, a prenosi Radio Vatikan.

Ako se konačno ne uspostavi mir na Korejskom poluotoku, nastat će ga u čitavoj sjeveroistočnoj Aziji, upozorio je nadbiskup Hyginus Kim Hee-joong, predsjednik Katoličke korejske biskupske konferencije. Korejski poluotok je bure baruta koje samo što nije eksplodiralo. Potreban nam je mirovni sporazum, a ne samo primirje, napomenuo je biskup. Ponovio je potom protivljenje južnokorejskih biskupa proturaketnom sustavu THAAD koji su Sjedinjene Američke Države postavile u toj zemlji kako bi zaustavile moguće napade sjevernih susjeda. Iluzorno je nametati mir oružjem, proturaketni sustav ne može donijeti mir Koreji, poručio je nadbiskup. Postavljanje navedenog proturaketnog sustava učinjeno je bez pristanka naroda te bi se to pitanje trebalo ponovno razmotriti. Za mir bismo trebali zajedno raditi na izradi sporazuma, zaključio je nadbiskup Kim Hee-joong. Na svečanosti je nazočilo 400 osoba iz različitih vjerskih zajednica koje su zastupljene u Južnoj Koreji.

U međuvremenu rastu napetosti između Sjeverne Koreje i SAD-a. Pjongjang je u ponedjeljak žestoko osudio dosad najoštrije sankcije koje je Vijeće sigurnosti UN-a nametnulo toj zemlji zbog pokusa s nuklearnim projektilima, najavivši osvetu Sjedinjenim Američkim Državama. Iz Sjeverne Koreje javljaju kako nisu pogođeni sankcijama te su obećali nastaviti s programom nuklearnog oružja. Poručuju kako su spremni osvetiti se mnogo većim akcijama kako bi SAD platio cijenu za nasilno ponašanje prema njihovoj zemlji i narodu. U zajedničkom su pak priopćenju američki predsjednik Donald Trump i južnokorejski predsjednik Moon Jae-in potvrdili da Sjeverna Koreja predstavlja ozbiljnu i izravnu prijetnju Sjedinjenim Američkim Državama, Južnoj Koreji i Japanu, kao i većini zemalja svijeta.

Himna Papina posjeta Kolumbiji

Vatikan, 9.8.2017. (IKA) - Glasnik, pun radosti, poslan od Gospodina. Dolaziš kao kiša u pustinji, dajući nadu našem narodu – tim riječima započinje himna apostolskoga putovanja pape Franje u Kolumbiju, na kojemu će biti od 6. do 10. rujna, s povratkom u Rim, u zračnu luku Ciampino, 11. rujna. Geslo izabrano za Papin posjet glasi: „Učinimo prvi korak“, a odnosi se na postupak pomirenja koji je u tijeku u toj zemlji u kojoj već više od 50 godina traje građanski rat između vlasti u Bogoti i Revolucionarnih oružanih snaga Kolumbije (FARC), izvještava Radio Vatikan. Himna se može poslušati na poveznici <https://youtu.be/jgHK040Fi78>

Uredi Međunarodnoga Caritasa u Južnom Sudanu

Juba, 10.8.2017. (IKA) - Ured za potporu u hitnim slučajevima, i ured za nadzor humanitarnoga stanja – dvije su strukture Međunarodnoga Caritasa koje je u Jubi u Južnom Sudanu prošlih dana otvorio nadbiskup Paulino Lukudu, prenosi Radio Vatikan. Obraćajući se članovima mjesnoga Caritasa, nadbiskup ih je ohrabrio u njihovu radu, ističući koliko je važna služba u korist te najmlađe nacije na svijetu. Posjećujući anglikansku crkvu u Rimu 26. veljače ove godine papa Franjo izrazio je želju da pohodi Južni Sudan zajedno s anglikanskim nadbiskupom Justinom Welbyjem. To se putovanje, do kojega neće doći ove godine, sada razmatra, ali u međuvremenu Papa nije zaboravio tu afričku zemlju koju od godine 2013. muči rat u političkom vrhu. U lipnju je, naime, kardinal Peter Turkson, pročelnik Dikasterija za promicanje cjelovitoga ljudskog razvoja, novinarima predstavio inicijativu naslovljenu „Papa za Južni Sudan“, odnosno potporu na području zdravstva, obrazovanja i poljodjelskoga rada, u iznosu od oko pola milijuna dolara, kojom je Papa odlučio konkretno izraziti ljubav i blizinu narodu te afričke zemlje.

Preminula pakistanska Majka gubavaca

Bonn, 10.8.2017. (IKA) – S. Ruth Pfau, međunarodno poznata njemačka liječnica i redovnica, koja je svoj život posvetila borbi protiv gube i tuberkuloze, preminula je u 88. godini života u bolnici u Karachiju. Pomogla stotinama tisuća ljudi da žive dostojanstveno, istaknuo je za Kathpress predsjednik Zaklade Ruth Pfau Harald Meyer-Porzky. S. Ruth cijeloga se života borila za ljudska prava, razumijevanje među ljudima i vjerskim zajednicama. U više od pola stoljeća djelovanja sa svojim je suradnicima izliječila od gube više od pedeset tisuća ljudi u Pakistanu, gdje je nazivaju Majkom gubavaca a bila je 1979. imenovana počasnom državljankom i nacionalnom savjetnicom za pitanje gube. Njezino je djelovanje pratila potpora katoličkih humanitarnih udruga među kojima ponajviše Caritasa. Rođena je 9. rujna 1929. u Leipzigu. Nakon rata došla je u Zapadnu Njemačku i studirala medicinu. Krštena je u Evangeličkoj Crkvi, te je kasnije pristupila u Katoličku Crkvu i postala redovnicom u Družbi kćeri Srca Marijina. Od 1960. djelovala je kao liječnica u predgrađima Karachija. Tri godine kasnije utemeljila je bolnicu za liječenje gubavaca u Karachiju i pokrenula program obrazovanja za borbu protiv te bolesti, okupivši više stotina suradnika diljem Pakistana. Zajedno sa suradnicima pomagala je i u ugroženim dijelovima Afganistana, a za svoj rad dobila je brojna priznanja.

Potreban je dijalog, a ne zveckanje oružjem

Papa Franjo s velikom zabrinutošću prati razvoj događaja između Sjeverne Koreje i Sjedinjenih Američkih Država, istaknuo nadbiskup Tomasi

Vatikan, 10.8.2017. (IKA) - Papa Franjo s velikom zabrinutošću prati razvoj događaja između Sjeverne Koreje i Sjedinjenih Američkih Država – kazao je u razgovoru za Radio Vatikan nekadašnji stalni promatrač Svete Stolice pri uredu Ujedinjenih naroda u Ženevi nadbiskup Silvano Maria Tomasi.

U međuvremenu se sve više zaoštavaju odnosi između sjevernokorejskoga diktatora Kim Jong-una i američkog predsjednika Donalda Trumpa. Sjeverna Koreja najavila je izradu plana lansiranja četiri rakete srednjega dometa na američki otok Guam koji se nalazi u Tihom oceanu, dok je s druge strane Trump poručio kako je spreman suočiti Pjongjang s „bijesom i vatrom" ako ne prestane prijetiti SAD-u. To više ne može tako, upozorio je nadbiskup Tomasi, potreban je dijalog, a ne zveckanje oružjem.

Podsjetio je na to da papa Franjo redovito inzistira kako je put prema naprijed onaj dijaloga i uključivanja sviju u pregovore, u potragu za općim dobrom. Nadbiskup Tomasi potom je upozorio da je put sukoba uvijek pogrešan i stoga trebamo uložiti vrijeme, energiju, novac i resurse kako bismo izbjegli krizne situacije poput ove između SAD-a i Sjeverne Koreje. Također je rekao da je ključno pomoći društvima poboljšati kvalitetu života ljudi, umjesto da se grade zidovi. No, kako bi se to ostvarilo, potrebno je promijeniti javnu kulturu, inzistirajući na tome da se put prema naprijed ne sastoji u posjedovanju najnovije vojne tehnologije, nego u pristupu uključivosti i sudjelovanja u izgradnji općega dobra ljudske obitelji.

Vatikanski je diplomat napomenuo kako je zanimljivo da je prošloga mjeseca na sastanku u sjedištu Ujedinjenih naroda više od 120 zemalja usvojilo sporazum o zabrani nuklearnog oružja. To očituje da je na svjetskoj razini sve više zemalja koje su protiv takve vrste oružja, no nažalost postoji određena manjina koja se čvrsto drži nuklearnog oružja, a neke zemlje trenutačno nastoje nabaviti tu vrstu oružja. Mi kao kršćani moramo ići putem mira te jačati kulturu dijaloga – kazao je nadbiskup, dodajući kako postoji samo jedan jedini put koji će omogućiti da živimo u sigurnosti, a taj je da nijedna zemlja svijeta ne smije posjedovati nuklearno oružje.

Papina poruka mladima: Sanjate li o svojoj budućnosti?

Poticaj na sudjelovanje na Sinodi o mladima

Vatikan, 12.8.2017. (IKA) - Dragi mladi, vi ste nada Crkve. Sanjate li o svojoj budućnosti? Onda sudjelujte u #sinodi18! – poručio je 12. kolovoza papa Franjo u tweetu povodom Međunarodnog dana mladih. Sveti Otac uz taj kratki poticaj podijelio je i poveznicu na kojoj mladi u dobi od 16 do 29 godina starosti mogu dati svoj prinos pripremi Biskupske sinode o mladima koja će se održati u listopadu 2018. godine. Na mrežnoj stranici Sinode postavljen je anonimn upitnik koji je dostupan na šest jezika – engleskom, francuskom, španjolskom, talijanskom, njemačkom i portugalskom, a otvoren je svim zainteresiranim mladima da odgovore o svojim pogledima na život i svijet koji ih okružuje. Tu su također pitanja o njihovu poimanju vjere. Prikupljeni će odgovori zajedno s prinosom biskupa, biskupskih konferencija i drugih ustanova, biti osnova za izradu radnog dokumenta Sinode, izvijestio je Radio Vatikan. Opća skupština Ujedinjenih naroda donijela je 17. prosinca 1999. godine odluku o obilježavanju Međunarodnog dana mladih. Ovogodišnja je tema „Migracije mladih: Kretanje

naprijed". Mladi ljudi čine značajan udio globalnog broja međunarodnih imigranata. U 2010. godini bilo ih je oko 27 milijuna. Ciljevi ovogodišnjeg Međunarodnog dana mladih su: podići svijest u društvu o mogućnostima i rizicima povezanim s migracijom mladih; omogućiti razmjenu znanja i informacija koje proizlaze iz istraživanja o mladima i migraciji; te potaknuti mlade da javno raspravljaju o svojim migracijskim iskustvima ukoliko ih imaju. Međunarodni dan mladih ujedno je dan kada se slave postignuća mladih u svijetu te se ohrabruje njihovo sudjelovanje u društvu.

Inicijativa „Papa za Ukrajinu" pomogla više od 80 projekata

Vatikan, 13.8.2017. (IKA) - Papa Franjo je 3. travnja 2016. godine pozvao na „posebno prikupljanje milodara" za Ukrajinu. Dosad prikupljenim novcem u toj istočnoeuropskoj zemlji podržano je 80 projekata – objavili su 11. kolovoza organizatori inicijative „Papa za Ukrajinu". Među financiranim su projektima ljetni kampovi za djecu iz ratom pogođenoga Donjeckoga bazena, a također se izravno financijski pomoglo ljudima u istočnoj Ukrajini. Cilj je pomoći, kako izvještava Radio Vatikan, poduprijeti stanovništvo koje živi na ratom pogođenim područjima na istoku te zemlje.

Organizacija Ujedinjenih naroda procjenjuje da je u Ukrajini skoro 2 milijuna interno raseljenih osoba, a od početka rata 2014. godine poginulo je više od 10 tisuća ljudi.

Američki biskupi pozvali sve ljude dobre volje na molitvu i jedinstvo

Washington, 13.8.2017. (IKA) - Kardinal Daniel N. DiNardo, predsjednik Američke biskupske konferencije, pozvao je 13. kolovoza sve ljude dobre volje da molitvom i jedinstvom odgovore na nasilni prosvjed i smrtonosni napad u Charlottesvilleu, koji se dogodio 12. kolovoza u američkoj saveznoj državi Virginiji. Naime, dvadesetogodišnji se muškarac automobilom zabio u gomilu koja je prosvjedovala protiv bijelih suprematista. U napadu su smrtno stradale najmanje tri osobe, a 35 ih je ranjeno, prenosi Radio Vatikan. Dok saznajemo nove informacije o tim strašnim događajima, napisao je kardinal DiNardo, molimo se za građane Charlottesvillea, koji su ponudili protuprimjer mržnji koja je marširala ulicama, tako što su mirno branili grad i zemlju. Mi smo protiv zla rasizma, bijele nadmoći i neonacizma. Zajedno smo ujedinjeni s našom braćom i sestrama u Isusovoj žrtvi kojom je zajamčena pobjeda ljubavi nad svakim oblikom zla. Pozvao je vjernike da se posebno mole za one koji su izgubili život te da se sa zahvalnošću sjete hrabrih duša koje ih nastoje zaštititi od nasilnih ideologija. Sudjelujmo u njihovu svjedočanstvu i zajedno se suprotstavimo svakom obliku ugnjetavanja, poručio je kardinal.

U ranijem su priopćenju katolički prelati pozvali na smirenost, ističući kako su „odvratni čini mržnje" koji su se dogodili u Charlottesvilleu, napad na nacionalno jedinstvo. Biskupi su izrazili svoju blizinu svima onima koji su ugnjetavani ideologijom zla te su poručili da su spremni surađivati sa svim ljudima dobre volje kako bi okončali rasno nasilje i izgrađivali mir u zajednicama.

Prilog dokumenti

Božje opraštanje – pokretač nade

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 9. kolovoza 2017. - Papin apel

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Čuli smo reakciju sustolnika Šimuna farizeja: „Tko je ovaj da i grijeha oprašta?“ (Lk 7, 49). Isus je upravo bio učinio skandaloznu gestu. Jedna žena iz toga grada, koju su svi poznavali kao grešnicu, ušla je u Šimunovu kuću, prignula se do Isusovih nogu i na noge mu izlivala miomirisno ulje. Svi koji su bili za stolom mrmljali su: ako je Isus prorok, ne bi trebao prihvaćati takve geste od žene kao što je ona. To su one žene, jadnice, koje su samo služile samo tome da se muškarci, čak i poglavari, s njima potajno sastaju ili da budu kamenovane. Prema mentalitetu toga vremena morala je postojati jasna odijeljenost između sveca i grešnika, između čistog i nečistog.

Ali Isusov stav je drukčiji. Od početka svoje službe u Galileji prilazi gubavcima, opsjednutima, svim bolesnicima i marginaliziranim. Takvo ponašanje nikako nije bilo uobičajeno, pa je istina da je ta Isusova suosjećajnost prema isključenima, „nedodirljivima“, bila jedna od stvari koja će zbunjivati njegove suvremenike. Tamo gdje postoji osoba koja pati, Isus se brine za nju i ta patnja postaje njegova. Isus ne propovijeda da se stanje kažnjivosti mora podnositi junački, kako su to činili stoički filozofi. Isus dijeli ljudsku bol, a kad na nju naiđe, iz njegove nutrine provali stav koji karakterizira kršćanstvo: milosrđe. Isus, u prisutnosti ljudske boli, osjeća milosrđe; Isusovo srce je milosrdno. Isus pokazuje suosjećanje. Doslovno: Isus sav ustrepta. Koliko puta u evanđeljima susrećemo takve reakcije. Kristovo srce utjelovljuje i objavljuje Božje srce, koji tamo gdje postoji muškarac ili žena koji pate, želi njihovo ozdravljenje, oslobođenje, puni život.

Zato Isus grešnike prima širom raširenih ruku. Koliko ljudi i danas živi na pogrešan način jer ne nalaze nikoga tko je spreman gledati nju ili njega na drukčiji način, s očima, bolje, sa srcem Božjim, to jest gledati ih s nadom. Isus, naprotiv, vidi mogućnost uskrsnuća čak i kod onih u čijem se životu nakupilo mnogo pogrešnih izbora. Isus je uvijek tu, otvorena srca; širom otvara onu milost koja mu je u srcu; oprašta, grli, razumije, približava se: takav je i Isus!

Ponekad zaboravimo da za Isusa to nije bila laka ljubav, za koju je platio malu cijenu. Evanđelja bilježe prve negativne reakcije prema Isusu upravo kad je oprostio grijeha nekom čovjeku (usp. Mk 2, 12). Bio je čovjek koji je patio dvostruko: jer nije mogao hodati i jer ga je obuzimao osjećaj krivnje. I Isus razumije da je druga bol veća od prve, tako da ga odmah prima s navještajem oslobođenja: „Sinko! Otpuštaju ti se grijesi“ (r. 5). Oslobađa ga osjećaja krivnje koji ga je mučio. Tada su neki pismoznanci – oni koji su za sebe mislili da su savršeni: pomislim na tolike katolike koji za sebe misle da su savršeni i preziru druge... to je tužno... – neki pismoznanci koji su bili ondje bili su sablažnjeni tim Isusovim riječima, koje zvuče kao bogohuljenje, jer samo Bog može opraštati grijeha.

Mi koji smo navikli doživljavati oprostjenje grijeha, možda previše „jeftino“, trebali bi se ponekad prisjetiti koliku je Bog ljubavi morao za nas platiti cijenu. Svaki od nas ga je puno stajao: stajao ga je Isusova života! On bi ga dao također za samo jednog od nas. Isus ne završava na križu jer ozdravlja bolesne, propovijeda ljubav, proglašava blaženstva. Sin Božji završava na križu prije svega zato što oprašta grijeha, jer želi potpuno, konačno oslobođenje

čovječjeg srca. Jer on ne prihvaća da ljudsko biće provede čitav svoj život s tom neizbrisivom „tetovažom“, s mišlju da ne može biti prihvaćeno od milosrdnog srca Boga. I s tim osjećajima Isus ide ususret grešnicima, a to smo svi mi.

Tako grešnicima biva oprosteno. Nisu samo rasterećeni na psihološkom planu, zato što su oslobođeni osjećaja krivnje. Isus čini mnogo više: nudi ljudima koji su pogriješili nadu novog života. „Ali, Gospodine, ja sam tako slab“ - „Gledaj naprijed i učinit ću ti srce novim“. To je nada koju nam Isus daje. Život obilježen ljubavlju. Matej carinik postaje Kristov apostol: Matej, koji je izdajnik domovine, izrabljivač naroda. Zakej, korumpirani bogataš – taj je sigurno imao diplomu iz mita i korupcije – iz Jerihona, pretvara se u dobročinitelja siromašnih. Žena iz Samarije, koja je imala pet muževa i sada živi s još jednim, sluša obećanje o „živoj vodi“ koja će zauvijek strujati u njoj (usp. Iv 4, 14). Isus mijenja srce; čini tako sa svima nama.

Dobro je sjetiti se da Bog nije izabrao kao prvo tijesto za oblikovanje svoje Crkve ljude koji nikada nisu pogriješili. Crkva je narod grešnika koji doživljavaju Božje milosrđe i oprostjenje. Petar je više shvatio istinu o sebi samom kada je pijetao zapjevao, no od svih izljev velikodušnosti, od kojih su mu se nadimali grudi, dajući mu osjećaj nadmoćnosti nad drugima.

Braćo i sestre, svi smo mi siromašni grešnici, kojima je potrebna Božje milosrđe koje ima moć preobraziti nas i vratiti nam nadu, i to svaki dan. I ona to i čini! A ljudima koji su shvatili tu temeljnu istinu, Bog daje najljepšu misiju na svijetu, to jest ljubav prema braći i sestrama i navještaj milosrđa koje On nikome ne uskraćuje. I to je naša nada. Kročimo naprijed s tim pouzdanjem u oprostjenje, u Isusovu milosrdnu ljubav.

Apel

Duboko me ražalostila vijest o pokolju koji se dogodio prošle nedjelje u Nigeriji, u crkvi u kojoj su ubijeni nevini ljudi. Nažalost, i jutros je stigla vijest o smrtonosnim nasiljima protiv kršćanskih zajednica u Srednjoafričkoj Republici. Nadam se da će prestati svi oblici mržnje i nasilja i da se više nikada neće ponoviti takvi sramotni zločini počinjeni u bogoštovnim mjestima, gdje se vjernici okupljaju na molitvu. Budimo u mislima s našom braćom i sestrama iz Nigerije i Srednjoafričke Republike. Pomolimo se za njih, svi zajedno: Zdravo Marijo...

Vjera – oslonac na životnom putu

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 13. kolovoza 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem tekstu Evanđelja (Mt 14, 22-33) opisana je epizoda s Isusom koji se, nakon što je cijelu noć proveo u molitvi na obali Galilejskog jezera, zaputio prema lađi svojih učenika, hodeći po vodi. Lađa je usred jezera, zaustavljena jakim protivnim vjetrom. Kad su ugledali Isusa kako dolazi hodeći po vodi, učenici su ga zamijenili s utvarom i uplašili se. Ali On ih umiruje: „Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!“ (r. 27). Petar, svojom uobičajenom naglošću, govori: „Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!“ A on mu reče: „Dođi!“ (rr. 28-29). Petar silazi s lađe i počinje hodati po vodi prema Isusu; ali zbog vjetra se prestrašio i počeo tonuti. Tada povika: "Gospodine, spasi me!" Isus odmah pruža ruku i dohvaća ga (rr. 30-31).

Ovo izvješće iz Evanđelju sadrži bogatu simboliku i potiče nas razmišljati o našoj vjeri, bilo kao pojedinaca bilo kao crkvene zajednice, također vjeri svih nas koji smo danas ovdje na Trgu. Ima li ova crkvena zajednica vjere? Kakva je vjera u svakom od nas i vjera naše zajednice? Lađa je život svakoga od nas, ali to je i život Crkve; suprotni vjetar predstavlja teškoće i kušnje. Petrova molba: „Gospodine, zapovjedi mi da dođem k tebi!” i njegov krik: „Gospodine, spasi me!” veoma su nalik našoj želji da osjetimo Gospodinovu blizinu, ali i strahu i tjeskobi koji nas prate u najtežim trenucima našeg života i naših zajednica, obilježenog unutarnjim krhkostima i vanjskim teškoćama.

U tom trenutku, Petru nije bila dovoljna Isusova sigurna riječ, koja je bila poput ispružena konopa za koji se trebao uhvatiti kako bi se odupro protivnim i turbulentnim vodama. To je ono što se može dogoditi i nama. Kad se ljudi čvrsto ne drže Gospodinove riječi nego, da bi imali veću sigurnost, konzultiraju horoskope i vidovnjake tada počinje tonuti. To je znak da vjera nije jaka. Današnje Evanđelja nas podsjećaju da nam vjera u Gospodina i u njegovu riječ ne otvara put gdje je sve lako i spokojno; ne oslobađa nas oluja života. Vjera nam daje sigurnost u jednu Prisutnost, prisutnost Isusa koji nas potiče prebroditi oluju života, sigurnost ruke koja nas hvata kako bi nam pomogla suočiti se s teškoćama, pokazujući nam put i kad vlada tama. Vjera, ukratko, nije bijeg od životnih problema, već je oslonac na putu i daje mu smisao.

Ova je epizoda prekrasna slika stvarnosti Crkve svih vremena: to je lađa koja se, na svojoj plovidbi, mora suočiti također s protivnim vjetrovima i olujama, koje prijete da će je prevrnuti. Ono što je spašava nisu hrabrost i kvaliteta njezinih ljudi: jamstvo protiv brodoloma je vjera u Krista i njegovu riječ. To je jamstvo: vjera u Isusa i njegovu riječ. Na toj lađi smo na sigurnom, unatoč svojim bijedama i slabostima, pogotovo kad pokleknemo i poklonimo se Gospodinu, poput učenika koji, na kraju, „poklone mu se ničice govoreći: „Uistinu, ti si Sin Božji!” (r. 33) Kako je lijepo reći Isusu te riječi: „Uistinu, ti si Sin Božji!” (r. 33) Hoćemo li ih svi zajedno reći? „Uistinu, ti si Sin Božji!”

Neka nam Djevica Marija pomogne da ostanemo stameni u vjeri kako bismo se othrvali olujama života i ostali na lađi Crkve kloneći se napasti da idemo na zabavne ali nesigurne brodove ideologija, moda i slogana.

Marija donosi svijetu Isusovu radost

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji na svetkovinu Uznesenja BDM, 15. kolovoza 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas, na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije, Evanđelje nam stavlja pred oči djevojku iz Nazareta koja je, primivši anđelov navještaj, pohitala da bude blizu Elizabeti u posljednjim mjesecima njezine čudesne trudnoće. Došavši k njoj, Marija iz njezinih usta prima riječi koje su ušle u molitvu „Zdravo Marijo”: „Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!” (Lk 1, 42). Doista, najveći dar koji Marija donosi Elizabeti – i cijelom svijetu – je Isus, koji već živi u njoj; i živi ne samo po vjeri i po očekivanju, kao kod mnogih žena iz Staroga zavjeta: od Djevice Isus je uzeo ljudsko tijelo za svoju misiju spasenja.

U kući Elizabete i njezina supruga Zaharije, gdje je ranije vladala tuga zato što nisu imali djece, sada vlada radost zbog djeteta koje se treba roditi: djeteta koje će postati veliki Ivan Krstitelj, Mesijin preteča. A kad je Marija došla, radost postaje preobilna i izvire iz srca, jer nevidljiva, ali stvarna prisutnost Isusa ispunjava sve smislom: život, obitelj, spasenje naroda ... Sve! Ta se puna radost izražava

Marijinim glasom u predivnoj molitvi koju nam je prenijelo Lukino Evanđelje i koja se, prema početnoj latinskoj riječi, naziva Magnificat. To je hvalospjev Bogu koji čini velike stvari po poniznim osobama, nepoznatim svijetu, kao što je sama Marija, kao što je njezin zaručnik Josip, i kao što je mjesto gdje žive, Nazaret. Velike je stvari Bog učinio s poniznim ljudima, velike stvari Gospodin čini u svijetu s poniznima, jer je poniznost poput praznine koja ostavlja prostora Bogu. Ponizan je čovjek moćan zato što je ponizan, a ne zato što je jak. I to je veličina poniznog i poniznosti. Htio bih vam postaviti pitanje – a i sebi samom – ali ne odgovarajte naglas: neka svatko odgovori u srcu: „Kako ja stojim s poniznošću?”

U himnu Magnificat pjeva se o milosrdnom i vjernom Boga koji ostvaruje svoj plan spasenja s malenima i siromašnima, s onima koji vjeruju u njega, koji se uzdaju u njegovu Riječ, poput Marije. Evo Elizabetina usklik: „Blažena ti što povjerova” (Lk 1, 45). U toj kući, Isusov dolazak po Mariji stvorio je ne samo ozračje radosti i bratskog zajedništva, već također ozračje vjere koja vodi do nade, molitve i hvale.

Sve to bismo htjeli da se dogodi također danas u našim domovima. Slaveći Presvetu Mariju na nebo uznesenu, htjeli bismo da ona, još jednom, donese nama, našim obiteljima, našim zajednicama, onaj neizmjerni dar, onu jedinstvenu milost koju moramo uvijek tražiti nadasve i iznad drugih milosti koje su nam također na srcu: milost koja je Isus Krist! Donoseći Isusa, Majka Božja donosi također nama novu radost, punu smisla; donosi nam novu sposobnost da s vjerom prolazimo kroz najbolnije i najteže trenutke; donosi nam sposobnost milosrđa, da bismo jedni drugima opraštali, međusobno se razumjeli i jedni druge podržavali.

Marija je uzor kreposti i vjere. Dok je danas razmatramo uznesenu na nebo, kao konačnom ispunjenju njezinog zemaljskog putovanja, zahvaljujemo joj što nam uvijek prethodi na hodočašću života i vjere – ona je prva učenica. I molimo je da nas čuva i podupire; da uzmožemo imati snažnu, radosnu i milosrdnu vjeru; da nam pomogne da budemo sveti, kako bi se jednoga dana susreli s njom u raj.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, Mariji, Kraljici Mira, koju danas razmatramo u nebeskoj slavi, ponovno povjeravam tjeskobe i patnje naroda koji u mnogim dijelovima svijeta trpe zbog prirodnih katastrofa, društvenih napetosti ili sukoba. Neka naša nebeska Majka izmoli za sve utjehu i budućnost mira i sklada!